[illegible]

19

5

16 நவம்பர் 1933

N33.19.5
190105

ஓம்

பரப்பிரஹ்மணே நம:

ஆனந்தபோதினி

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி 19	ஸ்ரீமுகஹு கார்த்திகைமீ௳ கஉ 1933ஹு நவம்பர்மீ௳ 16உ	பகுதி 5

கடவுள் வணக்கம்.

எந்நாள் உனக்கடிமை ஆகு நாளோ
எந்நாளோ கதிவருநாள் எளிய னேன்றன்
சிந்தைதா னலவைக்கும் மயக்கிற் றல்லால்
தெளிந்த துண்டோ மௌனியாய்த் தெளிய வோர்சொல்
தந்தாள் முதலின்பக் தூல்கற் றல்லால்
றடையறவா னந்தவெள்ளத் தானே பொங்கி
வந்தா னில்லைமெத்த அலைந்தேன் உன்னை
மறவா இன் பத்தாலே வாழ்கின்றேனே (1)

நினைவொன்று நினையாம னிற்கின்ற மென்பார்
நிற்குமிட மேயருளா கிஷ்டையரு ளொட்டும்
தனையென்று மறந்திருப்ப அருள்வடிவா னதுமேல்
தட்டியெழுந் திருக்குமின்பத் தன்மயமே யதுவாம்
நினையொன்று மில்லயக்த இன்பமெனும் நிலயம்
பெற்றாரே பிறவாமை பெற்றார்மற் றுந்தான்
மனையென்று மகவென்றும் சுற்றமென்றும் அசுத்த
வாதனையாம் ஆசையொழி மன்னெருசொற் கொண்டே (2)

சேற்றுளா ரின்றுமானா நின்றன ரதனைக் கண்டும்
போற்றிலேன் நின்னை அந்தோ போக்கினேன் வீணேகாலம்
ஆற்றிலேன் அகண்டானந்த அண்ணலே அளவில் மாயைச்
சேற்றிலே இன்னம் வீழ்ந்து திளைக்கவோ சிறியனேனே (3)

...ஞ்சகம் வேரூசி நினைக்கட என்னுகின்ற
...னுக் கின்பமெந்தாய் வாய்க்குமா றெவ்வாறே. (4)

72
௱.211, N15AB
N33.19.5
190105

அரும்பொருள் விளக்கம்

(1) இதனால் இறைவனை மறவாமையால் சேர்ந்த பயனைக் கூறுகின்றார்.

(இ-ள்) எந்தக் காலம் உனக்கு அடிமைப் படுங்காலமோ? பரகதி உண்டாகும் காலம் எந்தக் காலமோ? எளியேனது மனமானது இதுகாறும் மயங்கினதேயன்றித் தெளிவடைந்தது உண்டோ? இல்லையே! மௌன குருவாக வந்து என் மனம் தெளியும் வண்ணம் ஒரு மொழியை அநுக்கிரகித்த நாள் முதலாக ஆனந்தக் கால்வாய் சிறிது பெருகா நிற்பதன்றி, தடையின்றி ஆனந்தக் கடலானது தானே பொங்கி வந்தநாள் இல்லை. ஆதலால் மிகவும் வருந்தினேன். அந்த வருத்தத்தால் இறந்துபட்டிருப்பேன். ஆனால் உன்னை மறவாமையாகிய ஆனந்தத்தினால் இதுவரையும் உயிர்வாழா நிற்கின்றேன் என்க.

உலகியல் விவகாரங்களில் காலங்கழிக்கும் வரை முதல்வனுக்கு அடிமைப் பட முடியாது என்றும், கதிவரும்நாள் உண்டாகாது என்றும், சிந்தை தெளிவுறாது என்றும் கூறுவார் "எந்த நாள்............தெளிந்ததுண்டோ" என்றனர். ஆசாரியனிடம் உபதேசம் பெற்றும், அதனை அநுபவிக்கும் காலையில் பிரபஞ்ச முகமாயிருந்துகொண்டிருத்தலின் உபதேச மொழியால் விளையும் ஆனந்தம் ஒவ்வொருகால் சிறிது உண்டாதலேயன்றி வரம்பின்றி விளைவதில்லை என்பார் "மௌனியாய்......வந்த நாள் இல்லை" என்றனர்.

(2) (இ-ள்) சிறிதும் எண்ணம் அற்று நின்றால்-அப்படி நிற்றலே அறியாத இடம் என்பர் மேலோர். அவ்வாறு நிற்கின்ற இடமே அருள் நிலையாம். நிஷ்டையால் உளதாகும். அருளும் சித்திக்கும். தன்னை எக்காலத்திலும் மறந்திருந்தால் அருளுருவமானது மேலே தட்டிக்கொண்டு எழா நிற்கும். தன்மயமாயிருப்பதே ஆனந்தமாகும். வேறொன்றுமில்லை. அந்த ஆனந்தம் என்னும் நிலையை அடைந்தவர்களே பிறவாமையாகிய பெரும் செல்வத்தை அடைந்தவர்கள். மீண்டும் வீடென்றும், மக்கள் என்றும், உறவினர் என்றும், சொல்லப்பட்ட அசத்த வாசனை என்கின்ற பற்றை ஞானசாரியனது ஒரு மொழியினால் நீக்கிவிடு என்க.

ஞானசாரியன் உரைத்த உபதேச மொழியினை ஆதரவாகக் கொண்டு பிரபஞ்ச போக வாசனையை மறந்து, தற்போத முனைவு அற்ற விடமே மேலானதென்றும், அந்நிலையே திருவருள் எய்துதற்கு இடனாகும் என்றும், அவ்விடத்தே வீட்டையும் கைகூடி வரும் என்றும், அவ்வாறிருந்து தன்னிலையினையும் மறந்த சந்தர்ப்பத்தில் அருள் மயம் ஆகும் என்றும், அத்தகைய ஆனந்தத்தில் அழுந்தினவரே பிறவாச் செல்வத்தை உடையவர் என்றும் கூறினார்.

(8) (இ-ள்) நேற்று இருந்தவர் இன்று மடியா நின்றனர். அத்தகைய நிலையாமையைக் கண்கூடாகக் கண்டும் நித்தியராகிய தேவரீரைப் போற்றிலேன். அந்தோ! காலத்தை வீணிற் கழித்தேன். இனி, சகியேன். அகண்ட இன்பத்தை உண்டாக்கும் பெருமையிற் சிறந்த ஆண்டவரே! சிறியனேன் அளவில்லாத மாயையாகிய சேற்றிலே விழுந்து இன்னும் துன்பத்தை அநுபவிக்கவோ என்க.

ஆனந்தபோதினி
ஸ்ரீமுக வரு
கார்த்திகை மீ 1௳

ஈ211,215AB
N33.17.5

பட்டதாரிகள் கடமை

"கல்வியிற் சிறந்தது தமிழ்நாடு; கலைகளிற் சிறந்தது தமிழ்நாடு; அறிவிற் சிறந்தது தமிழ் நாடு; ஆற்றலிற் சிறந்தது தமிழ் நாடு" என்று பண்டிதர் பாமரர் எல்லாரும் புகழ் பாடுவதில் குறைவில்லை. ஆனால் தற்காலத் தமிழ் நாட்டின் நிலை வேறு விதமாயிருக்கிறது. தமிழக் கல்வியும், கலைகளும் இப்பொழுது இருந்த விடம் தெரியவில்லை. "அறிவும் ஆற்றலும் அற்று அடிமையில் சிறந்தது தமிழ் நாடு" என்று கூறுதலே பொருந்தும். தமிழ்நாட்டின் அருமை பெருமைகள் எல்லாம் பண்டைய நூல்களில் அடங்கிக்கிடக்கின்றன. அவற்றை இல்லை என்று மறுக்க நாம் முன்வரவில்லை. இக்காலத் தமிழ் நாட்டின் நிலை என்ன என்பதே நமது கேள்வி. பழைய பெருமைகளை மறவாதிருத்தல் சிறந்த நற்குணமே. ஆனால், அவற்றையே பன்னிப் பன்னிப் பேசிக்கொண்டு வீண் காலங் கழிப்பது நற்குணமாகுமா? அறிவுடைமை ஆகுமா? ஒரு நாட்டின் உயிர் நாடியாக விளங்குவது செல்வச் செழுமை. இதற்கு ஆதாரமாக இருப்பது விவசாய—வர்த்தக—கைத்தொழிற் கல்வி முறை. இக்கல்வி முறைகள் நமது நாட்டில் உண்டா? இவற்றிற்குரிய அறிவாற்றல்கள் நம் மக்களிடம் உண்டா? நாட்டில் கல்லூரிகட்கும் கலாசாலைகட்கும் பள்ளிக்கூடங்கட்கும் பஞ்சமில்லை. இவற்றிற்காக ஆண்டுதோறும் செலவாகும் தொகையும் கொஞ்சம் இல்லை. கண்ட பயன் [illegible] நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பேருக்கு மேல் கையெழுத்திட [illegible]

190105

யாத தற்குறிகளாய் இருக்கின்றனர். ஏனைய படித்தவர்கள்—பட்டதாரிகள் என்பவர்கள் நிலைமையோ சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஒன்றே முக்கால் நூற்றாண்டுக்கு மேல் "நாகரிகம் வாய்ந்த" பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழிருந்தும் நாம் கல்வியில் சிறந்தோமா? அறிவிற் சிறந்தோமா? ஆற்றலிற் சிறந்தோமா என்பதைச் சிந்திக்குமாறு நேயர்களை வேண்டுகின்றோம். நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு மக்கள் எழுத்து வாசனையற்ற தற்குறிகள்—பத்துப்பேர் வயிற்றுப் பாட்டுக்கு வழி காட்டாத கல்வியைப் படித்தவர்கள்—பட்டம் பெற்றவர்கள். நாட்டில் வறுமையும் அறியாமையும் பிணியும் மக்களைப் பிடுங்கித் தின்றுகொண்டிருக்கின்றன. இதுதான் ஜனநாயகத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாகரிக ஆட்சியின் பயன்.

நம்முடைய சர்வகலாசாலைகள் ஆண்டுதோறும் ஆயிரக்கணக்கான பட்டதாரிகளை உற்பத்தி செய்து செய்து வெளியேற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்பட்டதாரிகள் வெளியில் வரும்போது பெரிய மனிதர்களைக்கொண்டு இவர்கட்குப் புத்திமதிகள் சொல்லச் செய்வது ஒரு சம்பிரதாயம். இது சம்பந்தமான வைபவத்திற்குப் பட்டமளிப்பு விழா என்று பெயர். இத்தகைய பட்டமளிப்பு விழா ஒன்று சென்றமாதம் சிதம்பரம் அண்ணாமலை சர்வகலாசாலையில் நடைபெற்றது. இவ்விழாவில் தலைமை வகித்தவர் சென்னை கவர்னர் துரை. பட்டமளிப்பு விழாச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தியவர் திரிச்சி ஸர். டி. தேசிகாச்சாரியார்.

நமதுநாட்டில் உள்ள சர்வகலாசாலைகளுக்குள் அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை வயதிற் சிறியது. எனினும் அது மேற்கொண்டுள்ள கல்வித்திட்டம் பெரியது என்றே சொல்லவேண்டும். ஸர். டி. தேசிகாச்சாரியார் தமது சொற்பொழிவின் தொடக்கத்தில் தமிழகத்தின் பண்டைப் பெருமையைக் குறிப்பிட்டார். தமிழ்மக்களின் கல்வி அறிவு ஆற்றல்களைப்புகழ்ந்தார். முச்சங்கங்களின் சிறப்பைக் கூறினார். தமிழ் மன்னர்களின் அன்பையும் ஆதரவையும் கொண்டாடினார். தேவாலயங்கள் தமிழ்மொழிக்கும் வடமொழிக்கும் அளித்து வந்த உதவியையும் எடுத்துக்காட்டினார். இவை யெல்லாம் பழைய கதைகள். இப்பொழுது அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை தோன்றியிருக்கிறது. மக்கள் வாழ்க்கையை மாட்சியுறச் செய்யும் கல்விமுறையை அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகின்றோம். அண்ணாமலை சர்வகலாசாலையும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கமும் முயன்றால்

தமிழன்னை புதிய அணிகள் பெற்றுப் புதுவாழ்வு நடத்துவாள் என்பதில் அணுவளவும் ஐயம் இல்லை. ஆனால் இவற்றின் போக்கு வேறு விதமாய் இருக்கிறதே என்னசெய்வது? மற்றச் சர்வகலாசாலைகளைப் போலவே அண்ணாமலை சர்வகலாசாலையும் வெறும் பட்டதாரிகளை உற்பத்தி செய்வதில் முனைந்து நிற்கிறது. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் வறட்டுப் பண்டிதர்களை உற்பத்தி செய்யும் வேலையில் முனைந்து நிற்கிறது. இவ்விரு பெரிய ஸ்தாபனங்களின் போக்கிலும் சிறந்த—பயன் தரத்தக்க மாறுதல் விரைவில் அடையவேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம். பண்டைப் பெருமைகளை அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை நிலைநாட்டவேண்டும் என்ற பொருள்பட ஸர். டி. தேசிகாச்சாரியார் கூறினார். பண்டைக்கால நிலைமை வேறு; இக்கால நிலைமை வேறு. பண்டைக்காலத்தின் உயரிய நோக்கங்களைத் தற்கால நிலைமைக்கேற்ப நடைமுறையில் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதே ஸ்ரீமான் ஆச்சாரியாரின் கருத்தாகும்.

உயர்தரக் கல்விபயின்ற பட்டதாரிகள் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தில் தத்தளித்துக்கொண் டிருக்கின்றனர். இது பட்டதாரிகளின் குற்றம் அல்ல. இந்தியச் சர்வகலாசாலைகள் மேற்கொண்டுள்ள கல்வி முறையின் ஊழல்களே வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திற்குக் காரணமாகும் என்னும் உண்மையை ஒவ்வொரு அறிஞரும் கூறி வருகின்றனர். ஒவ்வொரு பட்டமளிப்பு விழாப் பிரசங்கத்திலும் இவ்வுண்மை எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. ஸர் பி. ஸி. ராய் போன்ற மேதாவிகள் பட்டதாரிகளின் பரிதாப நிலைமைகளைக் குறித்தும், இந்திய சர்வகலாசாலைக் கல்வியின் விபரீதப் போக்கைக் குறித்தும் அடிக்கடி கண்டித்துப் பேசி வருகின்றனர். எனினும், நிலைமையில் ஒன்றும் மாறுதல் காணோம். மாதம் ரூபாய் இருபதுக்கும் வழி செய்யாத பட்டக் கல்வியில் மக்கள் வைத்துள்ள மோகம் குறையும் நன்னாளை நாம் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கின்றோம். நமது நாடு முன்னேற்றம் அடைந்து விடுதலை யின்பம் நுகரவேண்டுமானால், குமாஸ்தாக் கல்விமுறை அடியோடு ஒழியவேண்டும் என்றே வற்புறுத்துகின்றோம். நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களும் கல்வியறிவு படைத்தவர்களாக விளங்கவேண்டும். கல்வி என்றால் வெறும் இலக்கியக் கல்வி அல்ல. உண்டிக்கும் உடைக்கும் வழிகாட்டும் கல்வியே இக்காலத்தில் இன்றியமையாததாக இருக்கின்றது. விவசாயம்—கைத்தொழில்—வியாபார சம்பந்தமான கல்வி முறையே இப்பொழுது முதன்மையாக வேண்டற்பாலது. அரசாங்கத்தாரும் பொதுஜனத் தலைவர்களும் இவ்விஷயத்தில் தீவிரமான சிரத்தை காட்டினாலொழிய நமது நாடு அடிமை நாடாகவே இருந்து கொண்டிருக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. இந்நிலையில் இப்பொழுதுள்ள பட்டதாரிகளின் கடமை என்ன என்பதை ஒவ்வொரு நேயரும் சிந்திக்கவேண்டும். பட்டமளிப்பு விழாச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்திய ஸர். டி. தேசிகாச்சாரியார் பட்டதாரிகட்குச் சில யோசனைக

ளைச் சொல்லியிருக்கிறார். அவற்றை ஒவ்வொரு பட்டதாரியும் கடமையாக மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம்.

நமது பட்டதாரிகளெல்லாரும் கிராம புனருத்தாரணத்திற்காகத் தொண்டாற்ற வேண்டும். கிராமங்கள் செழுமை அடைந்தாலொழிய நாடு முன்னேறப் போவதில்லை—விடுதலை யடையப்போவதில்லை என்பது உறுதி. முதலில் பட்டதாரிகள் சாதி சமய வேற்றுமைகளை விட்டொழிக்க வேண்டும். நமது நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக் கட்டைகளாக விளங்குவன சாதி சமய வேற்றுமைகள்—மூடப் பழக்க வழக்கங்கள் என்னும் உண்மை எல்லா அறிஞர்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. நாமும் அடிக்கடி எழுதியு மிருக்கின்றோம். உண்மைச் சமயங்களில் எத்தகைய வேற்றுமைகட்கும் இடமில்லை என்பது தெளிவு. இதையே ஸ்ரீமான் தேசிகாச்சாரியாரும் எடுத்துக் காட்டினார். சிதம்பரத்தில் ஒரே இடத்தில் ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானும், ஸ்ரீ கோவிந்தராஜப் பெருமானும் எழுந்தருளி யிருக்கும் தத்துவத்தையும் அவர் சுட்டிக் காட்டினார். தீண்டாமையை ஒழித்துத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை உயர்த்த வேண்டும் என்று ஸ்ரீ ஆச்சாரியார் வற்புறுத்தியதை நாம் பெரிதும் போற்றுகின்றோம். சைவ சமயத்தில் நந்தனார் போன்றவர்களும், வைஷ்ணவ சமயத்தில் திருப்பாணாழ்வார் போன்றவர்களும் இழிகுலத்தோர் என்று கருதப்பட்டும் மஹான்களாகவும், அவதார புருஷர்களாகவும் போற்றப்படுகிறார்கள். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த சமயங்களைப் பின்பற்றுவதாகச் சொல்லிக்கொள்ளும் மக்கள் சாதி சமய வேற்றுமைகளைப் பாராட்டுவது மிகமிக இழிவாகும் என்பதை நாம் விரிக்கவும் வேண்டுமோ?

நமது பட்டதாரிகள் தூய—எளிய வாழ்க்கை முறையை மேற்கொண்டு தொண்டில் முனைந்து நிற்க வேண்டும். கிராம மக்களுடன் நெருங்கிப் பழகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது இவர்கள் கற்றிருக்கும் பட்டக் கல்வி ஆடம்பர வாழ்க்கையில் வேட்கையைத் தூண்டி அல்லற்படுத்தி வருவது வருந்தத்தக்கது. இதனால் பட்டதாரிகள் கிராம மக்களைக் கண்டால் அருவருக்கவும், கிராம வாழ்வை வெறுக்கவும் செய்கிறார்கள். இந்நிலைமை அடியோடு மாறுதல் அடைந்து ஆங்கிலங் கற்ற ஒவ்வொரு வாலிபரும் கிராம வாழ்வை இன்ப வாழ்வாக மதிக்கும்படியான நன்னிலைமை ஏற்பட வேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம். இதையே ஸ்ரீமான் தேசிகாச்சாரியார் பெரிதும் வற்புறுத்திக் கூறி யிருக்கிறார். பட்டதாரிகள் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண் டிருக்கும் இக்காலத்தில் அவர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று தொண்டு புரிவதால் இருவித நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. ஒன்று தேசத் தொண்டு. இரண்டு வயிற்றுப்பாட்டுக்கு ஏதோ சொற்ப ஊதியம். தேசத்தொண்டு என்பது சரி—வயிற்றுப் பாட்டுக்கு வழி என்ன என்று சிலர் வினவலாம். தூய எளிய

வாழ்வை மேற்கொண்ட—உண்மைத் தொண்டில் ஆர்வமுள்ள ஒரு பட்டதாரியை ஒரு கிராமம் சும்மா பட்டினி போட்டுவிடும் என்று நாம் நம்பவில்லை. கிராம மக்கட்குரிய கல்வி, சுகாதாரம், ஒற்றுமை முதலியவற்றைப் போதிக்கும் ஒரு தொண்டரை—அறிஞரை மக்கள் பட்டினி போட்டுவிடுவார்களா என்று கேட்கின்றோம்.

கிராமங்கட்குச் செல்லும் பட்டதாரிகள் மக்கட்கு எல்லாத் துறைகளிலும் புத்துணர்வு பிறக்கச்செய்யவேண்டும். நமது நாடு விவசாய நாடு. விவசாயத்திற்கேற்ற இயற்கை நீர் நிலவளங்கள் மிகுதியும் படைத்த நாடு இந்தியாவைப்போல் உலகில் வேறொன்று இல்லை என்றே கூறலாம். இருந்தும் பயன் என்ன? நமது விவசாயம் பழைய முறையிலேயே போய்க்கொண் டிருக்கிறது. புதிய சாஸ்திரீய முறைகளை நம் மக்கள் அறியார். அறிந்த ஒரு சிலரும் அநுபவத்தில் கொணரவில்லை. அமெரிக்கா போன்ற மேனாடுகள் விவசாயத்தைச் சாஸ்திரீயமாக நடத்துகின்றன. கற்பாறைகளிலும் பலன் கண்டு வருகின்றன. ஜப்பான் அரிசியைக் கண்டு அஞ்சவேண்டிய நிலைமையில் நமது விவசாயிகள் காலங்கழித்து வருகிறார்கள். என்ன செய்வது? இவ்விஷயத்தில் பட்டதாரிகள் கிராம மக்கட்குப் பலவிதத்திலும் ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளிக்கலாம் என்று நம்புகின்றோம்.

இந்தியாவின் கைத்தொழில்களும், வர்த்தகமும் பண்டைக் காலத்தில் உலக பிரசித்தி பெற்று விளங்கின. இக்காலத்திலோ! வெட்கம்! வெட்கம்!! உண்டிக்கும் உடைக்குமே பிறநாடுகளை எதிர்பார்க்கவேண்டிய இழி நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்றோம். இதற்கெல்லாம் அந்நிய ஆதிக்கம் மூல காரணமாய் இருந்தபோதிலும் பொது மக்கள் அறிவு கெட்டு, உணர்ச்சி யற்றுக் கிடப்பது பெரிதும் வருந்தத் தக்கதாகும். மக்கள் சிறிதளவேனும் அறிவும் உணர்ச்சியும் ஒற்றுமையும் பெற்றிருந்தால் அந்நிய ஆதிக்கத்திலும் இவ்வளவு கேவலமாய் இருக்கமாட்டோம் என்பது திண்ணம். இம்மக்களிடையே அடங்கிக் கிடக்கும் உணர்வைத் தட்டி எழுப்பவேண்டியது தேசபக்தியுள்ள பட்டதாரிகளின் கடமையாகும்.

நமது நாட்டில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் ஊழல் அதிகம். எங்கு நோக்கினும் கக்ஷிப் பிரதிகக்ஷிச் சண்டைகளே நிறைந் திருக்கக் காணலாம். இவ்விஷயத்தில் மக்கள் கடமை என்ன என்பதைப் பட்டதாரிகள் நன்கு விளக்கிக் காட்டவேண்டும். வாசகசாலைகள் ஏற்படுத்திப் பத்திரிகை படிக்கும் அறிவை உண்டாக்கவேண்டும். பெண்மணிகளின் உரிமைகள் என்ன என்பதை விவரிக்கவேண்டும். கிராம சுகாதாரம், ஒற்றுமை முதலிய விஷயங்களில் தக்க வழிகாட்ட வேண்டும். இப்புண்ணிய கைங்கரியத்தில் பட்டதாரிகள் மனம் செலுத்தும் காலம் எது? இதுவேயாகும்.

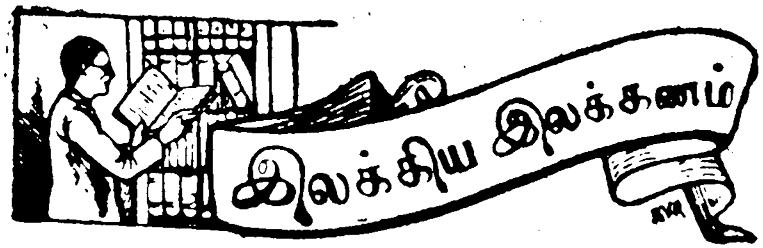

ஆவி அகத்ததோ புறத்ததோ

(ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை, பி.ஏ., பி. எல்.)

சோகம் நிறைந்த இராம காதையில் தலையாய சோகம் தசரதன் சோகமேயாகும். பன்னெடுங்காலம் மன்னுயிர் காத்துப் பழுத்த முதுமை எய்திய தசரதமன்னன், பொறுத்தற்கரிய பெருஞ் சோகத்தால் உயிர் துறந்த நிகழ்ச்சியை உள்ளத்தை உருக்கும் ஓர் உயரிய நாடகமாகக் கம்பர் அமைத்துள்ள அழகு ஆராய்ந்து அறிதற் குரியதாகும். அறம் வளரவும் மறம் தேயவும் அரசாண்ட அம்மன்னவன் அறிவுக்கடலை ஆய்ந்து கடந்தான்; பகைக் கடலைக் காய்ந்து கடந்தான்; இன்பக்கடலைத் தோய்ந்து கடந்தான்; இரப்போர் கடலை ஈந்து கடந்தான் என்று கவிஞர் நயம்பட எழுதிப்போந்தார். இத்தகைய இணையற்ற மன்னன் தவமுயன்று அரிதிற் பெற்ற தலைமகனை இராமனைக் கண்ணும் ஆவியுமாகக் கருதிவளர்த்தான். தன்னுயிர்க்கும் மன்னுயிர்க்கும் இனியனாய் வளர்ந்து வந்த தலைமகனது கைவண்ணமும், கால்வண்ணமும் கண்டு களித்த தந்தை அம்மைந்தனுக்கு மணிமுடி சூட்ட எண்ணினான். அந்நிலையில் எழிலுற அமைந்த மணிமாடத்தில் இடிவிழுந்தாற் போன்று கைகேசியின் வரம் மன்னனது செவியிற் பாய்ந்தது. தன் உயிர்க்கு உயிராய இராமன் சடைமுடியும் மரவுரியும் தரித்துக் கானஞ்செல்லும் காட்சியைக் காணப்பொறாத காவலன் ஆவிசோர்ந்து அயர்ந்தான். கம்பரது சோகநாடகம் இங்கு தொடங்குகின்றது.

மாளிகையில் மன்னவன் மயங்கிக் கிடக்கின்றான். கேகயமாது மந்திரத் தலைவனை அனுப்பி இராமனைத் தன்னிடம் வரவழைக்கின்றாள். அந்தி வந்தடைந்த தாயைக்கண்ட ஆன்கன்றுபோல இராமன் விரைந்து ஓடி வருகின்றான். கைகேசியின் பாதம் பணிந்து எழுந்து வாய் புதைத்து ஆடையை மடக்கி அவள் முன்னே துவண்டு நிற்கின்றான். இத்தகைய மைந்தனைநோக்கி, “ஆழி சூழுலகமெல்லாம் பரதனே ஆளவேண்டும். நீ தவக்கோலம் தாங்கிப் பதினாலாண்டு கானகம் செல்ல வேண்டும்” என்று மன்னவன் பணியாகக் கைகேசி பணிக்கின்றாள். அவ்வாணையை அன்று மலர்ந்த செந்தாமரையினும் இனிய முகத்தோடு இராமன் சென்னிமேற்கொண்டு அன்னையிடம் விடை பெறுகின்றான். தன் அருமைத் தந்தையார் அயர்ந்துகிடக்கும் திசைநோக்கித் தொழுகின்றான். கானகம் செல்லப் புறப்படுகின்றான்.

இவ்வாறு நாடாளும் நற்பதம் இழந்து காடாள இசைந்த மைந்தனைப் பிரிந்திருக்கலாற்றாது இளைய வீரனும், மிதிலை அன்னமும் பின்னே செல்கின்றார்கள். நகரமாந்தரெல்லாம் பழந்தனம் இழந்தவர்போல் பதைத்து அழுது தொடர்கின்றார்கள். மந்திரத் தலைவனான சுமந்திரன் தேர்கொண்டு வருகின்றான். மூவரும் அத்தேர்மேலேறி மெல்ல மூதூரைக் கடந்து செல்கின்றார்கள். அப்பொழுது கதிரவன் மறைந்து காரிருள் எங்கும் பரவுகின்றது. இராமனைப் பிரிந்து வாழ இசையாத நகரமக்கள் அனைவரும் அவ்வீரனோடு நகர்ப்புறத்தே தங்கி உறங்குகின்றார்கள். தன்னைத் தொடர்ந்து வந்த கோசல நாட்டு மக்களை அவ்விடத்தே விட்டு நள்ளிரவிற் கானகம் செல்லக் கருதிய இராமன் அக்கருத்தைத் தேர்வல்லானிடம் தெரிவிக்கின்றான். நகரமாந்தர் எவருமறியாது மூவரும் விரைந்து நடந்து விடியுமுன்னே நெடுந்தூரம் செல்கின்றார்கள். வெறுந்தேர் கொண்டு சுமந்திரன் திரும்புகின்றான். காலையில் கண்விழித்த கோசல நாட்டார் இராமனைக்காணாது பதறிக் கதறிக் கண்ணீர் சொரிகின்றார்கள். செய்வதொன்றறியாது திகைத்து வந்த வழியே மீண்டும் சொந்த நகரை அடைகின்றார்கள். மன்னனும் மாளிகையில் மயங்கியே கிடக்கின்றான்.

தேரா மன்னனது மணிவீதியில் தேரோசை கேட்கின்றது. சுமந்திரன் தேர் கொண்டுவந்தான் என்று தெருவெங்கும் முழங்குகின்றது. மந்திரத் தலைவரெல்லாம் தலைவிரி கோலமாய் மன்னனது மாளிகையை நோக்கி ஓடுகின்றார்கள். மாளிகை சேர்ந்த சுமந்திரன் முனிவரைத் துணைக்கொண்டு மன்னன் அயர்ந்துகிடக்கும் அமளியின் அருகே வருகின்றான். அவன் கண்களினின்றும் கண்ணீர் தாரை தாரையாய் வடிகின்றது. இக் கோலத்தைக் கண்ட மாந்தர் அனைவரும் உற்றதுணர்ந்து உயிரற்ற ஓவியம்போல் உணர்வற்று நிற்கின்றார்கள்.

“தேர்கொண்டு வள்ளல்வந்தான் என்றுதம் சிந்தைஉந்த
ஊர்கொண்ட திங்களன்ன மன்னனை உழையர்சுற்ற
கார்கொண்ட மேனியானைக் கண்டிலர் கண்ணில்வற்றா
நீர்கொண்ட நெடுந்தேர்ப்பாகன் நிலைகண்டே நிலையில்தீர்ந்தார்.”

தேர்கொண்டு வள்ளல் வந்தான் என்னும் சொல் மன்னனது செவியிலும் மெல்ல நுழைகின்றது. இரதம் வந்தமையால் வரதனும் வந்தான் என்றெண்ணி மன்னன் மயக்கம் தெளிகின்றான். கண்விழிக்கின்றான். முன்னே நின்ற மாதவ முனிவனை நோக்குகின்றான். வற்றிய வாயால் மைந்தன் வந்தானோ என்று வினவுகின்றான். இல்லையென்றுரைக்க இயலாது முனிவன் ஏங்கி நிற்கின்றான். முனிவனது மனத்தில் நிகழ்ந்த கருத்தை மன்னன் அவன் முகத்தால் அறிகின்றான். மைந்தன் வரவில்லை என்றுணர்ந்து மீண்டும் சோர்கின்றான். மைந்தனைக் காணப்பெறாத மன்னன் மரணமடைவான் என்றறிந்த முனிவன் அத்துயரைக் காண மனமின்றி அப்பாற் செல்கிறான்.

“இல்லையென் றுரைக்கலாற்றான் ஏங்கினன் முனிவன்நின்றான்
நல்லவன் முகமேநம்பி கடந்திலன் என்னுமாற்றம்
சொல்லலும் அரசன்சோர்ந்தான் துயருற முனிவன்நானிவ்
அல்லல் காண்கில்லேன்என்று ஆங்குநின் றகலப்போனான்.”

அந்நிலையில் மன்னனை விட்டுப் பிரிய மனமற்ற சுமந்திரன் கண்கலங்கித் தன்னுாமணியின் அருகே நிற்கின்றான். சிறிதுநேரம் கழிந்தபின்னர் மன்னன் மீண்டும் கண் விழிக்கின்றான். தேர்ப்பாகனது முகத்தை நோக்குகின்றான். 'நம்பி நெடுந்தூரம் சென்றானோ?' என்று மெல்ல வினவுகின்றான். நிகழ்ந்ததை உரைக்கும் நேர்மைவாய்ந்த சுமந்திரன் ஐயன் தம்பியோடும், மிதிலைப் பொன்னோடும் நெடுங்கானகத்தினுள்ளே போயினான் என்று சொல்லி ஏங்குகின்றான். மைந்தன் போயினான் என்ற சொல் செவியிற் புகுதலும் மன்னவன் தன் ஆவி போக்குகின்றான்.

"நாயகன் பின்னும் தன்தேர்ப் பாகனை நோக்கிநம்பி
சேயனோ அணியனோஎன்று உரைத்தலும் அனையான்செய்ய
வேயுயர் கானம்தானும் தம்பியும் மிதிலைப்பொன்னும்
போயினான் என்றான்என்ற போழ்ததே ஆவிபோனான்."

இவ்வாறு மன்னர் மன்னனாய் விளங்கிய தசரதன் மைந்தனது பிரிவாற்றாமையால் உயிர் துறந்த அதிசோக நிகழ்ச்சியை ஓர் அரிய சிறிய நாடகமாக அமைத்துத் தந்த கம்பரது கவித்திறம் சால அழகியதென்பது சொல்லாமலே அமையும். இவ்வுலகிற் பிறந்தோரெல்லாம் இறந்து தீர்வர் என்பது உண்மையேயாயினும் யாதானும் ஒரு துயரத்தால் நலிவுற்று ஆவி துறத்தல் இரக்கத்தை எழுப்புவதாகும். இன்னும் சோகத்துள் எல்லாம் தலையாய புத்திர சோகத்தால் ஆவி துறத்தல் சான்றோர் உள்ளத்தையும் உருக்கும் திறம் வாய்ந்ததாகும். அதனினும் பல்வகைச் செல்வமும் கல்வியும் நிரம்பிய ஓர் மன்னன், நரையும் திரையும் அமைந்த நல்ல முதுமைப்பருவத்தில் மைந்தனைப் பிரிந்த சோகத்தால் மயங்கி விழுந்து மடியும் காட்சி மக்கள் மனத்தை நீராக உருக்குவதாகும். கண்ணனைய காதல் மைந்தனுக்கு மறுநாள் முடிதரித்துக் கண்ணாரக் கண்டு களிகூறக் கருதிய காவலன் அக்கோலத்தைக் காண இயலாது அறவினை என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டுண்டு ஆவி துறக்கும் அகோரக் காட்சி கருங்கல் மனத்தையும் கரைப்பதன்றோ?

தனயனைப் பிரிந்த தந்தையின் சோகம் எத்தகையதென்பதை எழுதிக் காட்டும் இந்நாடகக் காட்சி, உளநூல் அறிந்தோர்க்கு ஒப்பற்ற விருந்தாகும். காதலித்து வளர்த்த கமலக்கண்ணனைக் "கானகம் செல்"லென்று வாயாற் சொல்ல இயலாது ஆவிசோரும் தந்தையின் தன்மையும், அவ்வாறு மயங்கிய நிலையிலும் மைந்தனையே நினைந்து, நினைந்து குழையும் தந்தையின் மனப்பான்மையும், எவ்வாறாயினும் மைந்தனை மீண்டும் காணலாம் என்னும் ஆசையால் அருமந்த உயிர் உடம்பை விட்டகலவும் இசையாது, தங்கவும் தரியாது தத்தளிக்கும் நிலைமையும், அலைகடலில் விழுந்து வருந்துவோர், ஆண்டு அலையும் சிறு துரும்பையும் புணையெனக் கருதும் பான்மைபோல் தேரொலி கேட்டபோது திருமகன் வந்தான் என்று மயக்கம் தெளியும் மன்னன் மனப்பான்மையும், கண்ணெதிரே காதல் மைந்தனைக் காணாது மீண்டும் மயங்குகின்ற காவலன் மனநிலையும், அவ்வாறு மயங்கிய பொழுதும் மைந்தன் போயினான் என்று தெளிவாகத் தெரியுமளவும் ஆவி அகலாத அன்பு நிலையும், 'போயினான்' என்ற சொற்கேட்ட அளவில் "மோப்பக்குழையும் அனிச்சம்போல்" ஒடுங்கி உயிர்விடும் உருக்க நிலையும் இந்நாடகக் காட்சியில் நுணுக்கமாக விளங்கக் காணலாம்.

இத்தகைய நாடகக் காட்சியைக் கம்பர் தமது அறிவின் மாட்சியாலேயே அழகாக வரைந்துள்ளார் என்பது இனிது விளங்குகின்றது. வான்மீக முனிவர் அருளிய வடமொழிக் காவியத்தில் தசரத மரணம் எழுதப்பட்டுள்ள முறையையும், இதுகாறும் கூறிப்போந்த முறையையும் ஒப்பிட்டு நயமுணர்தல் அறிஞர்க்கு அருவிருந்தாகும். முதநூல் கூறும் முறையைச் சிறிது கருதுவோர், மைந்தன் கானகம் சென்றான் என்றறிந்தபோது மட்டற்ற துயரடைந்த மன்னவன் அத்துயரை ஆற்றுமாறு கோசலையின் மாளிகைக்குச் செல்கின்றான். மனத்தில் எழுந்த பெருங் கொதிப்பையும், கைகேசி இழைத்த பெருங் கொடுமையையும் வாய்விட்டு ஆற்றுகின்றான். முன்னமே ஒரு முனிவர் இட்ட சாபத்தை நினைக்கின்றான். அதன் வரலாற்றைக் கோசலையிடம் விரித்துரைக்கின்றான். பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னே கானகத்தில் வேட்டையாடச் சென்றபோது கண்ணிழந்த ஒரு முனிவரது காதல் மைந்தனை அறியாது கொன்ற கொடுமையால் அம்முனிவன் மனம் கொதித்து "நீயும் மைந்தனைப் பிரிந்த சோகத்தால் மாளக்கடவாய்" என்று சபித்து ஆவி துறந்த வரலாற்றைக் கோசலை அறியுமாறு மன்னன் எடுத்துரைத்து, இராமா இராமா என்று ஏங்கி மடிந்தான் என்று வான்மீக முனிவரது காவியம் கூறுகின்றது. இக்காட்சியைக் கம்பர் அருமை சான்ற ஒரு சிறிய நாடகமாக அமைத்தருளினர் என்பது அருங்கலைதேரும் அறிஞர்க்கு இனிது விளங்குவதாகும்.

கோழிமுட்டை அபாயம்

பாரிஸிலுள்ள நாய்கடி வைத்தியசாலைக்கு நான் சென்றிருந்தபோது டாக்டர் டிஸ்லியர் என்பவர் கோழி முட்டைகளைப் பரிசீலனை செய்து வருவதைக் கவனித்தேன். அவர் புதிதாக ஒரு விஷயத்தைக் கண்டு பிடித்திருப்பதையும் அறிந்து கொண்டேன். அதனுடைய முழு விவரங்களையும் அவர் சீக்கிரத்தில் வெளியிடுவார். பி. பாராகோலி யென்னும் கொடிய கிருமிகள் கோழி முட்டைகளில் இருப்பதாக அவர் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். கோழி முட்டைகளில் இந்தக் கிருமிகள் வளர்ந்து வருகையில் ஒரு கரு நிறத்தை அவைகளுக்கு உண்டுபண்ணி விடுகின்றன. அழுகிப்போன கோழி முட்டைகள் கருநிறமாக இருப்பதற்கும் இதுவே காரணம். புதிதாக இடப்படும் முட்டைகளில் இந்தக் கிருமிகள் இருக்கின்றன. அதிசாரத்தினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கும் கோழிகள் இடும் முட்டைகளில் இந்தக் கிருமிகள் இருக்கின்றன. இந்தக் கிருமிகள் அபாயகரமானவை யென்று டாக்டர் டிஸ்லியர் நிரூபணம் செய்திருக்கிறார். இந்தக் கிருமிகள் அடங்கிய கோழி முட்டைகளைச் சாப்பிட்டவர்களுக்கு கோலைட்டிஸ் முதலிய கொடிய வியாதிகள் ஏற்படுகின்றன. சாக்கடைகளிலும், குப்பைகளிலும் அகப்பட்டவைகளைப் பொறுக்கித் தின்று வளரும் பெட்டைக் கோழிகள் இடும் முட்டைகள் அபாயகரமானவை. கோழி முட்டைகளால் அபாயமேற்படுவதை டாக்டர் டிஸ்லியர் தெரிந்துகொண்டு விட்டதால், தம்முடைய ஆகாரப் பதார்த்தங்களிலிருந்து அதை விலக்கு செய்து விட்டார். கொட்டைகளையும், பாலையும் மிலிப்தமாக உபயோகித்து வருகிறவர்கள் கோழி முட்டைகளைத் திரஸ்காரம் செய்துவிடலாம். —இ-ன்.

ஆரம்பக் கல்விமுறை அமைப்பு

(ஸ்ரீ. வீராசாமி பத்தர், பி. ஏ., எல். டி.)

கோயமுத்தூர் ஜில்லா உபாத்தியாயர்கள் சங்கத்தின் ஆதரவில் சனிக்கிழமை சாயந்திரம், முனிசிபல் ஹைஸ்கூல் கட்டடத்தில் ஸ்ரீ. கல்யாணசுந்திரமையர் தலைமையில், நடைபெற்ற கூட்டத்தில் ஜூனியர் டெப்டி இன்ஸ்பெக்டர், ஸ்ரீ. வீராசாமி பத்தர், பி. ஏ., எல். டி., 'தற்கால ஆரம்பக் கல்வியும், சீர்திருத்த வேண்டிய முறையும்' என்பதுபற்றி ஓர் அரிய உபந்நியாசத்தைச் செய்தார். அதன் சாரமாவது:—பூர்வீக காலந் தொட்டு நமது பாரத நாட்டில் இரண்டு விதமான கல்வி முறை இருந்து வந்திருக்கிறது. ஒன்று ஆன்மார்த்த சம்பந்தமான கல்வி; மற்றொன்று லௌகிக முறையில் போதிக்கப்படும் கல்வி. தற்காலம் ஆரம்ப பாடசாலைகளைப் பொறுத்த வரையிலும், இவ்விரண்டு விதமான கல்வி முறையையும் நாம் ஒரு விதமாகச் சரிப்படுத்திப் போதிக்கவேண்டியிருக்கிறது. நமது நாட்டின் ஆரம்பக் கல்வி விஷயமாக சென்ற சில வருஷங்களாக அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்திய மக்களில் பெரும்பான்மையோர் ஆண்களில் நூற்றுக்கு 92 அல்லது 93 பேர்களும், பெண்களில் 98 அல்லது 99 பேர்கள் வரையிலும் கல்வி யற்று எழுதப் படிக்கக் கூடத் தெரியாதவர்களாய், இருக்கும் பரிதாப நிலையை ஆராய்ந்தே காலஞ் சென்ற பெரியார் ஸ்ரீ. கோகலே ஆரம்பக் கல்வியையாவது நமது நாட்டில் கட்டாயமாகவும், இலவசமாகவும் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்தியா சட்ட சபையில் தீர்மானம் கொண்டுவந்து சட்ட மாக்கினர். மேற்படி இலவசக் கல்வித் திட்டம், எல்லா மாகாணங்களிலும் அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதில் விசேஷ சிரத்தை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வந்திருக்கிறது. சென்னை மாகாணத்தில், சுமார் 10 வருஷங்களுக்கு முன், எவ்வளவு ஆரம்பப் பாடசாலைகள் இருந்தனவோ, அவ்வளவு பாடசாலைகள் 1932-ம் வருஷம் முடிவில் இல்லாமல் இருந்தன என்றாலும் கூட, மொத்த பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையில், அதிக வித்தியாசம் ஏற்படவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்க விஷயமாகும். சென்ற இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷங்களாகக் கிராமங்களிலும், மற்ற இடங்களிலும் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார நெருக்கடியின் காரணமாக, பள்ளிக்கூடங்களில் வாசிக்கும் படியான பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை சிறிது குறைந்திருக்கிறது என்று கூறலாம். சென்ற சில வருஷங்களுக்கு முன் நமது மாகாணத்தின் ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்திற்காக செலவழித்த பணத்தைக் காட்டிலும், அநேக மடங்குகள் அதிகமாக சென்ற வருஷத்தில் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சென்ற வருஷம் ஆரம்பக் கல்விக்காக, ஏறக்குறைய 190 லக்ஷம் ரூபா சர்க்கார் செலவழித்திருக்கிறது. இவ்வளவு தொகை செலவழிப்பதற்குத் தகுந்தாற்போல், பிரதிப் பிரயோஜனம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றே கூறவேண்டியிருக்கிறது. எழுதப் படிக்கவாவது ஒருவனுக்குத் தெரியவேண்டுமென்றால் அவன் குறைந்தது, 4 அல்லது 5 வகுப்புகளாவது பாடசாலைகளில் வாசித்திருந்தால் தான் பிரயோஜனமுண்டு. அதற்குங்

குறைந்து படித்தால் பிரயோஜனம் இல்லாமல் போய்விடுவதுடன் மறந்தும் போய்விடுகிறது. முதல் வகுப்பில் வாசிக்கும் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தபடி 2, 3, 4, 5 ஆகிய வகுப்புகளில் வாசிக்கும் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைந்துவிடுகிறது. இது மிகவும் விசனிக்கத்தக்க விஷயமாகும். முதல் வகுப்பில் 100 பிள்ளைகள் வாசிக்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொண்டால், 5-வது வகுப்பில் 2 பிள்ளைகள்தான் வாசிக்கிறார்கள். எனவே, செலவழிப்பதற்குத் தகுந்தாற்போல், கல்வி கற்பிக்கும் சிறுவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பதில்லை. நமது மாகாணத்தில் ஒவ்வொரு பாடசாலைக்கும் சராசரி, 700 ரூ. வரையிலும், மாணவன் ஒவ்வொருவனுக்கும் ஏறக்குறைய 8 ரூபாய் வரையும், செலவழிக்கப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. இந்நிலையிலே நாம் செய்யவேண்டியதென்ன என்பதே ஒவ்வொருவரும் சிந்திக்க வேண்டிய விஷயமாகும்.

நமது நாட்டு மக்களில் பெரும்பான்மையோர் கிராமங்களில் வசிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மதத்தின்மீது அதிக நம்பிக்கை உண்டு. மதத்தைப்பற்றி பலவித அபிப்பிராயங்களைக் கொண்ட கிளர்ச்சிகள் பட்டினங்களில் இருந்தபோதிலும், கிராமங்களில், இவ்வபிப்பிராயங்கள் இன்னும் பரவவில்லை. எனவே நமது ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்திலே, மதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பாடபுத்தகங்கள் தயாரிக்கவேண்டும். பெரும்பான்மையானவர்கள் விவசாயிகள்; அதுவே அவர்களது ஜீவனம். இப்பொழுது ஆரம்ப பாடசாலைகளில் கற்றுக்கொடுக்கும் கல்வியில் குடியானவர்களுக்கு நம்பிக்கை கிடையாது. அவர்களுக்கு முதலில் நம்பிக்கை உண்டாகவேண்டும். அதற்கு விவசாயத்தைப்பற்றி அதிகமாக சொல்லிக்கொடுக்க முயலவேண்டும். ஆரம்ப பாடசாலைகள் 9-வது வகுப்புவரை பிள்ளைகளைத் தயார் செய்யும் பக்ஷத்தில், அது ஓர் தனித்திட்டமாகவே இருக்கவேண்டுமே யொழிய, ஹைஸ்கூல்களில், உயர்ந்த வகுப்புக்களில் சேர்ப்பதற்குத் தயார் செய்யும் பாடசாலைகளாக இருக்கக் கூடாது. 8-வது வகுப்புவரை ஒருவன் படித்தால் அவன் ஏதாவது ஓர் தொழிலைச்செய்ய யோக்கியதையுடையவனாக இருக்கவேண்டும். பிள்ளைகளுக்குப் பாட புஸ்தகங்களைத் தயாரிக்கும்போது, எல்லாவித பாடங்களும் ஒரே புஸ்தகத்தில் வரும்படியாக எழுதப்படல் வேண்டும். 2, 3 வகுப்புகளில் வாசிக்கும் குழந்தைகளுக்கு ஓர் இரண்டு புஸ்தகங்களுக்குமேல் கூடாது. அதிக புஸ்தகங்களை வாங்கிக் கொடுக்கும்படிச் செய்து, பிள்ளைகளின் மனதில் கல்வியென்றால் பீதி ஏற்படும்படி செய்வது கூடாது. கிராமங்களிலிருக்கும் பிள்ளைகளின் பெற்றோர்கள், ஒத்துழைத்தால்தான் பள்ளிக்கூடம் விருத்தியடைய முடியும். தங்கள் குழந்தைகளுக்கு, குறிப்பிட்ட சிலகாலம் வரை, பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பித்து வைக்க ஒப்புக் கொள்ளுவதாக, பஞ்சாப் மாகாணத்தில் உள்ளதுபோல் நம்மாகாணத்திலும், பெற்றோர்கள் முன்வந்து கூட்டுறவு முறையில் பாடுபட முன்வரவேண்டும். உபாத்தியாயர்களின் யோக்கியதைகளும், சிறிது சீர்திருத்தம் அடையவேண்டும். இம்முறையில் நமது ஆரம்பக்கல்வி திட்டமானது சீர்திருத்தப்பட்டு வேலை செய்து வந்தால், அதனால் பிரயோஜனம் ஏற்படக்கூடும். மற்றும், இக்கல்விக்காக செலவழிக்கும் தொகையும் வீணாகாது.

கற்பும் பொற்பும்.

——:(o):——

(தமிழாசிரியர் சண்முக வேலனார்.)

கொங்கு நாட்டில் எந்நாளும்
குறையா வேளாண் குடிமல்கும்
அங்கை யூரில் பிறந்தச்சும்
அழகி 'மணியாள்' எனும்பேர்கொள்
மங்கை ஒருத்தி மணாளனுடன்
வாழ்ந்து வந்தாள் எப்பொழுதும்
தங்கு கணவன் அழகில்லான்
தகுதி யில்லான் எனநினைப்பாள். 1

கொண்ட கணவன் மணியாள்மேல்
கொண்ட அன்புக் களவில்லை
கண்ட பொருள்கள் அனைத்தையுமே
கருத வாங்கிக் கொடுத்திடுவான்

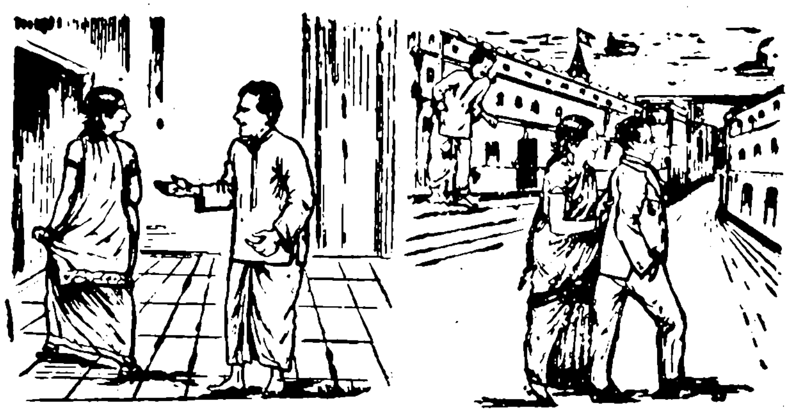

கொண்ட கணவன் அன்பைமனம்
கொள்ளாள் கல்விநலம் இல்லாள்
கண்ட அழகே பெரிதென்று
கருதி யிருந்தாள். பின்னும்அவள், 2

"இந்த உலகில் என்னைப்போல்
எழில்மிக் குடையார் யாரும்இலர்.
தந்த தெய்வம் தக்கவனைத்
தந்த தில்லைஎனக்" கென்பாள்.
பந்த வாழ்வில் மனம்இல்லாள்
பாவங் கருதாள் அழகன்என
வந்த ஒருவன் தன்பின்னே
மகிழ்ந்து சென்றாள் வெளிநாடு. 3

சொந்த ஊர்போல் வெளிநாட்டில்
சோரக் கணவன் தன்னுடனே
எந்த நாளும் இப்படியே
இருப்போம் எனவே அவள்நினைந்தாள்.
மைந்தர் இருவர் பிறந்தார்கள்.
மாதின் அழகும் பறந்தது.பின்,
அந்த மாதை நீங்கிஅவன்
அழகி ஒருத்தி தனை அடைந்தான். 4

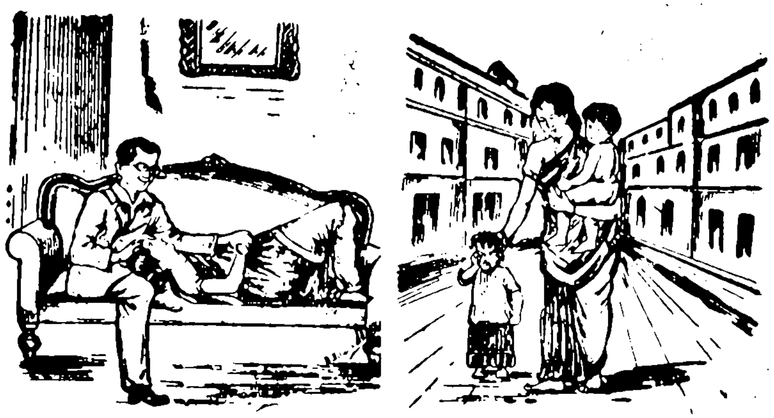

மாதும் இரண்டு மைந்தருடன்
வயிற்றுக் கின்றி ஊர்ஊராய்
மாதும் தனக்கு உதவுபவர்
இன்றி மிகவும் துன்புற்றாள்

'போதும்' என்று அமைந்தவனைப்
போற்றி வாழா மாதர்,புவி
மீது துன்பம் பலஎய்தி
மெலிவர், நலிவர் இதுமெய்யே. 5

அற்பர், அயலார் மனைவியர்தம்
அழகைக் கண்டு மயல்கொண்டு,
கற்பைக் கெடுக்க முயல்வார்கள்.
கருதார் எதையும் மற்றவர்முன்
"பொற்புக் கணியேசி" என்று
போற்றிப் புகழ்வர். ஆதலினால்,
கற்பே உயிரிற் சிறந்த தெனக்
காத்தல் மகளிர் கடனாமே. 6

ஆலயப் பிரவேச உரிமை

ஆலயம் என்பது நாம் ஓரிடத்தில் கடவுளைப் பாவனை செய்து சேவிக்குமிடமே. உடல் தேவாலயமென்று உபநிஷத்திலும், "ஈச்வரஸ் ஸர்வபூதானாம் ஹ்ருத்தேசே அர்ஜுன திஷ்டதி" கடவுள் எல்லா உயிர்களின் இதயத்திலும் இருக்கிறார் என்று பகவத்கீதையிலும் கூறியுள்ளபடி, உடலுக்கு நிகராகக் கோயிலையும், இருதயத்திற்கு ஒப்பாக கர்ப்பக் கிருஹத்தையும் வைத்து சரீர தத்துவங்களுக்கு இணங்க ஒவ்வொரு பாகங்களையும் கோயிலில் ஏற்படுத்தி, அவைகளில் விக்ரஹ ரூபமாகவோ வேறு உருவமாகவோ கடவுளைப் பாவனை செய்து சேவிக்கும்படி கடவுளே ஆகமசாஸ்திரங்களை அமைத்திருக்கிறார். அவ்விடத்திலும் குற்றவாளிகள் நாஸ்திகர்களாக இருப்பார்களென்று மனுநூலும், ஸ்ரீமத் பாகவதமும் (11, 17, 20) கூறுதலால் அவர்களுடைய கலப்பால் பக்தர்களுடைய மனம் சலங்குமென்று நினைத்து, அவர்களைக் கோவிலுக்குள் விடாமல், அவர்கள் சென்றால் அக்கோயில்களுக்கு சுத்தி விதித்திருப்பது யுக்தமே. ஆனால் கடவுளால் செய்த வேதத்திலேயே புகழ்பெற்ற மனு நூல்படி, குற்றம் செய்தவர் ஒவ்வொரு யுகத்திலுமே உயர்ந்தவர்களாகிவிடுவர் என்று காண்பதால், சமீப காலங்களில் குற்றஞ் செய்தவர்கள் உட்செல்லக் கூடாதென்பது ஆகமங்களின் கருத்தாகுமே தவிர, எப்போது குற்றஞ் செய்தார்களென்று தெளிவில்லாத நம் ஹரிஜனங்கள் ஆலயங்களில் செல்லக்கூடாதென்பது தர்மத்திற்கு அனுசரணையான யுக்திக்கு ஒவ்வாது. (பிரம்மஸ்ரீ. கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள்.)

சிறைக்கிளியும் மடமயிலும்

—:(o):—

தொ. மு. பாஸ்கரத் தொண்டைமான், பி. ஏ.

கவியரசர் என உலகம் போற்றும் கம்பர், ஓர் பெருங்காப்பியப் புலவர் என்றே கருதுபவர் பலர். ஆனால் அவர், ஓர் சிறந்த ஓவியப் புலவர் என்பதும், ஓர் சிறந்த நாடகப் புலவர் என்பதும் அவர் இயற்றிய இராமகாதையை ஊன்றி உணர்ந்தவர் நன்கு அறிவர். கதையின் போக்கில் அமைந்த கவிகளில் அவர் தீட்டும் சித்திரங்கள் பலவுள. திரைச் சீலையும், அரங்க மேடையுமின்றி நாடகத்தைச் சொற்கள் அமைப்பாலும், சந்தத்தொழுங்காலும் பாத்திரங்களை நடத்தும் முறையாலும், நிகழ்த்திக் காட்டும் நலம், கம்பரது இராமகாதையில் பெரிதும் உண்டு. காவியப் புலவன், தனது மனோதர்மத்தால், தான் கண்ட பொருளையும், காணாப் பொருளையும், அவைகளுக்கு ஒற்ற பெற்றியைவிட அதிகமாகவே எடுத்துரைத்து அப்பொருள்களையெல்லாம் தனது காவியத்தில், கவின்பெற அமைத்துக் களிப்புறுகின்றான். ஆனால் ஓவியப் புலவனோ, தான்கண்ட ஒரு காட்சியையோ அல்லது தனது மனோதர்மத்தால் சித்திரிக்கப்பட்ட ஒருகாட்சியையோ, கண்டார் கண்ணையும், கருத்தையும் ஒருங்கே கவரும் வண்ணம் அழகொழுக எழுதியமைக்கின்றான். இவ்விருவருக்கும் மேலாக, நாடகமியற்றும் நல்லியற்கவிஞன், தான் எடுத்தாளும் இடம், காலம், பாத்திரம் முதலியவைகளின் தன்மைகளையெல்லாம் நன்கு ஆராய்ந்து பாத்திரங்களின் மனோ நிலையையெல்லாம் உள்ளவாறுணர்ந்து அவைகளுக்கேற்ற நடையையும், சொற்பொருளையும் அமைத்து காவியமியற்றுகின்றான். இவ்வாறு, நாடக நிகழ்ச்சியைச் சித்திரிக்கின்ற ஒரு புலவனது புகழே எக்காலத்தும் நின்று நிலவும் பெற்றி வாய்ந்ததாக அமையும். அவ்வாறு புகழ் நிறைந்த பெருமகன் கம்பன் என்பதும், இவன் மேலை நாட்டு நாடகக் கவிஞனான ஷேக்ஸ்பியரோடும் (Shakespeare), வடமொழி நாடகாசிரியனான காளிதாசனோடும் ஒப்புவைக்கத் தகுந்த ஒரு நிலையில் அமைந்துள்ளான் என்பதும் யாவரும் அறிந்த உண்மை. இவ்வுண்மையை நிலைநிறுத்த ஒரேயொரு சிறு காட்சியை மட்டும் எடுத்துக் காட்டுதும்.

இராம கதையை அறியாதார், இன்று இத் தமிழ் உலகில் இலர் என்பது வெளிப்படை. அயோத்தி அரசனான தயாதனது மகனாகப் பிறந்த இராமன், மிதிலை அரசர் மகளான சீதையை மணந்ததும், அவளுடன் தாயுரைசெய, தந்தையேவ, கானகம் சென்றதும், அந்த தென்னிலங்கை வேந்தனான அரக்கர்கோன் சீதையைக் கவர்ந்து சென்றதும், அவளைத் தேடிப் புறப்பட்ட வானர வீரரில் தலைசிறந்த பெருமகனான அனுமன் இலங்கை நகரில் புகுந்து சீதையைக் கண்டதும், பின்னர் அவன் தன் வரவை அரக்கர்கோனுக்கு அறிவிக்க விரும்பி அசோகவனத்தை அழித்ததுடன், இராவணன் தன் வாலில் சுற்றி, எண்ணெயிட்டு வைத்த தீயாலே இலங்கை நகரையே எரி

மூட்டியதும், இராம காதை உணர்ந்தவர் நன்கு அறிவர். அனுமன் வைத்த தீயால், இலங்கை நகர் அல்லோல கல்லோலமுற்றது. அப்போது அங்கு நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளை, கம்பன் கூறும் முறையில் ஒரு நாடகக் காட்சியை நம்முன் கொணர்கின்றான். விரிவஞ்சி ஒரேயொரு காட்சியை மட்டும் எடுத்துக்கூற விரும்புதும்.

கவியரசர் கம்பர், இலங்கை நகரைக் குறிப்பிடும்பொழுது, "அறம்புகாத அணி நகர்" என்றும், அந்நகரில் வாழ்ந்த அரக்கரைக் குறிப்பிடும் பொழுது "இரக்கம் என்று ஒரு பொருள் இலாத நெஞ்சினர்" என்றும் கூறுகின்றார். இவ்வாறு கம்பர் பொதுவாகக் கூறியிருப்பினும், பின்னர் காட்டுகின்றதொரு நிகழ்ச்சியால், ஒரு அரக்கியினது உள்ளத்தில் எழுந்த இரக்க உணர்ச்சி சித்திரிக்கப்படுகின்றது "களிக்கின்றார் அலால் கவல்கின்றார் ஒருவரும்" இல்லாத இலங்கை நகரில், ஓர் வீட்டின் மாடியில், ஓர் தலைவி தன் கண்களுக்கு அஞ்சனம் தீட்டிக்கொண்டிருக்கின்றாள். அவள் பக்கத்திலே அமர்ந்திருந்த தலைவன் அவளது அளப்பரிய அழகெனும் அமுதைத் தன் கண்களால் பருகி, இன்ப வெள்ளத்தில் திளைத்துக் கொண்டிருக்கின்றான். இந்த நிலையில், காதல் உலகத்தில், ஈடுபட்டிருந்த அத்தலைவனும் தலைவியும், அனுமன் வைத்த தீயால் எழுந்த ஆரவாரத்தைக் கேட்டனர். மண்டி எரியும் தீ, எப்புறமும் சூழுவதறிந்து, தாமும் தமது இல்லத்தைவிட்டு வெளியேறி, தம் உயிர் காக்க விரைந்தனர். தன்னுயிர் தவிர வேறு எப்பொருளையும் காக்கவேண்டும் என்று நினைந்திலர் அவ்விருவரும். தலைவன் முன் செல்கின்றான்; தலைவி பின் வருகின்றாள். இருவரும் மாடத்தை விட்டுக் கூடத்தை யடைந்தனர்; கூடத்தைக் கடக்கப்போகின்ற நிலையில், தலைவி தான் அருமையாய் வளர்த்த ஓர் பசுங்கிளியை நினைக்கின்றாள். அப் பச்சைப் பசுங்கிளியை, கூட்டினுள் அடைத்துவைத்ததை ஞாபகத்திற்குக் கொணர்கின்றாள். கூடத்திற் கட்டி விடப்பட்டிருந்த அக்கூட்டையும், அக்கூட்டினுள் வதியும் கிளியையும் திரும்பிப் பார்க்கின்றாள். அந்தோ! அவள் நினைத்த அளவிற்குமேலே, காரியம் நிகழ்ந்துவிட்டது. தன் வீட்டில் பற்றிய தீ அக்கினி புகைந்த கூட்டையும், அக்கூட்டிலுள்ள கிளியையும் பற்றிவிட்டதைக் காண்கின்றாள். "பஞ்சரத்தொடு பசுஞ்சிறைக்கிளி வெந்து பதைப்பதைக் காண்கின்றாள்" இரக்கம் என்றொரு பொருள் இலாத நெஞ்சினில், கிளியின் பால் வைத்த காதலால்; இரக்கம் பொங்கி யெழவும், அந்நிலையில் அவளது உள்ளத்தில் எழுந்த உணர்ச்சிகளை அவள் கண்களினின்றும் வடியும் கண்ணீர் காட்டுகின்றது. அவளது பெருமூச்சால், அவளது திரண்ட மார்பு விம்மி விம்மித் தாழ்தலால், கண்களினின்றும் வடிந்த கண்ணீர் அலைப்புறுகின்றது. இவ்வாறு அலமந்து நின்ற தலைவி இனித் தன்னால் கிளியைக் காப்பாற்ற இயலாது என்று கருதினவளாய், தன்னுயிரைக் காப்பாற்ற நினைக்கின்றாள். தன் முன்னர் சென்றுகொண்டிருந்த தலைவனுடன் செல்ல விரும்புகின்றாள். தலைவன்பால் எழுந்த காதல், கிளியின்பால் வைத்த மோகத்தை மறக்கச் செய்கின்றது. கிளியின்பால் வைத்த நோக்கத்தைத் திருப்பித் தன் தலைவனை நோக்க விரைகின்றாள். அந்தோ! தன் முன் சென்ற தலைவனைக் காணவில்லை. கிளிக்கிரங்கிய ஒரு சிறு போழ்தில், தன் தலைவனைப் பிரிய நேர்ந்ததன் நிலையை நினைத்தாள். விரைந்தோடி முன் சென்ற தலைவனையடைய விரும்புகின்றாள். நகரெங்கும் புகை மண்டி நிற்கின்றது. தன்முன் நடந்துசென்ற தலைவன் புகைப் படலத்திடையே மறைந்துபோயினன் என எண்ணினள். "தன்னுயிர்கொண்டு

அவனுயிர் தேடுவான்போல" அப்புகையூடே மேகங்களூடே பாயும் மின்னென விரைந்து பாய்ந்தனள். இத்துடன் தனது நாடகத்தை நிறுத்தி, அவள் தேடிச்சென்ற தன் தலைவனை அடைந்தனளா, இல்லையா என்பதைக் கூறாது விடுக்கின்றார் கவிஞர். நாடகம் நடத்தும் முறையில் மங்கை புகையிடை மறைந்ததும், கவிஞர் தம் கவித்திரையைக் கீழே போட்டுவிடுகின்றார். அதன் பின்னிகழ்ச்சிகளை நாடகம் காணவந்த மக்கள், அவரவர்க்கு ஏற்றவாறு முடித்துக்கொள்ள இடந்தந்து, தனது நாடகத்தை நடிக்கின்றார்.

இச்சிறு நாடக நிகழ்ச்சிகள் அவ்வளவையும்,

"பஞ்சரத்தொடு பசுஞ்சிறைக்கிளி வெந்து பதைப்ப
அஞ்சனக்கணில் அருவிநீர் முலைமுன்றில் அலைப்ப
குஞ்சரத்தன கொழுநனைத் தழுவுறும் கொதிப்பால்
மஞ்சறப்புகும் மின்னெனப் புகையிடை மறைந்தாள்"

என்ற ஒரு சிறு செய்யுளில் அமைத்துக் காட்டுகின்றார். இவ்வாறு கவிஞர் நாடகம் நடத்திய முறையைப்பற்றி நாம் ஒன்றும் விரிவாகக் கூறவேண்டுவதில்லை. பாத்திரங்களின் மனப்பான்மையை உள்ளவாறுணர்ந்துரைக்கும் திறனும், நாடக முடிவை நயம்பட எடுத்துரைக்கும் ஆற்றலும், கம்பர்போன்ற பேராசிரியர்களுக்கு மட்டுமே இயலும் என்பதைக் கற்றோர் அறிவர். மற்றும் விரிவுரை அவசியமின்று. சோகமுடிவோடு காட்டும் காட்சிகளை நயம்பட எடுத்துரைக்கும் ஆற்றலில் வல்லவர், ஜெகஸிற்பியர் என்ற ஆங்கிலக் கவிஞர் ஒருவரேயாகும் என்று கூறும் ஆங்கிலப் புலவர்கள், இக்காட்சியினையும், இது போல், கம்பன் கவிதா விலாசத்தில் காணும், இன்னும் பல காட்சிகளையும் கண்டு தம்தம் கருத்தினைத் திருத்துவாராக. கவியரசர் கம்பர், நாடகமியற்றுவதில் உலகில் தோன்றிய எக்கவிஞருக்கும் தாழ்ந்தவரல்லர் என்பதே எமது தாழ்ந்த அபிப்பிராயமாகும்.

ஏஜண்டுகள் தேவை.

எல்லா ஊர்களிலும் நமது 'ஆனந்தபோதினி' மாத, வாரப் பத்திரிகைகளை விற்பதற்கும், சந்தா சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும், விளம்பரம் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும் தக்க சாமர்த்தியமுள்ள ஏஜண்டுகள் தேவை. விவரம் அறிய விரும்புவோர் எமக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளவும். நமது புஸ்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் எல்லா ஸ்டேஷன்களிலுமுள்ள ஹிக்கின்பாதம் புஸ்தகசாலைகளில் கிடைக்கும்.

மானேஜர்.

பெண் கல்வி

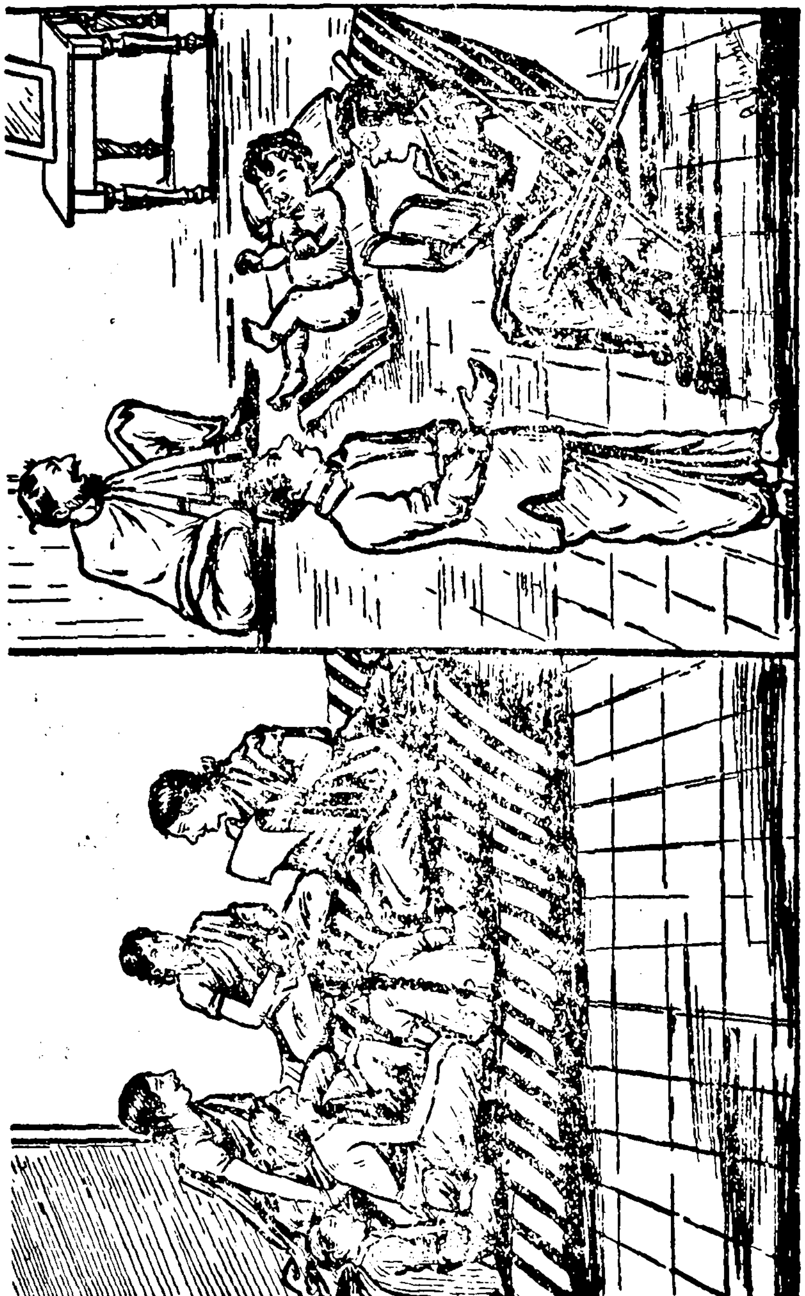

பெண் கல்வி

(ஆசிரியர்—வ. பதுமநாப பிள்ளை)

இவ்வுலகில் வாழும் மானிடர் ஆன்மாவிலே, ஆண்—பெண் என்ற வேற்றுமை இல்லை. இவ்வேற்றுமை இருபாலரின் உடல் அமைப்பை ஒட்டி அமைந்திருப்பதே யாகும். கல்விச்செல்வம் இருபாலருக்கும் பொதுவானதாக இருந்தும், பெண்கள் பயிலும் கல்வியை 'பெண் கல்வி' என்று சொல்வதுபோல், ஆடவர் பயிலும் கல்வி 'ஆண் கல்வி' என்று சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுக் கூறப்படக் காணோம். தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனார் கல்வியைப்பற்றிப் பேசும்போது, பொதுவாக 'வாழும் உயிர்க்கு' என்றும், 'மாந்தர்க்கு' என்றும் குறிப்பிட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும். பண்டைக்காலப் பாரத மணித்திருநாட்டிலே, வேதகாலத்திய மாதர் மணிகளும் சங்ககாலத்திய மங்கையர் திலகங்களும் ஆடவர் பயின்று வந்த கல்வியையே தாமும் பயின்றதாகத் தெளியக் கிடக்கிறது. ஆதலின், பண்டைய நீதிநூல்களிலே கல்வியைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, 'பெண்கல்வி' என்று தனியே பிரித்துக் கூறவேண்டிய அவசியம் நேரா தொழிந்தது. பண்டைய பாரத நாரீமணிகள் கல்விப்பயிற்சியில் பூரணசுதந்திரம் பெற்றவர்களாக விளங்கியதால், கல்வித்துறையில் 'பெண் கல்வி' என்று ஒரு பிரிவு ஏற்படுத்த அவசியம் நேராமற் போயிற்று. இவ்வாறு கூறுவதால், ஆடவர்கள் பயிலும் கல்விக்கும், மாதர்கள் பயிலும் கல்விக்கும் எத்தகைய வேற்றுமையும் இருக்கக்கூடாது என்று கூறுவதாக எவரும் எண்ணிக்கொண்டு விடக்கூடாது. உடலமைப்பில் மட்டுமின்றி உள்ளப் போக்கிலுங்கூட ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் பலவகைப்பட்ட வேற்றுமைகள் இருக்கின்றன என்பதை எவரும் மறக்க முடியாது. ஆணுடல் தாங்கி உலவினும் பெண்தன்மை மிகுந்திருப்போரும், பெண்ணுடல் பெற்றிருப்பினும் ஆண்தன்மை மிகுந்திருப்போருங்கூட பற்பலர் உண்டு என்பதையும் மறந்துவிட முடியாது. அங்ஙனமிருக்க, அனைவரும் ஒரேவிதமான கல்வியையே பயிலவேண்டும் என்பது இயற்கை நெறிக்குப் பொருந்தாது.

கல்வியை இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று பொதுக்கல்வி; மற்றொன்று தொழிற்கல்வி. எழுத்து—கணக்கு—இலக்கணம் இலக்கியம் முதலியன பொதுக்கல்வியில் அடங்கும்; கைத்தொழில்—வியாபாரம்—குடும்ப நிர்வாகம்—பாகமுறை—சங்கீதம்—வைத்தியம் முதலியன தொழிற்கல்வியில் அடங்குவனவாம். பொதுக்கல்வியாகிய அடிப்படைக் கல்வி எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சிறந்த முறையில் அமையுமோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு மேற்கல்வி சிறந்து விளங்கக்கூடும். ஆண் கணக்கு வேறு; பெண் கணக்கு வேறு என்பதில்லை. ஆடவர் இலக்கணம் வேறு; மாதர் இலக்கணம் வேறு என்று பிரிப்பதற்கில்லை. ஆடவர் நுகரும் இலக்கியச்சுவை வேறு; மாதர் நுகரும் இலக்

பிச்சனை வேறு என்ற வேற்றுமைக்கு இடமில்லை. ஆதலின், எழுத்தறிவு—கணக்கறிவு—இலக்கண அறிவு முதலிய பொதுக்கல்வியில் ஆடவர்களுக்கு ஒருவகை; மாதருக்கு வேறு ஒருவகை என்று பிரிப்பது சாத்தியமில்லை.

தற்காலத் தமிழ்நாட்டிலே, பெண்கள் பெறும் அடிப்படைக் கல்வியாகிய பொதுக்கல்வி எந்நிலையில் இருக்கிறது என்பதைச் சிறிது கவனிப்போம். இவ்விந்திய நாட்டிலே, நவீன நாகரிகம் தாண்டவமாடும் நகரங்களைக் காட்டிலும், அந்நாகரிகம் புகாத கிராமங்களே மிக அதிகமென்பது பலரும் அறிந்ததே. பெண்களுக்கென்றே பிரத்தியேகமாக நடத்தப்படும் பெண் பாடசாலைகள் நகரங்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவேயன்றி, கிராமங்களில் அமைக்கப் பெறவில்லை. மேலும், நகரங்களில் உள்ள பாடசாலைகளுக்குப் பெண்கள் படிக்கச் செல்வது சர்வசாதாரணமான காட்சியாக இருக்கிறது. ஆனால், கிராமங்களிலோ அக்காட்சியைக் காண்பது மிக மிக அரிதே! நமது நாட்டில் கேவலம் பழக்கத்தினால் மட்டும் பிரபலம் அடைந்திருப்பனவும் குறுகிய நோக்கமுடையோர்க்கு பயன் படுவனவுமாகிய—பழமொழிகள் சிலவும் வழங்கி வருவது பெரிதும் வருந்துவதற்கு இடமாகும். அத்தகைய பழமொழிகளுள் 'அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பு எதற்கு?' என்பது ஒன்று. அப்பழமொழி பெண்கல்வியை எதிர்க்கும் ஆடவர்களால் மட்டுமின்றி; சமையலறையையே தங்களுக்கு உரிய பள்ளிக்கூடங்களாக எண்ணிக்கொள்ளும் பேதைமாதர்கள் சிலராலும் அடிக்கடி கூறப்பட்டு வருகிறது. அவர்களது உணர்ச்சி—அறிவு—கடமை—கவனம்—பொழுது போக்கு முதலியன சமையலறையைப்பற்றிய விஷயத்துடனேயே அடங்கிக் கிடக்கவேண்டும் என்பதும்; அதற்குமேற் போவது பெண் தன்மையை மீறி நடப்பதாகும் என்பதும் அவர்கள் எண்ணம் போலும்! அந்தோ! என்னே அறியாமை! சீதையும் பாஞ்சாலியும் சகுந்தலையும் சமையலறைக்குள்ளேயே சிறைப்பட்டுக் கிடந்திருப்பின், இன்று அவர்களது புகழொளி பாரதகண்டம் எங்கணும் பரவி நிற்கக் கூடுமோ? 'சாண் பிள்ளை ஆனாலும் ஆண் பிள்ளை ஆகுமோ?' 'பெண் ஜன்மமோ, புண் ஜன்மமோ!'—எனும் பழமொழிகளும் பெண்மையின் பெருமையைப் பழிப்பதற்கே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

இன்றைய தமிழ்நாட்டிலே, 'பிறந்தது பெண்' என்று கேட்டவுடனே—பிரசவ அறையிலேயே—பெற்றெடுத்த அன்னையே பெரிதும் மனம் சலித்து விடுகிறாள். மண்ணில் விழும்போதே பெண்ணுடல் பிறரால் பெரிதும் அலட்சியம் செய்யப்படுகிறது. உலகம் முழுவதையும் பூமிதேவியாகக் கொண்டு போற்றுவோர் நிரம்பிய இப்பாரத நாட்டிலே—அழகுத் தெய்வத்தை திருமகளாகவும், அறிவுத் தெய்வத்தைக் கலைமகளாகவும், வீரத்தெய்வத்தை சக்தியாகவும் கொண்டு வழிபடுவோர் நிரம்பிய இப்பாரத கண்டத்திலே—இறைவன் திருப்பெயருக்கு முன் இறைவியின் திருப்பெயரை அமைத்துத் துதிப்போர் நிறைந்துள்ள இவ்வாரிய பூமியிலே-பெண்மையின் பெருமையையும், மகாசக்தியையும் இனிது வெளிப்படுத்திச் சென்ற வீரநாரீமணிகள் சிறந்து விளங்கிய இவ்விந்திய தேசத்திலே இன்று பெண்மைப் பெருமையின் பேரொளி பெரிதும் மங்கிக்கிடப்பது பெருவருத்தத்திற்கு இடமாகும். இந்நாட்டில் இடைக்காலத்தில் இருந்த குறுகிய நோக்கமுடைய சில புலவர்கள், பெண்மக்களை நிலையற்ற பேதைமதியினராகவும், பேய்களாகவும், மாயையாகவும் வருணித்துப் பலவாறு பாடியிருப்பதை ஆதாரமாகக்கொண்டு, பெண்களைப் பெரிதும் பழித்துப் பிரசங்கம் செய்வோர் இன்றைய தமிழகத்

தில் பெருகி வருகின்றனர். தமது பிரசங்கங்களால் ஆண்மக்களைத் திருத்தி உய்விக்கச் செய்வதாக தமக்குள் எண்ணிக்கொள்ளும் அப்பிரசங்கிகள், 'தொண்டு செய்வதற்குப் பதிலாக இறைவனது திருவுள்ளத்திற்கு முற்றும் முரண்பட்ட மூடன் செயலையே செய்கிறோம்'—என்னும் உண்மையை உணர்ந்து நடக்கும்நாள் எந்நாளோ, அந்நாளே இந்நாடு முன்னேற்ற மடைவதற்கு உரிய நன்னாள் ஆகும்.

தற்காலத் தமிழ்நாட்டிலே, தெருவில் விளையாடும் பருவத்திலேயே சிறுமிகளைச் சமையலறைப் பித்து பிடித்துக்கொண்டு விடுகிறது. சமையல் தொழில் பெண்களுக்கே பெரிதும் சிறப்பாக உரியதாகலின், சிறு பருவத்திலிருந்தே அவர்களை அதில் விருப்பங்கொள்ள விடுவது நன்றே என்பதை மறுப்பாரில்லை. ஆயினும், சமையல் ஒன்றிலேயே பெண்களின் பொழுது முழுதும் கழிந்துவிடவில்லை என்பதை எவரும் மறந்துவிடக் கூடாது. சமையலில் தலைப்படும் நேரம் போக, மிகுந்துள்ள ஓய்வு நேரத்தைப் பழுதற்றதும், பயனுள்ளதுமான நல் வழியில் கழிக்கச் செய்ய வேண்டியது பெண்ணைப் பெற்றோரின் இன்றியமையாத கடமைகளுள் தலை சிறந்தது என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டும். சமையல் தொழில் ஒன்றையே செய்துகொண்டிருப்பதற்காக மட்டும் இறைவன் பெண்களுக்கு அறிவை அளிக்கவில்லை என்பதையும்; ஆன்ம உய்வுக்குப் பயன் படுத்திக் கொள்ளவும் அவ்வறிவு பெண்களுக்கு ஆண்டவனால் அளிக்கப்பட்டுளது என்பதையும் தற்காலத் தமிழகத்தினர் நன்கு சிந்தித்து உணரவேண்டும். ஆடவர்களின் இன்ப சுகங்களுக்காக மட்டும் பெண்கள் பிறப்பிக்கப்படவில்லை என்பதையும்; அவர்களின் வாழ்க்கையில் சிறந்த துணையாக இருந்து தம்மையும், தம்மைச் சார்ந்தோரையும் இறைவனது இன்னருளுக்கு உரியோராக்கவே பெண்மணிகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுளார் என்பதையும் ஒவ்வொரு ஆடவனும் நன்கு சிந்தித்து உண்மை தெளியக் கடமைப்பட்டவனாவான்.

"பெண்கள் படிக்கக் கற்றுக்கொண்டு விட்டால், கொண்ட கணவனை மதிக்கமாட்டார்கள்; குடும்ப வேலைகளையும் செவ்வனே செய்யமாட்டார்கள்; பெரியோருக்கு அடங்கி நடக்க ஒருப்பட மாட்டார்கள்"—என்று பேதைகள் சிலர் பெண் கல்வியைப் பழிப்பதுண்டு. அப்பழிப்பு, சிறிதும் பொருந்தாத அறிவிலிகள் கூறக் கூடிய உரையேயாகும். கற்புக்கரசிகளாகிய சீதை சாவித்திரி பாஞ்சாலி முதலிய பெண் தெய்வங்கள், கல்வியறிவு பெற்றதால் கற்பொழுக்கத்தில் சிறந்து விளங்க வில்லையா? இயற்கையில்—பிறவியிலேயே அமைந்த நறுகுணங்கள் பெரிதும் சிறந்து விளங்கச் செய்வதற்கு, கல்வியறிவு ஒப்பற்ற பெருந்துணையே யாகுமன்றோ! சகித்தற்கரிய கொடிய சோதனைகளுக்கு உட்பட நேரும்போது, பெண்கள் தங்களது கற்பொழுக்கத்திற்கு எத்தகைய பழுதும் நேராவாறு தங்களைத் தாங்களே காத்துக்கொள்ளக்கூடிய மன உறுதியை அளிப்பது கல்வியறிவன்றோ! கற்புப்பயிருக்குக் கல்வியறிவு ஒப்பற்ற எருவேயாகு மன்றோ!

ஆனால், பெண்கல்வி எத்தகைய முறையில் இருக்கவேண்டும் என்பதே கவனித்தற்கு உரியது. இக்காலத் தமிழ் நாட்டிலே, பெண் பாடசாலைகள் யாவும் நவீன நாகரிகம் நிலவும் நகரங்களிலேயே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவேயன்றி, நவீன நாகரிகம் பரவாத நாட்டுப் புறங்களில் அமைக்கப்படவில்லை என்பதை முன்னரே சொன்னேன். நாட்டுப் புறங்களிலுள்ள பள்ளி

களில் பெண் குழந்தைகள் படிப்பது மிகவும் அபூர்வம். எங்கோ அருமையாகப் படிக்கும் குழந்தைகளும் ருதுவானவுடன் நிறுத்திக்கொண்டு விடப்படுவதால், அவர்கள் படிப்பு இரண்டொரு வகுப்புகளோடு முடிவடைந்து விடுகிறது. ருதுவான பின்பும் கிராமப் பள்ளிக்கூடங்களில் பெண்கள் படிப்பது அசௌகரியம் என்பதை யான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆயினும், அவர்களது கல்விப் பயிற்சியைப் பள்ளிக்கூடப் படிப்புடன் மறந்துவிடும்படி விட்டுவிடாமல் வீட்டுக்குள்ளேயே நாளுக்குநாள் மேன்மேலும் வளர்ந்தோங்கச் செய்விக்க வேண்டியது பெண்ணைப் பெற்றோரின் கடமைகளுள் தலைசிறந்ததாகும்.

நகரங்களிலுள்ள பெண்கள் பாடசாலைகளில், பெண்கள் ருதுவான பின்னுங் கூட தாராளமாகக் கல்வி பயின்று வருகின்றனர். ஆனால், அவர்கள் பயிலும் கல்வி, நமது பாரதநாட்டு நாகரிகத்திற்கு அரண் செய்வதாக இன்றி, பல வழிகளிலும் முரண்படுவதாக அமைந்திருப்பது பெரிதும் வருந்துதற்கு உரியது. நகரக் கலாசாலைகளில் கல்வி பயிலும் பெண்கள், தமிழ்நாட்டு நாகரிகத்திற்கு இணங்க உடை உடுப்பதை அநாகரிகமாகக் கருதுகின்றனர்; நெற்றியில் திலகம் அணிந்துகொள்வதை இழிவாக எண்ணுகின்றனர்; தலையில் நல்ல வாக்கு நடுவே இருக்க கோணை வாக்கு குறுக்கே எடுத்துச் சீவிக்கொள்கின்றனர்; புராதன புண்ணியசரித்திரங்களைப் படிப்பதைக் கர்நாடகத்தன்மை என்று எண்ணி வெறுக்கின்றனர்; திலகம் இலகத் தக்க அழகிய நெற்றியை பாழ்நெற்றியாகப் பண்ணிக்கொண்டு விடுகின்றனர்; நடை உடை பாவனைகளில் மேல்நாட்டு நாகரிகத்தையே கூடியவரையில் தழுவி நடக்க பெருவிருப்பம் கொண்டுவிடுகின்றனர். அவர்கள் கல்விபயிலும் கலாசாலைகளும் பெரிதும் கிறிஸ்துவர்களால் நடத்தப்படுவதாக இருப்பதாலும், இந்த மாணவிகள் தங்களது சொந்த மதத்தின் சிறப்புகளையும் புராதன பாரத வீரப் பெண்மணிகளின் பெருமைகளையும் தமிழ் நாட்டு நாகரிகத்திற்கு இயைந்த பழக்க ஒழுக்கங்களையே மேற்கொள்ள வேண்டியதின் இன்றியமையாமையையும் உணர்ந்துகொள்வதற்கு முடியாமற் போய்விடுகிறது. அத்தகைய நவீன நாகரிகக் கல்வி பயின்ற பெண்கள் இல்லற வாழ்க்கையில் புகும்போது, தமிழ் நாட்டுப் பழக்க ஒழுக்கங்களும் புராதன புண்ணிய சரித்திரங்களும் அவர்களுக்குப் பெரிதும் வெறுப்பாகத் தோன்றுகின்றன. அத்தகைய பெண்கள்—அறிவு வளர்ச்சிக்கும் ஆன்ம உய்வுக்கும் கற்பு ஒழுக்கத்திற்கும் குடும்ப நிர்வாகத்திற்கும் பெரிதும் துணை செய்யக்கூடிய செந்தமிழ்நாட்டுச் சீரிய நூல்களைச் சிறிதும் விரும்பாது, மேல்நாட்டுப் பழக்க ஒழுக்கங்களில் பெருமோகம் கொள்ளச் செய்விப்பனவும் வீண் பொழுது போக்குக்கேயன்றி குடும்ப நிர்வாகத்திற்கு உரிய சீரிய பொருள்களைப்பற்றி சிந்திக்கச் செய்விக்காதனவுமாகிய—காமச்சுவை நிரம்பிய நாவல்களிலேயே ஆவல் மிகுந்து நிற்போர் ஆகின்றனர். மேல்நாட்டு நாகரிகம் வேறு; இந்நாட்டு நாகரிகம் வேறு என்பதை அத்தகைய பெண்மணிகள் கவனிப்பதில்லை. வியாபார ஸ்தலங்களிலும் காரியாலயங்களிலும் விளையாட்டிடங்களிலும் நந்தவனங்களிலும் வாகனச் சவாரியிலும் வீதிகளிலும் சிறிதும் கூச்சமின்றி சர்வசாதாரணமாக மாதர்கள் ஆடவர்களோடு சமானமாகக் கலந்து பழகும் மேல்நாட்டு நாகரிகத்திற்கும், எவ்வளவு கற்றிருப்பினும் இல்லத்திற்குள்ளேயே இருந்து கொண்ட கணவருடன் இன்பவாழ்வு நடத்தவே விரும்பி நிற்கும் இந்நாட்டு மாதர்களின் நாகரிகத்திற்கும் வாழ்க்கையின் நோக்கத்திலேயே எவ்வளவோ வேற்றுமைகள் உண்டு என்பதை நவீன நாகரிகப் பித்தர்கள் ஒவ்வொருவரும் நன்கு கவனிக்கவேண்டும். நவீன நாகரிகப் பித்தை

வளர்க்கும் கல்வி பயின்ற பெண்கள் குடும்பவாழ்வில் புகும்போது, பழங்காலப் பழக்க ஒழுக்கங்களில் பற்று மிகுந்துள்ள மாமனார் மாமியார் முதலியவர்களுக்கு திருப்திகரமான வாழ்க்கை நடத்த முடியாமற் போவதால், இல்லற வாழ்வு இன்பவாழ்வாக அமைவதற்குப் பதிலாக பெருந்துன்ப வாழ்வாக மாறுவது இயல்பேயன்றோ!

ஆண்மை—திண்மையின் மாண்பில் உயர்ந்தது; பெண்மை—மென்மையின் பெருமையில் சிறந்தது. ஆண்மை—வீரத்தால் சிறந்து விளங்கக்கூடியது; பெண்மை—அன்பால் உயர்ந்து விளங்கக்கூடியது. ஆண்மை—கம்பீரத்தினால் புகழ் பெறக்கூடியது; பெண்மை—அடக்கத்தினால் புகழ்பெறக் கூடியது. ஆண்மை—கடமையினால் உயர்வுறக்கூடியது; பெண்மை—கருணையினால் சிறப்புறக்கூடியது. ஆண்மை—தொண்டின் சிறப்பால் போற்றத்தக்கது; பெண்மை தியாகத்தின் உயர்வால் புகழத்தக்கது. ஆண்மை—நிர்வாகத்தினால் சிறந்து விளங்கக்கூடியது; பெண்மை—பொறுமை நலனால் உயர்ந்து விளங்கக் கூடியது. வீரனது சீரிய அன்பு மலராயின், அவனது சிந்தைக்கினிய மனைவியின் காதல் மணம்போன்றது. இருவரது உடல்களும் வெவ்வேறாக இருப்பினும், ஒருவருக்கொருவர் ஒப்பற்ற துணையாக இருந்து, இருவரும் கருத்து ஒருமித்து இன்பவாழ்வு நடத்துவதே உண்மை இல்லறவாழ்வு நடத்துவதாகும். அத்தகைய சீரிய வாழ்வுக்குப் பெண்களைப் பண்படுத்தக்கூடிய கல்வியே உண்மைப் பெண் கல்வியாகும்.

இனி, பொதுக் கல்விக்குமேலுள்ள தொழிற் கல்வியைக் கவனிப்போம். 'சீர்திருத்தம்' என்ற பெயரால் அன்பிற் சிறந்த பாரத நாட்டு நாகரிகத்தை முற்றும் ஓட்டி, ஆடம்பரம் மிகுந்த மேல்நாட்டு நாகரிகத்தை இந்நாட்டில் நாட்டப் பெரிதும் விரும்பி நிற்கும் நவீன நாகரிகப் பித்து மிகுந்த மாதர்கள் இப் பாரதநாட்டு மாதரின் இயல்பைக் கவனியாதொழிவது பெரிதும் வருந்துதற்கு உரியதே. இப்பாரதநாட்டுப் பெண்மணிகள் மேல்நாட்டுப் பெண்களைப் போல ஆடவருடன் சமானமாக அமர்ந்து காரியாலயத்தில் வேலை செய்வதில்லை; குதிரை ஏறிச் சவாரி செய்வதில்லை; கண்ட புருடருடன் கை குலுக்குவதில்லை; விரும்பியவர்களுடன் நடனம் செய்வதில்லை; ஆடவர் உடை அணிவதில்லை; ஆடவருடன் பந்தாடுவதில்லை; ஆடவருடன் அமர்ந்து ஒரே மேஜையின் மீது உணவு கொள்வதில்லை; துணையின்றி தனியே எங்கும் திரிவதில்லை. அத்தகைய சுதந்திரமே நவீன நாகரிக வாழ்வில் பெறக்கூடிய பெண் சுதந்திரமானால், அச்சுதந்திரத்தை பாரத நாட்டுப் பெண்களில் ஆயிரத்தில் ஒருத்திகூட விரும்ப மாட்டாள் என்பது உறுதி. ஆதலின், பாரதகண்டத்துப் பெண்மணிகளுக்கு ஆடவர் பயிலும் தற்கால நவீன நாகரிகத் தொழிற்கல்வி, எத்தகைய நற்பயனையும் எய்துவிக்கப் போவதில்லை. பெண் கல்லூரிகளில் பயின்று உயர்தரப் பட்டங்களைப் பெறுவதே, பெண் பிறவியின் சீரிய நோக்கம் ஆகாது. ஆண்டுதோறும் ஆங்கில கல்லூரிகளிலிருந்து வெளிப்படும் 'பி-ஏ' 'எம்-ஏ' பட்டதாரிகள் பலரும் வேலை கிடையாத திண்டாட்டத்தினால் பெரிதும் வருந்திக்கொண்டிருக்கும்போது, பெண்மணிகள் கூடவா அத்தகைய பரிதாப நிலைக்கு உட்பட வேண்டும்! அறிவு வளர்ச்சிக்காகவன்றி—கேவலம் வயிற்று வளர்ப்புக்காக ஆடவர் பயிலும் நவீன நாகரிகக் கல்வியினால், 'மனைவி' என்றும், 'இல்லாள்' என்றும் சிறப்பித்துக் கூறப்படுமாறு வீட்டுக்குச் சுடர் விளக்கு போல் விளங்கி—கணவன் மக்கள் உறவினர் முதலியவர்களுக்கு பெருமகிழ் ஊட்டக்கூடிய சீரிய செம்பணி

யில் தலைப்படுதற்கு உரிய தமிழ் நாட்டுப் பெண்மணிக்கு எத்தகைய நற்பயன் விளையக்கூடும்? நவீன நாகரிக முறையில் புகட்டப்படும் தற்காலப் பெண் கல்வி, குடும்ப வாழ்க்கையில் தலைப்படும் தமிழ்நாட்டுப் பெண்மணிக்கு எவ்வழியில் பயன் படக்கூடும்? தற்கால நவீன நாகரிகப் பெண் கல்லூரிகளில் கல்வி பயிலும் பெண்களுக்கு மேல்நாட்டுப் பழக்க ஒழுக்கங்களில் பெரு விருப்பும் இந்நாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களில் பெரு வெறுப்புமே ஏற்படுகின்றன. ஆதலின் தற்காலப் பெண் கல்லூரிகளில் பெண்மணிகள் பயிலும் கல்வி அவர்களது இல்லற வாழ்க்கையில் சிறிதும் பயன் படாததாகவே இருப்பதால், அத்தகைய கல்வியில் தாய்நாட்டில் பற்றுடைய எப் பெண்மணியும் மோகம் கொள்ளக்கூடாது.

“பெண்மணிகளுக்கு அவரவர் கணவரே கண்கண்ட தெய்வம்; கணவர் மனம் மகிழக்கூடியவாறு பணி செய்து கிடப்பதே அவர்களுடைய கடமை; குடும்பக் காரியங்களில் தவிர்த்து வெளி விஷயங்களில் அவர்கள் தலைப்படுவது மடமை; சிறு வயதில் தந்தையின் ஆதரவிலும் இளம் பருவத்தில் கணவனின் ஆதரவிலும் முதிய பிராயத்தில் மகனின் ஆதரவிலுமே காலம் கழிக்க வேண்டியவர்களான பெண்களுக்கு, எக்காலத்திலும் சுதந்திரம் கிடையாது; தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் கற்பொழுக்கத்தில் கருத்து செலுத்த வேண்டியவர்களே அல்லது, கல்வியில் கருத்து செலுத்துவதற்கு உரியவர்கள் அல்லர்”—என்று பெண் கல்வியை எதிர்ப்போர் பலரும் வாதிப்பதுண்டு. அக்கூற்றைச் சற்று கவனிப்போம்.

கன்னிகையாக இருந்த பெண் ஒருவனது வாழ்க்கைத் துணைவியாக மாறும்பொழுதே—அவளது கரத்தை அக்கினி சாட்சியாக பற்றிய கணத்திலிருந்தே—‘தனது கணவனையே தனக்கு உரிய தெய்வமாகக் கருதி நடக்க வேண்டும்’ என்பது அப்பெண்ணின் கடமையாகிவிடுகிறது. தனது கணவனிடம் கொண்ட பதி-பக்தியின் சிறப்பினால், மும்மூர்த்திகளையும் குழந்தைகளாக மாற்றிவிடக்கூடிய ஆற்றல் பெற்ற அநசூயை விளங்கிய நாடு நமது பாரத நாடு. பதி—பக்தியின் சக்தியினால் விதியையும் வென்ற வீர சாவித்திரி வாழ்ந்த பூமி நமது ஆரிய பூமி. பதி—பக்தியின் மாண்பினால் கதிரவன் உதயமாவதையும் தடுத்துவிடக் கூடிய சக்தியைப் பெற்ற நளாயினி விளங்கிய தேசம் நமது பாரத தேசம். இப்பாரத கண்டத்து மண்ணில் பிறந்த பெண்மணிகளுக்கு, பதி—பக்தியே உயிரினும் சிறந்ததாகும் என்பதை எவரும் மறக்க முடியாது.

ஆயினும், அநசூயையும் சாவித்திரியும் நளாயினியும் கல்வி யின்பத்தை சிறிதும் மதியாமல்—கலை மகளை நெஞ்சிலும் நினையாமல்—வாழ்க்கை நடத்தினரென்று எவரும் நிரூபிக்க முடியாது. அவர்களை மணந்த கணவர் கல்விக்கடலில் ஆனந்தமாக திளைத்துக்கொண்டிருந்தபோது, அவர்களது வாழ்க்கைத் துணைவிகளாக அமைந்த அப்பெண்மணிகள் கல்வி யின்பத்தை மதியாதவர்களாக இருந்ததாக நிரூபிக்க முயல்வது, அறிஞரால் பெரிதும் பரிகசித்தற்கு உரியதேயாகும். கல்வி யின்பத்தில் கருத்தைச் செலுத்தாத பெண்மணியால், கல்விப்பற்று மிகுந்த கணவனை எங்ஙனம் களிப்பூட்டக்கூடும்? “மதுரத்தே மொழி மங்கையர் உண்மை தேர்—மாதவப் பெரியோருடன் ஒப்புற்றே—முதுமைக் காலத்தில் வேதங்கள் பேசிய—முறைமை மாறிடக் கேடு விளைந்ததாம்”—எனும் பாரதியாரின் மணிமொழி நன்கு சிந்

தித்துப் பார்க்கத் தக்கது. பண்டைக் காலத்துப் பாரத நாட்டு நாரீமணிகள், கற்புக்கரசிகளாக மட்டு மன்றி கலையின்பச் செல்விகளாகவும் விளங்கினர் என்பதை வலியுறுத்தக்கூடிய சான்றுகள் எண்ணிறந்தன உள. விரிப்பின் பெருகுமாதலின், மேற்செல்வோம்.

செந்தமிழ் நாட்டிலே, தமிழ் வேந்தர் செங்கோலாட்சி மறைந்து—தமிழ் நாகரிகத்தின் சிறப்பு குறையத்தொடங்கிய காலத்திலிருந்து, பெண்ணுலகுக்குச் சனி பிடித்தது என்னலாம். வாழ்க்கைத் துணைவியாக இருந்து கொண்ட கணவனின் உயிரை உய்விப்பதற்கு உரிய உயரிய நெறியில் பேருதவி செய்து நிற்கத் தக்க பெண்மணியை, கேவலம் நாக்குக்கும் உடலுக்கும் இன்பூட்டக் கூடியவளாக மட்டும் கணவன் கருதத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து, பெண்களைப் பேய்களென்றும், மாயையின் பிரதிநிதிகளென்றும் கூசாமல் பழிப்பது சர்வ சாதாரணமாகி விட்டது. பெண் மாயையும் பேயுமானால், அப் பெண்ணினிடமிருந்து தோன்றிய ஆண் மகன் மாயையும் பேயும் ஆகானோ? “காம வேட்கைக்கென ஒரு பெண்மகளை அர்ப்பணம் செய்யும் குணம் நம்பால் உள்ள வரையில், ஆண்மக்களாகிய நாமனைவரும் வெட்கத்தால் தலை குனிய வேண்டியவரே. கடவுளின் உயரிய படைப்பாகிய பெண் மக்களை நமது காம வேட்கைக்கு இரையாக்கி விலங்காவதைப் பார்க்கிலும், மனிதக் கூட்டமே அழிந்துவிடுவது சாலவும் நன்று”—எனும் காந்தியடிகளது மணிமொழி நன்கு கவனிக்கத் தக்கது.

“காலைக்கும் மாலைக்கும் மூலைக்குள் எங்களை ஆலைக் கரும்புபோல்
[தேய்த்தீர்—பாவ
சாலைக்கும் மன்மத லீலைக்கும் நவீன வேலைக்கும் எங்களை மாய்த்தீர்!
மூலக் கல்வி நாங்கள் வாசித்தால் ஆபத்தோ? மூடப்பெண் கொள்வீர்
[உமக்குப் பெரும் பித்தோ?
ஓலைக் கிரந்தங்கள் உங்கள் பாட்டன் சொத்தோ? உமக்கென்ன
[காணும் தலை மேல் தலைபத்தோ?”

“மாறி உடலைப் பறக்கவிடலாமோ?—பாவ புண்ணியம் தெரியாமல்
[கெடலாமோ?
நீதி இல்லாது எம்மை நிந்தித்திடலாமோ?—நிந்தித்துப் பின் எங்களை
[நீர் தொடலாமோ?”—

என்று கலையார்வம் மிகுந்த வீர நாரீமணிகள் வினவுவாராயின், பெண் கல்வியை எதிர்க்கும் ஆடவர்கள் என்ன பதில் சொல்லக்கூடும்? ‘பெண்கள் கல்விப் பயிற்சியில் ஆர்வம் கொள்ளக் கூடாது’ என்போர், “வாணியும் நீரும் ஒரு கோத்திரமா?— அவள்—வரப்பிரசாதம் உமக்கு மாத்திரமா?”—என்ற மாதரின் கேள்விக்கு, என்ன பதில் சொல்லவல்லார்?

“அதிகம் படித்த பெண்ணை மணந்துகொண்டால், நம்மை மதிக்கமாட்டாள்; குடும்பக் காரியங்களில் சிரத்தை கொள்ளமாட்டாள்; எப்பொழுதும் புத்தகமும் கையுமாகவுமே இருப்பாள்—” என்று எண்ணும் ஆடவர்கள் பலர் உண்டு. நவீன நாகரிகப் பெண் கல்லூரிகளில் கற்றுத் தேர்ந்து, உயர்தரப் பட்டம் பெற்ற பெண்களை மணந்துகொள்வோரே, அத்தகைய அச்சம் கொள்ளக்கூடும். அவ்வாறின்றி, தமிழ் நாட்டு நாகரிகத்திற்கு இணங்கிய சீரிய முறையில் படிப்பிக்கப்பட்ட மங்கை, ‘தான் பெற்ற கல்வியறிவு தனது கண

வனை இன்பக் கடலில் ஆழ்ந்துவதற்கும், குடும்பமாகிய அரசை குறைவின்றிச் சிறப்புற நடத்துவதற்குமேயாகும் என்னும் உண்மையை என்றும் மறவாளாதலின், அத்தகைய வித்தியாவதியைப் பத்தினியாகப் பெறும் பர்த்தா அச்சமடையாது பெருமகிழ்ச்சியே பெறுவான் என்பது திண்ணம். கல்வியறிவில்லாத பெரும்பாலோர், தமக்கு வாய்க்கும் ஓய்வு நேரத்தில் வீண் வம்பளந்துகொண்டிருப்பதும், உறங்குவதும், விளையாடிக்கொண்டிருப்பதும், வீடு வீடாகச் சென்று உரையாடிக்கொண்டிருப்பதும் சர்வ சாதாரணமாக இருந்து வருகிறது. கல்விச்சுவையை அனுபவிப்பதில் ஆர்வம் மிகுந்த பெண்ணாயின், தனக்கு வாய்க்கும் ஓய்வு நேரத்தில் சிறு பகுதியையும் வீணில் செலவழிக்க மனம் கொள்ளாமல் கலையின்பத்திலேயே கருத்தைச் செலுத்தி ஆனந்திப்பதுடன், தன் வீட்டிலுள்ள குழந்தைகளும் பெரியோர்களுங்கூட பெரிதும் விரும்பிக் கேட்டு மகிழுமாறு சீரிய நூல்களைப் படித்துக் காட்டுவதில் உற்சாகம் உடையவளாகவுமிருப்பாள் என்பது திண்ணம். கணவன் எப்பொழுதேனும் கோபம் கொள்ள நேரிட்டால், மடியை இழுத்துக் கட்டிக்கொண்டு ஒரு வசைக்குப் பத்து வசைகள் திருப்பிக் கூறி எதிர்த்து நின்று ஆரவாரிக்கும் கல்லாப் பெண்களின் சிறுமைக் குணத்தை, சீரிய வித்தியாவதிகள் கனவிலும் கருதார். கணவன் கொண்ட சினத்தைப் புன்னகையாலும் இன்னுரைகளாலும் தணிவிக்க முயல்வதே வித்யாவதிகளின் இயல்பு. அத்தகைய உத்தம பத்தினிகள் வாழும் வீடு, இகலோக சுவர்க்கம் போலும் பெரிதும் சிறந்து விளங்கும். அத்தகைய வித்தியாவதிகளிடம் வீசும் கல்வி மணம், அவர்கள் உறையும் அகங்களை உள்ளத்தைக் கொள்ளைகொள்ளும் இன்பப் பூஞ்சோலைகளாக மாற்றி, அவற்றில் வாழ்வோர் அனைவரையும் என்றும் இன்பவயப்படுத்தும்.

நவீன நாகரிகப் பெண் கல்லூரிகளில் பயின்று உயர்ந்த பட்டம் பெற்ற பெண்மணிகளை மணந்துகொள்வோர் அனுபவிக்கும் இல்லற இன்பம், எவ்வளவு காலம் நீடித்து நிற்கக்கூடும் என்பதை அவர்களே விரைவில் உணர்ந்துகொள்ளக்கூடும். குழந்தை பசியால் வீறிட்டு அழுதுகொண்டிருக்க—மாமியார் அடுப்பங்கரைக் கனலில் அவஸ்தைப் பட்டுக்கொண்டிருக்க—மாமனார் மூலையில் அமர்ந்து முணுமுணுத்துக் கொண்டிருக்க—கணவன் அன்னம் போடுமாறு காலடியில் வேண்டிக்கொண்டு நின்றுகொண்டிருக்க—கல்லூரியில் படித்துப் பட்டம் பெற்ற நவீன நாகரிகப்பெண் சாய்வு நாற்காலியில் படுத்துக்கொண்டு நாவல் படிப்பில் ஆழ்ந்து தன்னையும் மறந்து கிடப்பது, 'பீ-ஏ' 'எம்-ஏ' படித்த பெண்மணிகள் வாழும் வீட்டில் காணக்கூடிய சர்வ சாதாரண காட்சியாகும்.

செந்தமிழ் நாட்டுச் சகோதரர்களே! நீங்கள் இவ்விருவகைப் பெண்களுள் எவளை விரும்புவீர்கள்? தமிழ் நாட்டு நாகரிகத்தைத் தழுவி—குடும்ப நிர்வாகத்தில் சிறந்து— எல்லோர்க்கும் இன்பூட்டக்கூடிய அன்புநெறி பின்பற்றி நடக்கக்கூடிய பெண்ணையே விரும்புவீர்களல்லவா? அங்ஙனமாயின், உங்களது வாழ்க்கைத் துணைவிகளாகிய பத்தினிகளுக்குக் கணவராக மட்டுமன்றி, அவர்களைக் கல்விச் சுவையில் ஆர்வங்கொள்ளச் செய்விக்கும் நல்லாசிரியர்களாகவும் நடந்துகொள்வீர்களாக. காதல் இன்பத்தில் மட்டுமின்றி, கலையின்பத்திலும் உங்களது மனைவிகளை உறு துணைவிகளாகக் கொண்டு ஆனந்திப்பீர்களாக. உங்களது நன் முயற்சிகளுக்குத் திருவருள் துணை நிற்பதாக.

புருடர் சீர்திருத்தம்

(சிங்காரி.)

அயலாத்து அனந்தம்மாளுக்கும் அவளுடைய ஆத்துக்காரருக்கும் தினம் பொழுதுவிடிந்தால் சண்டைதான். சண்டைக்குக் காரணம் அற்ப விஷயமாகத்தானிருக்கும். கணவன் கச்சேரிக்குச் சென்றவுடன் அனந்தம் எனது இல்லத்திற்கு வந்துவிடுவாள். தனது குடும்பவிவகாரங்களை யெல்லாம் என்னிடம் கூறியபின்னரே வீட்டிற்குத் திரும்பிச்செல்ல அவளுக்கு மனம்வரும்.

ஒருநாள் அவள் எனது வீட்டிற்கு வந்ததும், "வா, அனந்தம். உட்காரு. ஏது இரண்டு மூன்று நாட்களாக உன்னைக்காணோம்? வீட்டில் ஏதாவது விசேஷமுண்டோ?" எனக் கேட்டேன்.

"விசேஷமில்லாத நாளேது? நித்தம் எங்க வீட்லே எளவு விழுந்த பாடுதான். எங்காத்துக்காரர் வீட்லே நுழைஞ்சிட்டா எப்படா வெளியே போகப்போறுனு இருக்கு" என பதிலுரைத்தாள் அனந்தம்.

"நடந்த விஷயமென்ன? சொல் பார்ப்போம்" என்றேன்.

"என்னத்தைச்சொல்லி அழறது அம்மாமி. நேத்து வரலக்ஷிமி நோம்பொல்லையோ? நான் குளிச்சிட்டு, நோம்பை முடிச்சிண்டு, சமைச்சி அவருக்கு சாதத்தைப்போட்டேன். சாப்பிட்டாச்சன்னு பேசாத ஆபிஸுக்குப் போகணுமோன்னோ? 'அடி, இந்த வேஷ்டியை நன்னு தொவச்சி இப்பவே ஒணத்து. எனக்கு சாயந்திரம் கட்டிக்க வேறே வேஷ்டியில்லை'ன்னு சொன்னு. 'அந்த வேஷ்டி விளிப்புன்னு? நான் பலகாரம் செய்றவரைக்குமாவது மடியோடே இருக்கணும். பலகாரம் செஞ்சட்டு தொவச்சிப் போட்றேன். அப்படிப் போட்டுட்டுப் போங்கோ'ன்னு சொன்னேன். 'அதெல்லாம் முடியாது. மடியுமாச்சு கிடியுமாச்சு. இப்பவே தொவச்சிப் போட்டாகணும்'ன்னு பிடிவாதம்செய்தா. எனக்குங் கோவம் வந்துடுத்து. 'என்னாலே முடியாது போங்கோ'ன்னு சொல்லிவிட்டேன். 'ஏண்டி கழுதை, புருஷனை எதித்து இப்படி மரியாதையில்லாமே பேசறதுக்கு உங்க அம்மாகிட்டயிருந்து கத்துண்டயோ?'ன்னு அகங்காரமா கேட்டா. எங்க அம்மாகிட்டயிருந்து ஒண்ணுங் கத்துக்கல்லே; எல்லாம் ஒங்க அக்காதங்கச்சிகள் கிட்டயிருந்துதான் கத்துக்கிண்டேன்'னு சொன்னேன். 'ஏண்டி, சிறுக்கி, உனக்கென்னடி அவ்வளவு ராங்கி? எங்க அக்கா தங்கச்சிகள் உனக்கு அவ்வளவுகேவலமா போயிட்டாளோ? அவாளைப் பத்தி இனிமே ஏதாவது பேசினேன்னு உன் பல்லைப் பிடுங்கிப் பிடுவேன்'னு ரொம்ப கடுகடுப்பாச் சொன்னு. நாஞ் சும்மா இருப்பேனு? 'நீங்கமாத்திரம்

எங்க அப்பா அம்மாவைப் பத்திக் கேவலமாப் பேசலாம்; நான் ஒங்க அக்கா தங்கச்சிகளைப் பத்திப் பேசக்கூடாதோ!'ன்னு கேட்டுட்டேன். உடனே அவருக்கு வந்துடுத்து கோபம். வரலக்ஷ்மி கலசத்தையும், பூஜை சாமானையும் காலாலே ஒதச்சுத் தள்ளிட்டு வெளியே போயிட்டார். நேத்திலே யிருந்து என்னோடே பேசறதுகூடக் கிடையாது. நான் என்ன செய்யட்டும் சொல்லுங்கோ, அம்மாமி. அவரோடே தினம் போது விடிஞ்சா எனக்குப் பெரிய போராட்டமாயிருக்கு. அந்த எளவு எட்டுமுழம் கதர் வேஷ்டியைத் தூக்கி துவைச்சி, பிழிஞ்சி, உணத்தறதுக்குள்ளே என் பிராணனே போயிடறது" என மிக்க வருத்தத்துடன் கூறினாள் அனந்தம்.

அனந்தம் சென்றபின், அவளுடைய வீட்டில் நித்த நித்தமேற்படும் போராட்டங்களுக்கெல்லாம் மூலகாரணம் யாரென்று சிந்திக்கலானேன். அவளுடைய கணவனே யென என்மனதிற்பட்டது. பொதுவாக, புருஷர்களில் பெரும்பான்மையோருக்கு விரதம், நோன்பு இவைகளில் நம்பிக்கையே கிடையாது. இதற்காக அவர்கள்மீது நான் குறைகூறவில்லை. ஆனால், இவ்வனுஷ்டானங்களில் பூர்ண நம்பிக்கையைப் பெற்றுள்ள பெண்டிரை, இவைகளை அனுஷ்டிக்கவொட்டாமல் தடைசெய்வது புருஷர்களுக்கழகல்ல.

ஆணுக்கும்சரி, பெண்ணுக்கும்சரி, பிடிவாதமென்பதே கூடாது. அவர் கச்சேரியிலிருந்து திரும்பிவருமுன் வேஷ்டியைத் துவைத்து, உலர்த்தி வைப்பதாக அனந்தம் கூறியபொழுது, 'சரி' யென்று அவளுடைய கணவன் போயிருக்கவேண்டும். அப்படியன்றி, அக்ஷணத்திலேயே அக்காரியத்தைச் செய்து முடிக்கவேண்டுமென்று பிடிவாதம் செய்தது ரொம்பவும் முட்டாள்தனம்.

அவர்மாத்திரம் அனந்தத்தினுடைய பந்துக்களைப் பற்றி கேவலமாகப் பேசலாமாம். ஆனால் அவள் அவருடைய இனத்தாரைப்பற்றி இழிவாகப் பேசக்கூடாதாம்! இது என்ன ஞாயம்? மனைவிஸ்தானத்தை வகிப்பவள், வாய்ப்பூட்டு போட்டுக்கொண்டு, தான் பேசுங் கடுஞ்சொற்களை யெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்னும் எண்ணத்தையுடைய ஆடவரின்

தொகை எண்ணிலடங்காது. குடும்பங்களில் நித்த நித்தமேற்படும் சின்னஞ்சிறு சச்சரவுகளுக்கெல்லாம் காரணம் இந்த எண்ணமே.

பெண்டிர்களுக்கென ஏற்பட்டிருக்கும் காரியங்களே அசாத்தியமாக இருக்கின்றன. அவைகளைச்சரியா கவனிக்கவே அவர்களுக்கு அவகாசமில்லை; தேகவலிமையுமில்லை. இப்படியிருக்க தினசரி தமது வேஷ்டிகளைத் துவைத்துப் போடும்படி ஆடவர் அவர்களை ஹிம்சிப்பது நீதியல்ல. அதிலும் எட்டுமுழம் கதர் வேஷ்டியை யுடுப்பவர்கள் அவ்வண்ணம் செய்வது மகாபாவம். மெல்லிய பெண்டிரை அதிக சிரமத்திற்காளாக்காமல், தமது காரியங்களை யெல்லாம் தாமே கவனித்துக்கொள்ளவேண்டுமெனும் கருத்துடனே தான், கடவுள் ஆடவரை அதிக தேகவலிமையுடன் படைத்திருக்கிறாரென்பது எனது கொள்கை. பிரசவகாலங்களில் அவர்கள்படும் சங்கடம், வேதனை, இவைகளுக்கு இணையாவது வேறு என்ன இருக்கிறது? ஆதலின், ஸ்திரீகளை அடிமைகளாகக் கருதி, அளவுக்கு மிஞ்சிப் பாடுபடும்படி வற்புறுத்துவது புருஷ லக்ஷணமாகாது.

ஒருவனை மணந்த பின், அவனிடம் எக்குறைகளிருந்தபோதிலும், அவைகளைச் சற்றும் லக்ஷியம் செய்யாது, அவனே கதியெனக்கருதி, அவனுடைய மனம் நோகாமல் நடந்து கொள்வதுதான் ஸ்திரீகளின் லக்ஷணம். நம் நாட்டு ஸ்திரீகளில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறுபேர் இவ்வண்ணம் நடந்து வருகிறார்களென்பதில் எனக்குச் சிறிதளவும் சந்தேகமில்லை. இப்படியிருக்க புருஷர்களோவெனில் தமது மனைவிமாரின் சிறு குற்றங்களையும் பெரிதாகக் கருதி, இடைவிடாது அவைகளைச் சுட்டிக்காட்டி, பலர் நகைக்க ஏளனஞ் செய்துவருகின்றனர். இரண்டு மூன்று பிள்ளைகளைப் பெற்ற பின்னரும், ஒருவன் தனது மனைவியை, "அடி மூதேவி" "அவலக்ஷணம் பிடித்தவளே" எனவழைப்பதும், "உன் தொண்டையைத் திறக்காதே. கழுதை வந்துவிடப் போகிறது", "ஆஹா, என்ன சௌந்தர்யம். ஊர்வசி, ரம்பை, திலோத்தமை, இவர்கள்கூட உன் அழகைப் பார்த்து தலைகுனிய வேண்டியதுதான்!" என ஏளனஞ்செய்வதும் சர்வ சாதாரணமாக விருக்கின்றது. இப்படிப்பட்டவர்கள் ஏன் முன்ஜாக்கிரதையாக இருந்திருக்கக் கூடாது? தமது பெற்றோர்களின் வார்த்தைகளை மீறி, தமது மனதிற்கிசைந்த நாயகியை ஏன் இவர்கள் மணஞ் செய்துகொண்டிருக்கக்கூடாது? வரதக்ஷிணைக்காசைப்பட்டோ, அன்றி வேறு எக்காரணத்தை உத்தேசித்தோ ஓர் பெண்ணை மணந்தபின், அவளுடன் ஒத்து வாழாமல், சதா அவள்மீது குறை கண்டுபிடித்தும், அவளை அவமானப் படுத்தியும், அவளுடைய மனம் நோகும்படி செய்வது தர்மமா? அல்லது நீதியா?

அனந்தம்மாளின் கணவனைப்பற்றி சொல்லவேண்டிய விஷயங்களை யெல்லாம் சொல்லியாய்விட்டது. இனி எனது கணவனைப்பற்றிய சில விஷயங்களை எடுத்துரைக்க விரும்புகின்றேன். கீழே எழுதப்புகும் விஷயங்களைக் கொண்டு நான் எனது ஆத்துக்காரரை அவமதிக்கிறேனெனக் கருதி விடக் கூடாது. எத்தனையோமுறை எடுத்துரைத்துங்கூட அவர் தமது தீய நடவடிக்கைகளைச் சீர்திருத்திக்கொள்ள முயற்சிப்பதாகத் தெரியவில்லை. இக்கட்டுரை வெளியிடப்பட்டு, இதை அவர் படிக்க நேர்ந்தால், ஒருவேளை அவரிடமோர் சீர்திருத்த மேற்படலாமெனக்கருதியே நான் இதை எழுதப்புகுந்தேன்.

...ரை. எனது நாயகன் கச்சேரிக்குச் செல்ல ஆபீஸ் உடைகளைத் தரித்தான். [illegible] வீட்டிற்குத் திரும்பி வருகையில் அவருடைய ஆடை நனைந்தும், வியர்வையின் காரணமாக [illegible] காப்பியைப் பலகாரத்துடன் சாப்பிட்டுவிட்டு "டென்னிஸ்" விளையாடக் கிளப்புக்குச் சென்றுவிடுவார். அங்கிருந்து திரும்பி வருகையில், காலையினின்றும் அதிகமாக, அவருடைய உடுப்பு முழுதும் வியர்வை [illegible] கொண்டிருக்கும். அவ்வுடையைக் கழற்றி, அப்படியே [illegible] போட்டுவிட்டு, கைகால் அலம்பிக்கொள்ளாமல், போஜனத்துக்கு உட்கார்ந்துவிடுவார். [illegible] அந்த நாற்றம் என்னால் சகிக்க முடியாது. பின் படுக்கையறைக்குச் சென்றுவிட்டால் கேட்கவேண்டுமோ? [illegible] வெளியில் வந்துவிடும்போல் [illegible]! இரண்டு மூன்று நாட்களில் [illegible] அவருடைய ஆடை [illegible] வியர்வையின் நாற்றம் [illegible] போட்டுவிட்டால் போதும்! [illegible] செய்யத் தொடங்கும். இவைகளையெல்லாம் சகிக்க முடியாது, ஒருநாள் நான் அவரைப் பார்த்து, "நீங்கள் செய்வதெல்லாம் சரிதான். ஆனால் [illegible] உடையைத் தரித்துக் கச்சேரிக்குச் செல்லுதல் எனக்குச் சற்றும் பிடிக்கவில்லை. [illegible] வேண்டும். [illegible] இதெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியாத விஷயமல்ல. [illegible] ஆடையை உடுப்பது [illegible] போய்விட்டது. போனது போகட்டும். இனிப் போஜனத்திற்கு முன் ஒரு தரம் [illegible] வியர்வையின் நாற்றம் என்னால் சகிக்க முடியவில்லையே" என்று சொல்லிவிட்டேன். நான் சொன்னதெல்லாம் [illegible] அதனால் [illegible] அடக்க முடியவில்லை. "என்னுடைய [illegible] போனால், [illegible] போய்விடேன்" என்று வெகு கோபமாய்ப் பதிலளித்துவிட்டார். அன்று எனது [illegible] இன்னும் [illegible]. அவரிடம் இவ்விஷயத்தைப் பற்றி இப்பொழுது நான் பேசுவதேயில்லை.

[illegible] பொடி, [illegible], சுருட்டு இவைகளையும் வெகு தாராளமாக உபயோகிக்க வல்லவர் எனது நாயகன். [illegible] அவருடன் [illegible] சமயங்களில் [illegible] அவருடைய [illegible] சுருட்டு, [illegible] வாயினின்றும் [illegible] எனது [illegible] அவர் என்னை [illegible]பொழுது, [illegible]

[illegible], அவர் என்னை [illegible]? நான் அவருடைய [illegible] இருப்பதாக [illegible]! [illegible] பொறுமையாகச் சகித்து வருகிறேன். [illegible] "[illegible]" என்னும் [illegible] எனது மனதைத் தேற்றிவருகிறேன்.

கலியாணம் நடந்து வருடமொன்றாகியும் ஒரு நாளாவது எனது கணவன் தன்னுடன் என்னைப் [illegible], [illegible] ஒருதரம் கூட அழைத்துச் சென்றதில்லை. என்னைத் தன்னுடன் கூட்டிக்கொண்டு செல்வது அவருக்குக் கேவலமாக இருக்கிறதாம். "[illegible]" என்று [illegible] என்னைத் [illegible]' என்று இரண்டொரு தடவை எனக்குப் பதிலளித்துவிட்டார். அதன்பின் என்னை [illegible] அழைத்துச்செல்லுமாறு நான் அவரை வேண்டுவதில்லை. தனியாகச் செல்லவோ எனக்குத் தைரியமில்லையாது. ஆதலால் [illegible] வீட்டிலேயே அடைந்து என் காலத்தைக் கழித்து வருகிறேன். தன்னுடன் என்னை அழைத்துச்செல்வதுதான் எனது கணவனுக்குக் கேவலம். அன்னிய ஸ்திரீகளை அழைத்துச் செல்வதில் ஆனந்தமதிகம். [illegible] [illegible] [illegible] வெளியிடுகிறேனென்று [illegible] கூடாது. எப்படியாயினும் எனது கணவன் சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டுமென்பதே எனது மனப்பூர்வமான கோரிக்கை. ஆனால் அதற்கும் எனக்கும் [illegible] பெண்களுள் நான் அன்னிய ஸ்திரீகளுடன் [illegible] ஆனந்தத்தையெல்லாம் வெகு உல்லாசத்துடன் என்னிடம் [illegible], அவர் என்னைச் [illegible] அது [illegible]; அதை என்னால் [illegible] முடியும். [illegible] நான் பெண்தானே. எனது கணவன் என்னைக்காட்டிலும் [illegible] அதிக பற்றுடையவராக இருக்கிறாரென்பதை [illegible] எனதுள்ளம் பதறுகிறது. இவ்விஷயத்தைப்பற்றி [illegible] இருந்துவிட்டால், எனக்கு [illegible]?

இக்கட்டுரையில் எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களெல்லாம் [illegible] அல்லாதவைகளே. எனினும், இவை காரணமாக அநேக பெண்கள் [illegible] மனதுடைந்திருக்கின்றனர். மற்றும் அநேகம்பேர் [illegible], [illegible] காலத்தைக் கழித்து வருகின்றனர். ஆதலின் இக்கட்டுரையைப்படிக்க நேரிடும் ஆடவர்களும், [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], குடும்பவாழ்க்கையில் ஸ்திரீகளுக்கு [illegible] தங்களை நம்புவதேனும் வேண்டுமென்றே பரிபூரணமாக நம்புகிறேன்.

பிராட்டியார்

(ஸ்ரீமதி. பண்டிதை-அகிலாம்பிகை அம்மையார்.)

கும்பகருணன் போரிடைக் காட்டும் ஆண்மையையும், வானரப் படைகளின் அல்லல்களையும், ஒற்றர்களா லுணர்ந்த அரக்கனுக்கு மீட்டும் ஒரு சூழ்ச்சி மகோதரன் என்னும் மந்திரி ஒருவனால் உணர்த்தப்பட்டது. ஆசை அறிவைக் கொல்லும் என்றபடி மீட்டும் கற்பின் தெய்வத்தை வஞ்சிக்கத் துணிந்தான். பெண்கள் எப்போதும் தாய் தந்தையர்பால் பெரும் பற்று உடையவர்களாதலினால் பிராட்டியாரைத் தவத்தால் அடைந்த ஞானியர் வணங்கும் மானவனாகிய விதேக பூபதியாம் ஜனகரைப் போல் மருத்தன் என்னும் வஞ்சனையில் வல்ல அரக்கன் ஒருவனை உரு வமைத்துச்செய்து, அவனைக்கொண்டு போதித்தால் மனம் திரும்பக்கூடும் என்பதே அச்சூழ்ச்சி. அதற்கேற்ப ஏற்பாடுகளைச்செய்து அவனைத் தனைவிட்டுப் பிராட்டியார் திருமுன்பு கொண்டுவரும்படி சொல்லிவிட்டுத் தான் மட்டில் முன்னதாகச் சோலையை நண்ணிப் பற்பல விதங்களாகத் தனது வருத்தப் பாடுகளையெல்லாம் கூசாது எடுத்துக்கூறி இரந்தும், நயந்தும், பணிந்தும் தனது வேண்டுகோளை ஏற்கும்படி தனது முடிகள் பத்தும் படிமிசைதோய வணங்கினன் அரக்கர் வேந்தன். இக்கொடியவனது வரவினால் புலியைக்கண்ட இளமானைப் போன்று நடுங்கி ஒடுங்கிய பிராட்டியார் இவனது அடாத மொழிகளினால் கோபமூண்டு, மானத்தால் மறுகி எதிரில் கிடந்த ஒரு சிறிய புல்லினை நோக்கி வெகு அலட்சியமாகப் பின்வருமாறு மொழியலானார். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களி லன்றோ கோபம் பயன்படல் வேண்டும். இதனைப் படைப்பில் சிருட்டி முதல்வன் அமைத்ததும் இது பற்றியே யன்றோ? அச்சத்தையும் போக்கி ஆண்மை யளித்தது இங்கு இஃதேயாம்.

அவற்றுள் சிறப்பாக வருவன சில. அதில்,

"பழியிது பாவமென்று பார்க்கிலை பகரத்தக்க
மொழியிவை யல்லவென்ப துணர்கிலை முறைமை நோக்காய்
இழிகிலை நெஞ்சம் வஞ்சக் கிளையொடும் இன்றகாறும்
அழிகிலை யென்ற போதென் கற்பென்னும் அறந்தான் என்னும்."

இயல்பாக ஆறறிவுடைய மனிதன் பழி இது; பாவம் இது என்னும் பாகுபாட்

டை அறிய முடியாமற் போவானாயின் ஐயறிவினையுடைய மிருகமே யாகின்றான். அவ்வித நிலையை நீ அடைந்திருப்பதால் விலங்கானாய் என்றும், சொல்லத்தக்க சொற்கள் இவை யிவை என்றும் உணராதவனாய் மதியிழந்து நிலைகலங்கிப் பிதற்றுவதால் பித்தனாயினாய் என்றும், பரதாரம் தாய் என்றெண்ண வேண்டிய முறைமையும் நோக்காமையால் இழிந்த செய்கையானாகின்றாய் எனவும் நிந்தித்து, ஆ, இத்தகைய கொடிய பாவத்தைச் செய்ய எண்ணும் உனது நெஞ்சம் கிழியவில்லை. உனது சுற்றங்களெல்லாம் அழிந்து படவுமில்லை; எனது கற்பின் பெருமையும், தருமத்தின் கடமையும் இனி என்ன சிறப்பினை யுடையதாகும் எனக் கூறுமுகத்தால் அரக்கனது சிறுமையையும், தனது கற்பின் பெருமையையும், தருமத்தின் கடமையையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

பின்னும் நகாதன உரைக்கத்தக்க பிலங்கள் போன்ற பத்துவாய்கள் உள்ளன. அவைகளின்றும் வெளிவரும் அடாத பாபவசனங்கள் அனைத்தையும் செவி கைப்பக் கேட்டும் உயிர் தாங்கி யிருக்க யான் ஒருத்தி உள்ளேன். ஒருவாய் கொண்டு தீயோர் மொழியும் தவறான மொழிகளை இருசெவிகளாற் கேட்டுச் சகிப்பது கடினம். பத்துவாய்களாலும் நீ பிதற்றும் அடாத மொழிகளை ஒருத்தியாக யான் இருந்து கேட்டு சகித்து வருகின்றேன். இனி நீ என்னதான் சொல்லாய்; யாதுதான் செய்யாய் என்றும் தொடர்ந்து மொழிகின்றார். பொதுவாகப் பெண்கள் தமக்கு உடன் பாடில்லாத விஷயங்களைப் பொறுமையுடன் கேட்கும் இயற்கை யுடையவர்களல்லர். அப்படிக் கேட்பவர்கள் சிலர் உண்டெனில் அவர்களுடைய அந்தரங்கத்தியில் ஐயுறவதும் இயற்கை. "காதலனைத்தா வென்றலவும் கருநெடுங்கண், ஏதிலனால் யாதென்னும் இன்மொழித்தேன்" என்றபடி வெளிக்கு வெறுப்பாகக் காட்டிக் கொண்டு கடிப்பாகப் பேசும் சில அதமமான பெண்களில் இவள் ஒருத்தி என உனக்குள் எண்ணி மோசம் போகாதே. உனது இழிவான மொழிகளையும் சகியாது எற்று உயிர்தாங்கி இன்னும் யான் இருப்பதற்குக் காரணம் உண்டு எனப் பின்வருமாறு புகல்கின்றார்.

"ஊணிலா யாக்கைபேணி யுயிர்புகழ் சூடா தன்முன்
காணிலா திருந்தே னல்லேன் கறையறு குணங்க ளென்னும்
பூணெலாம் பொறுத்த மேனிப் புண்ணிய மூர்த்திதன்னைக்
காணலாம் இன்னும் என்னும் காதலால் இருந்தேன் கண்டாய்."

இதனால் தேவியார் மாசற்ற உள்ளத்தின் உன்னத நிலைமை நன்கு விளக்கமுறுகின்றது. உடல் ஓம்புதற்கு உணவு இன்றியமையாதது. அத்தகைய ஊணையும் தவிர்த்து, புகழ் என்னும் புனிதமலரைச் சூடாமல் உயிர் வாழ்வதன் காரணம் நீ உணரவில்லை. ஆசை யென்னும் பிணி வாய்ப்பட்ட உனது துர்த்த வசனங்களை யெல்லாம் இருசெவிகளும் கைப்பக் கேட்பதற்கு விரும்பியல்ல; நாணத்தை யிழந்ததனால் அல்ல. உண்மைக் காரணம் யாதெனில்,

"கறையறு குணங்க ளென்னும், பூணெலாம்
பொறுத்த மேனிப்புண்ணிய மூர்த்தியை"

இனியும் இப்பிறப்பில் தரிசித்து மகிழ்வுறலாம் என்னும் இச்சையே யாகும். குற்றமற்ற குணங்களையே அணிகலன் களாகப் புனைந்து எவர் மனதையும், கண்களையும் கவரும் பேரழகனாகிய புண்ணியமூர்த்தி என்று மனக்கண்க

யாத் காண்கின்றனர். தனது மெய்க்காதற்குரிய நாயகனைச் சக்கிரவர்த்தி திருமகனாகிய அரசிளங் குமாரனாக நினைவு கூரவில்லை. அரசசின்னங்களாகிய நவரத்தின மிழைத்த அணிகலன்களைப் புனைந்த திருமணக்கோலச் செம்மலாகவும் கருதினாரில்லை. முனிவரைத் தொடர்ந்து சென்று மிதிலையின் இராஜ வீதியில் தனக்குப் பிரதமக் காட்சி யளித்த,

"இந்திர நீலமொத் திருண்ட குஞ்சியும்
சந்திர வதனமும் தாழ்ந்த கைகளும்
சுந்தர மணிவரைத் தோள்களும் தாள்களும் உடைய
ஆடவர் பெண்மையை அவாவும் அழகனாகவும் குறிக்கொண்டாரில்லை"

சடை முடி தாங்கி மாவுரி புனைந்த தபோதனர் இன்னல் தீர்க்கவேண்டி விரதம் பூண்ட புண்ணிய மூர்த்தியாகவே பாவிக்கின்றார். சிற்றன்னையின் கட்டளைப்படி விரதம் பூண்ட ஒப்பற்ற புண்ணிய மூர்த்தியைத் தனக்குரிய போக மூர்த்தியாக மனதாலும் பாவனை செய்யத் துணிந்தாரில்லை. என்னே, பிராட்டியாரின் மனவுறுதி! என்னே தவமாண்பு! இது குறித்தன்றோ நமது பரதகண்டத்தில் சமீபத்தில் மெய்ஞ்ஞான பானுவாய் உதயஞ் செய்த வேதாந்த வீரகேசரியாகிய சுவாமி விவேகானந்த யதிபதியும், ஒருகால் இராமர்கள் பலர் இருக்கக் கூடும். சீதையைப் போன்றவர்களோ எக் காலத்திலும் இலையார் என்று கர்ஜித்திருக்கின்றார். பகவான் வால்மீகியும் "நபூதோ நபவிஷ்யதி" (அதைப்போல் வேறொன்று உண்டானதும் இல்லை. இனி உண்டாகப்போவதுமில்லை) என்று முடிவு கூறினார். நமது கவிச் சக்கிரவர்த்தியும்,

"பெருந்தேர் அல்குற் பெண்ணிவள் ஒப்பாள் ஒரு பெண்ணைத்
தருந்தான் எண்ணில் நான்முகன் இன்னும் தரலாமே,"

என்று வீர வாதம் செய்துள்ளார். இத்தகைய விரத உறுதி தன்னிடம் அமைந்திருந்தமையா லன்றோ, வனம் புகுதப் புனையும் சீரம் துணிந்து புனைந்ததும் நினைவில் வள்ளல் பின் வந் தயல் நின்றதும், என்க. தான் தொடரா விடில் தேவகாரியம் முற்றுப் பெறாது என்பது கொண்டே

"அறந் திறம்பு மென்றையன் அயோத்தியிற்
பிறந்த பின்பும் பிரிவில னாயினான்" என்றார் கவியரசர்.

சுக்கிரீவன் கருதியபடி,

"குண்டலந் துறந்தகோல வதனமும் குளிர்ந்த கண்ணும்
புண்டரீ கங்கள்பூத்துப் புனல்தழீஇப் பொலிந்த திங்கள்
மண்டல முதயஞ்செய்த மரகதக் கிரியனானை"

அவரது இன்னுயிர்க் காதலியாகிய நம் பிராட்டியார் அன்புக் கடலாகவே நேசிக்கின்றார். இவ்வாறு கூறி யருளிய வைதேகியார் மேலும் தொடர்ந்து,

"சென்றுசேண் தழியுமாவி திரியுமாற் செருவிற் சேமக்
குன்றனன் னனையதம்பி புறக்கொடை காத்து நிற்பக்
கொன்றநின் றருளும்கோலம் காணிய கிடந்தவேட்கை"

என்று மற்றொரு முடிவான காரணமும் புகல்கின்றார். புண்ணியமூர்த்தியாகும் புனிதவேடம் பூண்டதும், அரச போகந் துறந்து அடவி யெய்தியதும், பாவத்தின் வினைகள் போன்று பரந்து விரிந்த நினது சேனை அறுத்துத் தள்ளி, உனது அரக்கர் குலத்தை முதலறமாய்த்து அறக்கொடி நாட்டி வெற்றி மாலை சூடி வீர சூடாமணியாய் அப்புண்ணிய மூர்த்தி போர்க் களத்தில் பொலியும் ஒப்பற்ற காட்சியைக் கண்களாரத் தெரிசிக்க வேண்டும் என்னும் ஆசையும் என்னகத்தே பதிந்திருக்கின்றது. இன்றேல் இவ்வுடலினின்றும் உயிரானது செல்வதும் மீண்டு வருவதுமாக இதுகாறும் தங்கியிராது. ஆசைக் கயிற்றினாலேயே இவ்வுயிர் ஊசல்போல் உழல்கின்றதென்பது திண்ணம். அதைக் கண்டு மகிழ்வதே எனது கடுந் தவத்தின் நோக்கமும்; ஆதலினால் அந்தக் காரிய சித்தியை எதிர் நோக்கி உயிர்த்திருக்கின்றேன் என்பது பொருள். தம்பி என்னும் உரிமையை மறந்து தாஸன் என்றே முழு மனதுடன் தொண்டு பூண்டு பிரியாது தனது தாயாகிய சுமித்திரா தேவியின் கட்டளைப்படி புறம் காத்து நிற்கும், இளவலைத் தனது நாயகனுக்கு முன்னதாக மனதிற் பாவித்துப் பாராட்டுகின்றார். இஃது பகவத் பக்தர்களின் பண்பே யன்றோ!

தவிரப் புண்ணியம் என்பது பாவத்தைப் பறுத்தலேயாகும். ஆகலின் பாவத்தின் படிவமான நின்னையும் நினது சுற்றங்களையும் வீழ்த்தும் தலைக்கடன் புண்ணியத்திற்கே யுரித்து. அக் கடமையை யேற்கும் மூர்த்தியே புண்ணிய மூர்த்தி யாயினர். ஆகவே அவரையும் அவரது கடமையை நிறைவேற்றும் புனிதக் கோலத்தையும் காணும் பெரு விருப்பமே உயிர் தாங்கி நிற்கும் சாதனங்களாகத் துணை நிற்கின்றன என்பது உள்ளுறை.

தனது தோளாற்றலிலும், பெற்றுடைய வரத்தின் பெருமையிலும் முழு நம்பிக்கை உடையவன் வாளரக்கன் என்பதை நமது பிராட்டியார் நன்குணர்ந்தவராதலால் தான் எடுத்துக்காட்டும் தருமத்தின் ஜெயத்தைச் சொற்பமும் மதியான் என்று கருதி அவன் மனம் திருந்தும் வண்ணம் உலகியலின் தன்மையை ஒட்டிப் பிறிதொரு வகையிலும் தனக்கும் தனது கேள்வனுக்கும் உள்ள மெய்க் காதலின் ஆழத்தை அளந்துகாட்ட முயன்று,

"எனக்குயிர் பிறிதும் ஒன்றுண் டென்றிரேல் எனக்குமன்றித்
தனக்குயிர் வேறின்றாகித் தாமரைக் கண்ணனாகிக்
கனக்கரு மேகமொன்று கார்முகந் தாங்கியார்க்கும்
மனக்கினி தாகிநிற்கும் அஃதன்றி வரம்பிலாதாய்"

என்று உண்மை யுணர்த்துகின்றார். இதைத் தொடங்கு முன்னதாக வரம்பிலாதாய் என அரக்கனை விளிக்கின்ற ஆண்மைச் சுவை பெரிதும் பொருத்த முடையதாய் அவர் கருத்தை அலங்கரிக்கின்றது.

என்னே! ஒரு புருடன் ஒரு நங்கையை நேசிப்பதும், ஒரு பெண் ஒரு புருடனை விழைவதும் தான் உலகில் இயற்கை யின்பத்தின் உயர் நிலை. அவ்வாறில்லாமல் பல மாதரிடமும் அன்பைச் செலுத்தித் தற்காலிக உணர்ச்சிக்கு ஆறுதலைத் தேடி அமைவோன் மிருகத் தன்மையை உடையவனே யாவான். அத்தகைய ஆடவனிடம் நம்பிக்கையுடன் அன்பு கூர்வோர் ஒருவரும் இலாதல் உறுதி. அன்னான் அறத்தாற்றின்படி மணந்த கணவனாக (பாவத்தின் பயனால்) வாய்க்கப் பெற்ற நற்பெண்டிர்கூட உத்தம மனைவி என்னும் கடமையிற் றவறாதொழுகும் நியமத்தால் அடங்கி நடப்பதும் வெறுப்பின்றி உபசரித்தலுமே யன்றிக் காதல் என்னும் தெய்விக விருப்பத்தா லன்றென்பது திண்ணம். அத்தகைய ஆண்

மகனுக்கும் காதல் என்னும் பண்பின் அருமை தெரிவதற்கில்லை. அவன் கானல் நீரைக் கங்கையென்று நம்பி இன்புற்றவனே யாவன். தனக்கும் தன் நாயகிக்கும் வெவ்வேறு உடல்; வெவ்வேறு உள்ளம்; வெவ்வேறு உயிர் என்னும் பாகுபாடு அதாவது (துவைத நிலை) மறைந்து ஒன்றென்று பரிணமித்த உணர்ச்சியே காதற் றெய்வம் கால்கொள்ளுமிடம். அத்தகைய அபேத பாவனையே எங்களிருவரிடத்தும் அரும்பி மலர்ந்துள்ள அழகிய காதலாகும். பல பத்தினி லோலனாகிய நீ ஏகபத்தினி விரத சீலனாகிய எனது உயிர் நிலைத் தலைவன் மாண்பினை எங்ஙனம் உணர முடியும்? மனதாலும் ஊகிக்கமுடியாது. கனவிலும் காண்பதரிது. உலகில் பெண்கள் உடலாகவும், அவ்வுடலிற்குக் காதலனே உயிராகவும் கொள்வது வழக்கு. அவ்வாறு சொல்வது பெண்ணின் பெருமையையே மேம்படச் செய்வதாகும். ஆனால் அதுபோல ஆடவனது உடலிற்கும் பெண்களே உயிர் என்று பாவிக்கும் வழக்கு நல்கனிடத்தும் காண்பதரிது. ஆனால் எனது நாயகன் எனக்கெவ்வாறு உயிர் நிலையோ, அவ்வாறே அவருக்கும் என்னை யன்றி வேறு சொந்தமாகிய தனி உயிர் ஒன்றில்லை. இத்தகைய மாசற்ற உன்னத ஒருமைக் காதலர்களிடை உனது அறிவற்ற முயற்சி என்ன பயன் தரும் என்பதை நீ அறியவில்லை. அன்றி எவ்வெவர்கட்கும் கண்ட மாத்திரத்தில் இதய கமலத்தை மலரச் செய்ய வல்ல சம்பூரண சௌந்திரியக் காட்சி யன்றோ? அவ்வுயிர் நிலை. "யார்க்கும் மனக்கினிதாகி நிற்கும் அஃது" என்றமையால் வேண்டாதவர் உளரேல் அவர்கட்கும் ஆண்பாலார்கட்கும் கூட வைத்த கண்களை வாங்க முடியாதென்பது பொருள். கோர தந்தங்களும் பிலம் போன்ற வாயும், பருவதம் போன்ற பருவுடலும் பனங்குலைகள் போன்ற பல தலைகளையும் ஆலின் விழுதுகள் போன்றடர்ந்த பல கைகளையும் உடைய அரக்கனாகிய நீயும், பரதாரங்களையும், பல மாதர்களையும் பலாத்காரத்தினால் சுவாதீனப்படுத்தி யிருக்கிறாய்; சுவாதீனப்படுத்த முயல்கின்றாய், சுவாதீனப்படும் எனவும் மனப்பால் குடித்து மயங்குகின்றாய்! அந்தோ! அத்தகைய நீ எவ்வெவரும் "தோள் கண்டார் தோளே கண்டார்; தாள் கண்டார் தாளே கண்டார்" என்று திகைப்பெய்தும் வடிவினையுடைய ஒரு அரச குலப் பேரழகன் என்னைத் தவிரத் தனக்கு வேறு ஒருயிர் இலாத ஏகபத்தினி விரதத்தையுடையவன் என்பது எத்துணை எதிரிடையானதென்பதை நீ மனக்கண்ணாலாவது சீர்தூக்கிப் பார்க்க முடியுமோ? அஃதொன்றினை நோக்கும்போது கூட நீ எதிர் நிற்க அஞ்சிப் புறங்காட்ட வேண்டியது அறமன்றோ?

வில்லாற்றலுக்கு நீ எதிர் நிற்க முடியாது புறங்கொடுத்துத் திரும்பியது ஓர் வியப்பன்று. ஈசன் வில்லை முறித்த எனதிறைவன் புயவலிக்கு எதிர் நிற்பார் எவ்வுலகிலுமில்லை. ஆதலின் உனது தோல்வியில் வியக்கத் தக்க தொன்றுங் காணேன். ஒழுக்க முறையிலும் மனவடக்கத்திலும் விரத உறுதியிலும்கூட உன் போன்ற பதிதர் அஞ்சிப் பின்வாங்காமல் தலை நிமிர்ந்து எதிர் நிற்க முடியுமோ? கதிரவன் முன் இருள் நில்லாததுபோல ஒழுக்கத்தின் உறையுளும் விரதத்தின் வேந்தனும் உத்தமக் காதலின் உயிர் நிலையுமாகிய எனது நாயகனைக் கண்டு அச்சத்தாலும் நாணத்தாலும் கவரப்பட்டு முதற்போரிலேயே திரும்பினாய், அந்தோ! அதை இதற்குள் ஏன் மறந்தாய்! இனியாவது எண்ணிப்பார்க்க மாட்டுவையோ? எனப் பொருள்படும்படி தங்கள் தாம்பத்யத்தின் உள்ளுறையாகிய இலக்கணத்தை விவரித்தும், இருவர்க்குமுள்ள மலைக்கும் மடுவுக்குமுள்ள பேதத்தை விளக்கியும், இடித்துக்

கூறியும் அறிவுறத் தெருட்டியும் திறத்துடன் மொழிந்தனர். அரக்கனும் இவ்வளவு இழிவாகத் தன்னை மதியாது கூறிய பிராட்டியார் மீது மானம் பொறாது கடுங்கோபங் கொண்டனன்.

"யார்க்கு மனக்கினிதாகி" என்ற சொல்லின் உண்மையும் "கண்ணிற் கண்டிலை போலும் அஞ்சி" என்ற சொல்லின் ஏளனமும் இராவணனுடைய அந்தர்முக உணர்ச்சியும், வெளிமுக நிகழ்ச்சியுமாதலால் ரோஷம் உண்டானதில் வியப்பில்லை. ஆதலின் அவைகளில் எதையும் மறுத்துரையாமல் நாயெனத் தருவமன்றோ! காமனும் நாணும் என்ற தனது ஆழ்ந்த கருத்தையும் சங்கரன் கொடுத்த வாளும் செயலற்றதாகத் தலை குனிந்து முகங்கவிழ்ந்து பாதசாரியாகத் தான் முதற்போரில் தோல்வியுடன் நாணம் வருத்த மீண்டும் நகரிருக்கை யெய்திய அவமானத்தையும், பிராட்டியார் எடுத்துக் கூறிவிட்டதால், அரக்கன் பொறுக்க முடியாத கோபம் கொண்டான். இது இயல்பேயாகும். ஏற்கனவே முதல்நாள் பெற்ற தோல்வியின் துயரத்தை விவரிக்கையில்,

"வானக மண்ணுமெல்லாம் நகுநெடு வயிரத் தோளான்
நானகும் பகைவரெல்லாம் நகுவர் என்ற தற்குநாணன்
வேனகு நெடுங்கட் செவ்வாய் மெல்லியல் மிதிலைவந்த
ஜானகி நகுவளென்றே நாணத்தாற் சாம்புகின்றான்."

என்றார் கவி. தனது ஆண்மையை யார் மதிக்க வேண்டுமென அவன் கருதினானோ, அந்தப் பிராட்டியாரே அறிந்து இகழும்படி நேர்ந்து விட்டது அவனால் சகிக்கக்கூடிய குறை வன்று. எனவே பொறுமை பொங்கி,

"புனத்துழாய் மாலையான் என்றுலகின்ற ஒருவன் போர்த்தன்,
மனத்தனான் எனினும் கொல்வேன் வாழுதி பின்னை."

என்று அறை கூவினான்.

தனது கணவனைத் திருமாலே என்று சொன்னுள்ள எண்ணத்தினும் மகிழ்ந்தும் அகங்கரித்தும் பிராட்டியார் தன்னை மதிக்கவில்லை என்பதும் தசமுகன் கருத்தாதலினால், அத்தகைய ஒருவன் உனது மனதிற்குள் ஒளிப்பானேயாயினும் உன்பால் வைத்த அன்பினால் தயை காட்டிவிடப் போவதில்லை, கொன்றே தீருவேன். அப்புறம் மாய்ந்த அக் கணவனுடன் வாழ்ந்து இன்புறுவாய் என்று வன்மம் தோன்றச் சூளுரை பகர்ந்தனன். அன்றியும் எனது கோபத்திற்கு இலக்கானவர்களில் எவரும் உய்ந்தவர்களில்லை. குரங்குப் படை வந்து நகர்ப் புறத்தில் சூழ்ந்து ஊளையிடுவதைக் கேட்டு வியந்து வெற்றிபெற்று விடுதலை யடையலாமென கனவு காண வேண்டாம். என் பேரில் எதிர்த்துவரும் எவரும் விளக்கெதிர் வீழ்ந்த விட்டில்தான் என்றும் பிராட்டியாரின் நம்பிக்கை சிதறும்படி அலட்சியமாக விடை பகர்ந்தான்.

இத்தருணத்தில் (முன்னேற்பாட்டின்படி) மருத்தனை ஜனகன் உருவமையச் செய்து தலையிட்டுத் தன் கையிற் பற்றிக்கொண்டு மகோதரன் என்னும் பெயரினை யுடைய அமைச்சன் ஆங்கெய்தி இராவணனுக்குக் காட்டினன். இதனைப் பிராட்டியார் திடுக்கிடக் கண்டு துளங்கித் துடித்து உண்மையென்றே நம்பி வாய் திறந்து பலபடப் புலம்பித் தன்னை இம்மாயம் செய்த புல்லர், தனது தந்தையாதியரையும், பரதனாதியரையும் இவ்வாறு சூழ்ச்சி செய்து கைப்பற்றி யிருக்கலாமென்று கருதி தனக்குள்ள தைரிய மெல்லாம் இழந்து தளர்கின்றார்.

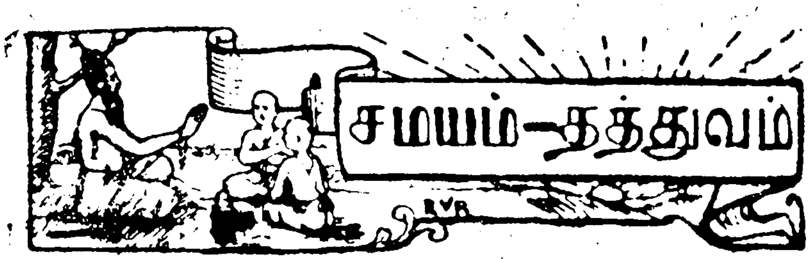

உலகினர்க் குறுதிகூறல்

(பண்டித. பூ. ஸ்ரீநிவாசன்.)

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் என்னும் சிதம்பரம் இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவருட்பாவின் சுவையினைத் தமிழ் நாட்டில் சுவைத் தறியாதோர் அரிதாவர். "உலகமாகிய குடும்பத்தில் வாழும் சீவர்களெல்லாம், குடும்பத் தலைவனாகிய இயற்கையையே திருமேனியாகக் கொண்டுள்ள இறைவின் மக்களாவர். ஆதலின் யாவரும் ஆன்மநேய வுரிமையும் அருளொழுக்கமுமுடையராதல் வேண்டும்; சாதி சமய பேதங்களைப் பெயர்த்தெறிதல் வேண்டும்; இதுவே சன்மார்க்க மெனப்படும். இச்சன்மார்க்க நெறி நின்றோரே இறைவனை யடைதற்குரியராவர் என்னும் செந்நெறி கண்ட மகான்." இவரது பாடல்கள் படிப்போர்க்கும் கேட்போர்க்கும் இனிமை பயப்பனவாய்ப் பக்தி ரசம் பெருக்கெடுக்கும் தன்மை வாய்ந்து கல்லையும் மரத்தையும் உருகச் செய்பவை யென்பதை அறியாதாரிலர்.

"வாட்டமிலா மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தைக்
கேட்டபொழு தங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும்
வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளும் மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமுற மென்னிலிங்கு நானடைதல் வியப்பன்றே."

"வான்கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்தீஞ் சுவைகலந்தென்
ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே."

எனத் திருவாசகத்தைப் புகழ்ந்து மேற்படி சுவாமிகள் பாடிய புகழுரைகளைச் சிறிது மாற்றி,

"வாட்டமிலா ராமலிங்க வள்ளால்நின் னருட்பாவைக்
கேட்டபொழு தங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும்
வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளும் மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமுற மென்னிலிங்கு நானடைதல் வியப்பன்றே."

"வான்கலந்த ராமலிங்க வள்ளால்நின் னருட்பாவை
நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித் தீஞ்சுவை கலந்தென்
ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே."

எனத் திருவருட்பாவிற் சேர்த்துக் கூறுவோமாயின், அது குற்றமாகப் பெரியோர்களால் கருதப்படாது எனத் துணிந்து சொல்லலாம். இத்தகைச் சிறப்பினையுடைய திருவருட்பாவில் ஆறாந்திருமுறையிலுள்ள "உறுதி கூறல்" என்னும் பாகத்தைப் பெரும்பாலும் தழுவி இக்கட்டுரை எழுதப்படுகின்றது. சுவாமிகளின் இதுபோன்ற திருப்பாடல்களை யோதிப் பொருளை யுணர்வதால் உளவாம் பயன்கள் பல. அவை வாசிப்போரால் எளிதிலுணரப்படும். வாசித்துணர்ந்து அந்நெறியில் செல்வோர் இறைவனருளை யெய்துவதோடு பிறவிப் பயனையும் பெறுவரெனச் சொல்வது மிகையாகாது. ஆகலின், முதலாவதாக உறுதிகூறலைச் செவியேற்று உள்ளத்தமைத்து அவ்வுறுதி நெறியினின்று உறுதிபெற முயல்வோமாக.

விண்ணுலகத்தினும் மேம்பட்டது இம்மண்ணுலகமே. எனெனில்; விண்ணுலகமானது வெறும் போக பூமியேயாகும்; அதாவது இம்மண்ணுலகிற் பண்ணிய புண்ணியப் பயனைத் துய்த்தற்குரிய இடமே அஃது. ஆகவே, ஆங்குள்ளோர் இறைவன் திருவடியை யடைதற்கான தவம் ஞானம் முதலியவற்றைச் செய்தலோ எய்தலோ இயலாத காரியம். புண்ணியப் பயனை யங்கு அனுபவித்துத் தீர்ந்த பின்னர் இம்மண்ணுலகைச் சேரவேண்டியவரேயாவர். இம்மண்ணுலகோ விண்ணுலகை மேவிப் போகந்துய்ப்பதற்கோ, பிறவி தீதெனக் கண்டு பிறவா நெறிபெறுதற்குரிய சாதனங்களாகிய பக்தி ஞானங்களைக் கொண்டு அந்தமி லின்பத்தழிவில் வீடெய்துதற்கோ, உரிய செயல்களைச் செய்தற்கேற்ற விடமாக விருத்தலின் விண்ணுலகினும் சிறப்புற்றதென்பது சிட்டர்களின் திட்டமான கொள்கையாம். விண்ணவனொருவன் அவ்வின்பவீடெய்த விரும்பின் மண்ணுலகிற் சனித்துப் பக்தி ஞான வைராக்கியங்களைக் கொண்ட பின்னரே வீடெய்தல் கூடும்.

இத்தகைப் பெருமைவாய்ந்த இவ்வுலகில் புல்லாய்ப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாய் மிருகமாய்ப் பறவையாய் பாம்பாய் இன்னோரன்ன பிற இழிந்த பொருள்களாய்ப் பிறவாமல், இறைவனருளால் பெறுதற்கரிய பிறப்பாகிய ஆறறிவுடைய மனிதராய்ப் பிறந்தும், பகுத்தறிவில்லாத விலங்குகளையும் பறவையாதியவற்றையும்போல, அருந்தல் பொருந்தல் உறங்கல் என்னுமிவையே கர்த்தவ்விய மெனவும், பிறவிப் பயனெனவும் கருதி, அவற்றிற்காகவே யுழன்று வருந்தி வாணாளை வீணாளாகக் கழித்தல் தகுதியாமோ! உலகத்தீர்! ஓடித் தேடிப்பெற்ற செல்வத்தால் செருக்குற்று "யாரே எனக்கிங்கே ஈடு?" என்று இறுமாப்புக்கொண்டழிவீர்; கட்டோடே கனத்தோடே வாழ்கின்றோமெனத் தருக்குக் கொண்டிருப்பீர்; இதுவே யன்றி, "நாமார்? இவ்வுலகைப் படைத்தோன் யார்?" என்பவற்றை யாராய்ந்து சர்வவல்லமை வாய்ந்த பரம பிதாவாகிய இறைவனைக் கண்டால் காணலாமே காணுக்கதி எனக் கடுகளவும் நீங்கள் கருதுகின்றீர்க ளில்லையே! அவனைத் துதித்தலில் கண்ணுங் கருத்துமாக விருத்தலே கர்த்தவ்விய மென்பதுங் கருதுகின்றீர்க ளில்லையே! பட்டும் பணியும் பூண்டு பகட்டாகப் பிறப்போர் மெச்சப்பெற

மையாய்த் திரிய நினைக்கின்றீர்களே யன்றிப் "பசித்தோர் முகம்பார்" எனப் பட்டினத்தடிகள் பகர்ந்ததை யெண்ணிப் பசிப்பிணியால் பாதையுற்று வந்தோரின் பரிதாப நிலையைக் காணவும் நீங்கள் மனம் கொள்வதில்லையே! கொட்டு முழக்கும் கடலொலியோ வெனச் சப்திக்க, நன்றாகச் சிங்காரித்துக் கொண்டு, வண்டி வாகனங்களி லமர்ந்து, களிப்புடன் ஊர்கோலம் வருகின்றீர்கள்; குணத்துடனும் குறிப்புடனும் மனித வாழ்க்கையின் லக்ஷியமென்ன வென்பதை யாராய்ந்து அதனை யடைவதையே குறிக்கோளாகக் கொள்ள மாட்டீர்கள். ஐயோ! உங்களுக்குப் பித்தம் தலைக்கொண்டுவிட்டதுபோலும். இவ்வாறே உங்கள் வாழ்நாளைக் கழித்தால் நாளை செல்வழிக்கு உங்களுக்குத் துணையாக எதனைக் கொள்ளப்போகின்றீர். கட்டும் கனமும் பட்டும் பணியும் துணையாகுமோ?

தணியாப் பெருங் கோபத்தீ கொழுந்துவிட்டெரிய ஒருவரையும் பொருட்படுத்தாது திரிகின்றீர்கள். "ஒருவன் தன்னைத்தான் காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டின் கோபத்தை யடக்கவேண்டும்; இன்றேல், அக்கோபமே அவனைக் கொல்லும்" என்னும் ஆப்தருரையைக் கைக்கொண்டு கோபத்தீயை யடக்காமலும் வழிதுறை தெரியாமல் மனம்போன போக்கெல்லாம் போய்க்கொண்டிருக்கின்றீர்களே. குடிகெடுக்கும் நெஞ்சுக்குக் குற்றேவல் செய்து திகைக்கின்றீர்களே. பெரும்பழியை விளைக்கும் வினைகளே புரிந்து மணமில்லா மலர்போல வாழ்கின்றீர்களே. இவ்வாறு எவ்வளவு காலம் வாழ்தல் கூடும். யௌவன பருவச் செருக்கால் இவ்வாறுழன்று காலத்தை வீணாக்கிவிடுதல் நன்றோ! நாளையே கிழப்பருவம் வரப்போகின்றதே. உடனே மரணம் பற்றக் காத்து நிற்கின்றதே. அப்பொழுது என்ன செய்ய விருக்கின்றீர்கள். துன்ப மூப்பையும் மரணத்தையும் நினைத்தால் உங்கள் மனம் பகீரெனத் துடிக்கவில்லையா! ஐயோ! பித்தர்களே! நமது அப்பனாகிய ஒப்பிலா இறைவனை யெய்தும் நெறியை யாராய்ந்து அவனைக் காண முயலலாகாதா? இறப்பும் பிறப்பும் ஒழியும் வழியைக் காணலாகாதா?

இறப்பும் பிறப்பும் பொருந்த—எனக்
கெவ்வண்ணம் வந்ததென் றெண்ணி யான் பார்க்கில்
மறப்பும் நினைப்புமாய் வந்த—வஞ்ச
மாயா மனத்தால் வளர்ந்தது தோழீ!

என்னும் தாயுமானவர் திருவாக்கின்படி, இறத்தலும், பிறத்தலும், மறப்பு நினைப்புக்களை வடிவாகக்கொண்ட மனத்தால் வந்தனவாகலின், அம்மறப்பையும் நினைப்பையும் போக்கி, மறவாமலும் நினையாமலு மிருக்கும் நன்னிலையை யெய்து நெறியை யறியலாகாதா? ஐயோ! இப்படியும் கண்மூடித் திரிவாருண்டோ? "ஐயா!" வென வாயையும், வயிற்றையும் காட்டி வந்திரப்போர்க்குத் தருமம் செய்யாமலிருத்தலையே விரதமாகக் கொண்டிருக்கின்றீர்களே.

பொய்யை யெல்லாம் மெய்யெனக் கருதும் மயக்கத்தை யொழித்துப் பொய்யைப் பொய்யாகவும், மெய்யை மெய்யாகவும் உணர்கின்ற தத்துவ ஞானத்தை யடைய விருப்பங்கொள்ளாமல் மாந்த நோயால் வருந்தும் குழந்தையைப் போல் மனங்குழைந்து வாடுகின்றீர்களே. இப்பொய்யுலக வாழ்க்கையில் கணத்திற் காணப்பட்டு மறையும் இன்பத்தைப் பெரிதென மதித்து மகிழ்ச்சி கொண்டிருக்கின்றீர்களே. இம்மகிழ்ச்சியும் ஓர் மகிழ்ச்சியோ? இவ்

வின்பமும் ஓர் இன்பமோ? துக்கக் கலப்பில்லாததும் அழிவற்றதுமாகிய ஓர் மகிழ்ச்சியை இவ்வற்ப வாழ்க்கையில் என்றேனும் எங்கேனும் காண முடியுமோ! இவ்வுண்மையை யாராய்ந் தறியாது காமவிருட்டில் கண்மூடித் திரிகின்றீர்கள். கற்க வேண்டியவற்றை கற்காமலும் எல்லா உலகங்கட்கும் எல்லாப் பொருள்கட்கும் தலைவனாகிய கடவுளைக் குறித்து நினையாமலும், ஏமாந்து, பெரும் அஞ்ஞான நித்திரையில் ஆழ்ந்து கிடக்கின்றீர்கள். விழித்துக்கொள்ளுங்கள்! விழித்துக்கொள்ளுங்கள்!! எழுங்கள்! எழுங்கள்!!

பித்துலகத்தீர்! எங்களைப் போன்ற விவேகிகள் உலகத்தில் எவருமிலர் என்று அகங்கரித்துக் கொக்கரிக்கின்றீர்கள். ஆனால் உங்களை மாத்திரம் நீங்கள் அறியீர்களல்லவா? இது உயிர், இது உடல், இது தான் ஆன்மாவாகிய நான் என்பவற்றை நீங்களறியீர்கள். உங்களுக்கு அம்மையும் அப்பனும் யாவர் என்பதும் தெரியாதே. வாழ்க்கையா லடையும் பயனைச் சிறிதும் அறிந்திலர். இரப்போர்க்குப் பிச்சையிடப் பின்னிடுகின்றீர்; தீத்தொழில் செய்வதில் முதல் தாம்பூலம் பெறுகின்றீர். நீங்கள் பிறந்நாள் தொடங்கி கொண்ட ஆசைக்கோரளவே யில்லை. உண்பது நாழியும், உடுப்பது நான்கு முழமுமாயினும் எண்பதுகோடி ஆசையைக் கொண்டீர். இதுகாறும் நீங்கள் கொண்ட ஆசைகளால் கண்ட சுகந்தான் யாதோ!

வட்டிக்கு வட்டி வாங்கும் வகையை நன்கறிந்திருக்கின்றீர்கள். ஆனால் வட்டியை வளர்க்கும் மார்க்கத்தை மாத்திரம் அறிய மாட்டீர்கள். எவ்விதத்தாலேனும் பணத்தை யீட்டிப் பெட்டிகளிற் பூட்டிப் பெட்டிமேல் பெட்டியாக வைத்துப் பார்த்து மகிழ்வதில் மெத்த விருப்பங் கொள்கின்றீர்கள். உங்கள் வயிறாகிய பெட்டியையும் சோறு முதலியவற்றைப் போட்டுத் திணித்து நிரப்பக் கற்றிருக்கின்றீர்கள். பட்டினி கிடப்பவர்களைப் பார்க்க உங்களுக்கு மனமில்லாமற் போகின்றது; உங்களுக் குபயோகமாகாத பழங்கஞ்சியை யாயினும் அவ்வேழைகளுக்குக் கொடுக்க நினைக்க மாட்டீர். இவ்வாறு எட்டிமரம்போல வாழ்கின்றீர்களே. நாளை உடலைவிட்டுப் போகும்போது "இருவினைப் புண்ணிய பாபமுமே பற்றித் தொடரும்" எனப் பேசி யிருக்கின்றனரே. நீங்கள் எதனைத் துணையாகக் கொண்டுபோக யோசித்திருக்கின்றீர்கள்?

யாரிடத்துப் பேசினாலும் இனிமையாகப் பேசாமல் கேட்போர் நெஞ்சம் புண்ணாகுமாறு வன்சொற்களையே பேசக் கற்றிருக்குன்றீர். ஆ, இது எவ்வளவு கேடுபயப்பதென்பதை யறிவீரோ? முன்பு சொல்வதொன்றும் பின்பு சொல்வதொன்றுமாய் வார்த்தைகளை மாற்றிப் பேசி ஏமாற்றுகின்றீர். தீவினைகளை மூட்டை மூட்டையாய்க் கட்டிக்கொண்டு துன்மார்க்கத்தில் செல்கின்றீர். ஐயோ! நாளை இவ்வுலகை நீங்கினபோது மரணத் தீர்ப்பு வருங்காலத்தில் என்ன பதில் சொல்ல நினைத்திருக்கின்றீர்கள்! அப்பொழுது இக்காரியங்களை யெல்லாம் நினைந்து வருந்தவேண்டி வருமே. அப்பொழுது வருந்திப்பயனென்ன? அணைகடந்தவெள்ளம் அழுதாலும் தீராதே. வேண்டாம்; இப்போதே எச்சரிக்கைப் படுங்கள். துன்மார்க்க வொழுக்கத்திற் றூங்குவதை விட்டு விழித்துக்கொள்ளத் தக்க நெறியைக் கண்டடையுங்கள். சன்மார்க்க சங்கத்தைச் சேருங்கள். காடுங்கரையும் கால்விட்டோடும் மனக்குரங்கைக் கட்டிப் பிடித்து அடக்குங்கள். பசித்தவர் முகத்தைப் பார்த்து உம்மாலியன்ற அளவு ஏதேனும் தந்து அவர் தம் துன்பத்தைப் போக்குவதற்கு முயலுங்கள்.

பொய்கட்டிக்கொண்டு வாழ்வதாற் சுகம் யாது? மாமிச பிண்டமாகிய இப் பொய்யுடல் புழுத்து விழுந்தால் உங்கள் அகத்தை யொழிந்து நரகத்தில் புழுவாய்த்திகைக்க வேண்டி வருமே. அதற்கென்ன செய்வீர்கள்? கருணை சிறிதுமின்றி ஏழை எளியோரைக் கண்டால் கைகொட்டிச் சிரிக்கின்றீர்கள். வெல்லத்தில் மொய்த்துக்கொண்டிருக்கும் ஈயினும் சிறியவர்களாகிய நீங்கள் தமது நிலைமையை யோராது பண்ணாத தீமைகளெல்லாம் பண்ணுகின்றீர்கள். சொல்லாத கொடுமொழியெல்லாம் சொல்கின்றீர்கள். கூடத்தகாத துஷ்டரிடத்திலே எப்போதும் கூடுகின்றீர்கள். நடவாத நடத்தைகளில் நடக்கின்றீர்களே. நம்மைக் கருப்பையிற் றோன்றியகாலம் முதல் கண்ணும் கருத்துமாகக் காத்துவருகின்ற கர்த்தாவாகிய கடவுளை நினைந்து நெஞ்சநெக்குருகிக் கண்ணீர் விட்டுத் தியானிக்காமல் காலத்தைக் கழிக்கின்றீர்களே எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணி நெஞ்சம் புண்ணாகும்படியான காலம் விரைவில் வருமே. அப்போது என்ன செய்வீர்கள். ஐயோ! உங்களறியாமை இம்மட்டோ!

சாதிப் பைத்தியமும், மதபேதப் பைத்தியமும், சாத்திரப் பைத்தியமும், கோத்திரப்பைத்தியமும் உங்களைப் பிடித்தாட்டும் ஆட்டத்திற்கு அளவுண்டோ! "என் சாதி உயர்ந்தது, என்கோத்திரமே உயர்ந்தது, என்மதமே உயர்ந்தது, என்சாத்திரமே உயர்ந்தது" என அவற்றினிடத்தே அபிமானங்கொண்டு மார்தட்டி மல்லுக்கு நிற்கின்றீர்களே, இதனால் நீங்களடையும் பயன்தான் யாதோ? ஏன் வீணாக அலைந்தலைந்து அழிகின்றீர்கள்? வீணுக்கு ஏன் உழைக்கின்றீர்கள்? விழலுக்கு முத்துலை கட்டி இறைப்பாருண்டோ? காட்டை வெட்டி நிலந்திருத்தி நல்ல எருவும் போட்டுப் பண்படுத்தும் நீங்கள், நற்பயன் நாடிக் கரும்பு நடாமல் கடுகை விதைத்துக் களிப்படைகின்றீர்களே. கூடுவிட்டுப் போனபிறகு என்ன செய்வீர்? எங்கே குடியிருப்பீர்? ஐயோ! இவற்றையெல்லாம் ஆலோசித்தறிதல் வேண்டாமா? நீங்கள் பாடுபடத் தெரிந்து கொண்டீர்களேயன்றி பயனடையும் வழியைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லையே. ஆற்று வெள்ளம் வருமுன் அணைகோலிக் கொள்ளும் வழியை அறியமாட்டீர்கள். அகங்காரப் பேய்பிடித்தாடத் தெரிந்திருக்கின்றீர்கள். நாளைக்குப் பயங்கர ரூபத்தோடு எமன் வந்து பாசக்கையோடு எதிரில் நிற்கும்போது என்ன செய்வீர்கள்? அந்த எமன் வருமுன், அந்த எமனை யுதைத்த திருவடிகளைத் துணையாகப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள். பட்டது பட்டு எந்நேரமும் சிவனை ஏத்துங்கள்; போற்றுங்கள்; எமனை வெல்லும் வல்லமை பெறுவீர்கள்.

பொய், புலை, கொலைகளில் உழன்று திரிகின்றீர்கள். கையில் விளக்கைப் பிடித்திருந்தும் பாழுங் கிணற்றில் விழலாமா? ஐயோ! சிலேஷ்மம் தொண்டையைக் கட்டிப் பேசவும் முடியாமற் செய்யும் மூப்பையும் மரணத்தையும் நினைத்தால் அடிவயிற்றை முருக்கவில்லையா? பொய்க்களஞ்சியங்களாகவுள்ள உங்கள் மத சாத்திரங்களை யெடுத்துச் சொல்லிச்சொல்லி "எமது தெய்வம், எமது தெய்வம்" என்று கத்துவதற்குத் தெரிந்துகொண்டிருக்கின்றீர்களேயன்றி, எல்லா மதங்களாலும் அழைக்கப்படும் தெய்வம் ஒன்றே யென்பதை நீங்கள் அறிவதில்லை. யானையின் உருவத்தைத் தடவிப் பார்த்தறிந்து "யானை முறம்போலவே யிருக்கிறது, துடைப்பம் போலவே யிருக்கின்றது, உலக்கைபோலத்தா னிருக்கின்றது" என்று ஒருவரோடொருவர் கலகமிட்டுக்

கொண்ட கபோதிகளினும் பெரிய மூடர்களாகவிருக்கின்றீர். பஞ்சபூத சரீரமாகிய இவ்வுடம்பு அழிந்து பட்டால் என்ன செய்வீர்? நமது பெருமானை நாடியுய்தற்கேற்ற சமயம் இதுவேயாகும். விரைந்து வந்து அவரையடையுங்கள்; உய்வு பெறுவீர்கள்.

இவ்வுடம்பு எவ்வாறு நமக்கு வந்தது? உயிர் எத்தன்மையானது? என்பனபோன்ற விஷயங்களையறியச் சிறிதேனும் கருதாமல் வயிறு பருக்க உண்பதும் உறங்குவதுமே தொழிலாகக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். காற்றூடிபோலலையும் மாயா மனத்தின் வசப்பட்டு ஏன் மயங்குதல் வேண்டும்? அந்த மனத்தை நம்வசப்படுத்துங்கள். வசப்படுத்தும் வகையைக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். பொய்யான வாழ்க்கையில் மாறி மாறி வரும் இன்ப துன்பச் சுழலில் அகப்பட்டு மொத்துண்டு மேன்மேலும் அவற்றையே யெண்ணியெண்ணி யிளைக்கின்றீர்களே. ஏழைகளே! என்றுதான் நீங்கள் மனந்திரும்புதல் பெற்று சன்மார்க்க நெறியிற் கால்கொள்ளுவீர்களோ!

நல்லொழுக்க நெறி நின்று கடவுள் திருவடிகளை யுறுதியாய்ப்பற்றி மனத்தைத் தம் வசப்படுத்திய சீவன் முக்தர்களே உயர்ந்த குலத்தோர் என்றறியுங்கள். அவ்வாறின்றி உயர்ந்த குலமென்றும், தாழ்ந்த குலமென்றும் பாகுபாடுகளை யுண்டாக்கிக்கொண்டு ஏன் அலைகின்றீர்கள். எக்குலத்தோரும் ஒருநாள் மடியவேண்டியவர்களே யாவரன்றோ? இந்த நிலைமையில் உயர்ந்தோரென்ன; தாழ்ந்தோரென்ன? இந்த உங்கள் குலங்களெல்லாம் புழுக் குலங்களேயாகும். புனித குலத்தினராக விரும்பின் புண்ணிய சொரூபியைப் புகலென வடையுங்கள்.

"நாம் கட்டோடும் கனத்தோடு மிருக்கின்றோம். நமக்கிங்கென்ன குறையுளது!" எனக் கருதிக் களித்துக் கர்வங்கொண்டிருக்கின்றீர்களே பெருங் கோபக்காரனாகிய காலன் வருவானென்னும் சங்கதியை யறிய மாட்டீர்களோ? அவன் வருங்கால் அவன் கையிற் சிக்காமல் தப்புதற்குரிய ஒளிப்பிடம் எது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்களே. இதற்கு முன்பு மாண்டொழிந்த உங்கள் இனத்தாரைச் சிறிது நினைத்துப் பாருங்கள். உங்களைக் காட்டிலும் அவர்கள் தாழ்ந்தவர்களா என்ன? எவ்வளவு பெருவாழ்வு வாழ்ந்தவர்கள் அவர்கள்! முடிவில் என்ன ஆனார்கள்? எல்லாரும் இருக்கு மிடந்தெரியாமல் பிடிசாம்பலாய் வெந்து மண்ணாயினரே. அந்த நிலை யுங்களுக்கும் வருமே. அதனை யுணர்ந்து இனியேனும் சாகாநிலைபெறக் கர்த்தன் கழல்களைப்பற்றக் கருதி விரையுங்கள்.

வையகத்திலுள்ளவர்களே! வானகத்திலுள்ளவர்களே! மற்ற உலகங்களிலுள்ளவர்களே! உங்கள் வாழ்க்கையே மேலான வாழ்க்கையென மதித்து மயங்கி விடாதீர்கள். இவ்வாழ்க்கையும் ஓர் வாழ்க்கை யாகுமா? மரணவேதனையை நீக்கும் வாழ்க்கையே சிறந்த வாழ்க்கையென மதியுங்கள். அந்தவடியைப் பற்றுங்கள். பொய்யுலகப் பற்றினைப் போக்குங்கள். அத்தகைய நிலையைப் பெறலாம்.

“பாதகர் வந்திலர்”

(மைவண்ணன்)

கார்த்திகை மாதம். வானத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் மேகக் கூட்டங்கள். அவைகள் ஒன்றோடொன்று மோதும்போதெல்லாம் இடி இடித்த வண்ணமிருந்தன. நிமிஷத்துக்கொருமுறை மின்னல் மின்னி மின்னி மறைந்தது. ‘சோ’ வென்ற ஓசையோடு மழை பலமாகப் பெய்து கொண்டிருந்தது. இச்சமயத்தில் ஸ்ரீரங்கநாதன் கோயிலைப் பார்த்தாற் போல் உள்ள ஒரு மாளிகையின் மேன் மாடத்தில், பூரண சந்திர பிம்பமெனச் சொல்லத்தக்க பேரழகு வாய்ந்த மங்கையொருத்தி நின்று கொண்டிருந்தாள். மேகக்கூட்டங்கள் ஆகாயத்தில் ‘கடகட’வென்று ஓடும்போதும், இடி முழங்கும்போதும் அவளது உடல் மாந்தளிர்போல நடுங்கியது. மின்னல் மின்னும்போதெல்லாம் கண்களைப் பொத்திக்கொள்வாள். பேரோசையுடன் மழை பொழிவதைக் கண்டு பெருமூச்செறிந்தாள். மேகங்களின் ஆரவாரமும், இடிமுழக்கமும், மின்னொளியும், பெருமழையுமா அவளை நடுங்கிப் பெருமூச்செறியச் செய்தது? இல்லை; உண்மையாக இல்லை. பின் என்ன? அவள் முகம் ஏன் வாடி வதங்கி யிருக்கிறது? கண்கள் ஏன் நீரைப் பொழிகின்றன? அவள் துயரத்துக்குக் காரணம் யாதாயிருக்கும்? அத்தனை பெரிய சிறப்பு வாய்ந்த மாடமாளிகையில் வசிக்கக் கூடிய தகுதிவாய்ந்த நங்கைக்குக் குறை என்ன இருக்கும்?—ஆம், காதல்; காதல்தான். அவளது காதலன் அவளை விட்டுப் பிரிந்து சென்றதே அவ்வணங்கின் துயரத்திற்குக் காரணம்.

காதலனைப் பிரிந்து தன்னந் தனியளாய் இருந்து வாடும் நம் பெண் மணிக்கு இக்கார்காலம் பெருங்கலக்கத்தை யுண்டுபண்ணிவிட்டது. உலகத்தையே விழுங்கிவிடுவது போன்று கவிந்து இருக்கும் இருளைக்கண்டு அஞ்சி, “இதுவோ! கூற்றின் (எமன்) வடிவு?” என்று கூறி மயங்கி விழுந்தாள். மேகங்களின் அட்டகாசத்தையும், இடி முழக்கத்தையும், மின்னலின் பிரகாசத்தையும், சோனைமாரியையும் பார்த்த அவள், மேக நாதன் தன்மீது கோபங்கொண்டு, அவைகளை யேவித் தன்னை நலியச் செய்கிறானோ என்று எண்ணி யேங்கினாள். வானத்தில் போர் நடப்பதுபோல், இவள் மனத்திலும் பல விதமான எண்ணங்கள் வந்து குவிந்து போராடியது. அவள் கண்களி லிருந்து பொழியும் நீர்த்தாரை, அப்போது பெய்யும் மழைத்தாரையையும் தோற்கடிக்கக் கூடியதாயிருந்தது.

தன் மாளிகையின் மேன்மாடத்தில் நின்றுகொண்டு, சாளரத்தின் வழியாக, ஸ்ரீரங்கநாதன் கோயிலையும், சந்திர வாவியையும் நோக்கியவாறு, மழை பெய்வதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த அப்பேரழகி, சந்திர வாவியில், சம்புட் பறவைகளும், நாரைகளும் தாமரை மலர்களிலும், அல்லிமலர்களிலும், ஆம்பல் மலர்களிலும் பறந்து பறந்து ஒன்றோடொன்று கூடிக்குலாவி விளையாடுவதைக் கவனித்தாள். இக்காட்சியை நோக்கியதும், நம் நங்கைக்குப் பழைய நினைவுகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தோன்றலாயின. “எத்தனை நாள் யான் என் நாயகனோடு ஒன்றுகூடி மேன்மாடத்திலிருந்து இப்பறவைக் கூட்டங்களைக் கண்டு களித்தேன்! எத்தனைமுறை சீதள சந்திர வாவியின் அழகையும், அதில் பச்சை பசேலென்று படர்ந்திருக்கும் கொடிகளின் செழிப்பையும், வெண்மையாகவும், சிவப்பாகவும் மலர்ந்திருக்கும் மலர்களின் வனப்பையும் நோக்கி இன்புற்றேன்! அவ்விதமிருக்க, நாதனில்லா இப்போது ஏன் இவைகளெல்லாம் எனக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கவில்லை? இன்றோ இப்பறவைக் கூட்டங்களையும், மலர்களையும் பார்த்தாலே துயரம் மிகுகின்றது. என் செய்வேன்!—ஏ! சம்புட்பறவைகளே! அவைகளுடன் கூடிக்குலாவும் நாரைகளே! என் காதலை யென் சொல்லியாறுவேன்! தலைநாளில் எனது காதலன் என்னைத் தனியே கண்டு உள்ளத்தைக் கவர்ந்தபோது என்னை நோக்கி, “என்கண்ணே! உன்னைவிட்டு ஒருக்கணமும் பிரியேன்; அவ்வாறு பிரிவு ஏற்படுமானால் அதனை என்னால் தாங்கமுடியாது” என்று கூறி ‘என்னை எக்காலத்தும் எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் பிரியேன்’ என வாக்குறுதியளித்து என்னைத் திருமணஞ் செய்துகொண்டான். அவ்வாறு உறுதி மொழிதந்து என்னை உய்வித்த அந்நாயகனே, சென்ற ஆண்டு முன் பனிக்காலமாகிய தைமாதத்தில், உயிர்க்கு உறுதிதர வல்லதாகிய கல்வியைக் கற்றற்பொருட்டு, தேற்று மொழிகள் பல கூறி என்னை ஏய்த்துவிட்டுப் பிரிந்து சென்றான். அவ்வாறு செல்லும்போது, அவன் தான் முதுவேனில் வருவதற்குள் முடித்து வந்து விடுவதாகவும், அதுவரை பிரிவை யாற்றி யிருக்கும்படியும் சொன்னான். நான் அம்மொழியையே செம்மொழியாகக் கொண்டு மனந்தேறியிருந்தேன். இருந்தாலும் அப்பிரிவின் கொடுமை என்னை அல்லல்படுத்தி வருகிறது. வெம்பனிக் காலமும் வந்தது; அதன்பிறகு இளவேனிலும், முதுவேனிலும் முறையே வந்தன; வேனிற்காலம் போய்க் கார்காலமும் வந்துவிட்டது. ஆனால் என் காதலன் குறித்த கெடு கடந்து இவ்வளவு நாளாகியும், இன்னும்—ஆ! (கோபம் பொங்கியெழப் பல்லைக்கடித்து) அப்பாதகன் வரவில்லை. இதுதான் காதல்போலும்! முன்னெல்லாம் அவன் என்னிடத்தில் அன்புகாட்டிக் காதல் மொழி பலபேசி முத்தம்தந்து மகிழ்ந்ததை நீங்கள் பார்த்ததில்லையா! என்னை விட்டு நீங்காதிருந்த அவன் இப்போது இவ்வளவு நாளாகப் பிரிந்திருப்பதென்றால், அதைக்காதலென்றா சொல்வது? அவன் என்னிடத்தில் மாறாக் காதல் கொண்டிருக்கிறான் என்று சொல்லுகிறீர்களா? நீங்களே கூறுங்கள்” என்று குமுதவாய் மலர்ந்து கூறிக் கண்ணீர் முத்துகளைச் சிந்தினாள்.

உண்மைக் காதலின் தன்மையையும், அக்காதலின் வயப்பட்ட ஆடவனும், மங்கையும் ஒருவர் மீதொருவர் காட்டும் அன்பையும், ஏதோ ஒரு காரணங்கருதிக் காதலன் பிரியும்போது, அவன் பிரிவையாற்றாது காதலி படுந் துயரையும் உள்ளடக்கி ஒரு சிறு பாட்டில், உயிரோவியமாகச் சித்திரித்துக் காட்டும் நல்லிசைப் புலவனின் அறிவு மாட்சிதான் என்னே!

மேலே யான் வரைந்து காட்டிய காதல் சித்திரத்தைச் சித்திரித்தவர் பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் என்னும் பெரும்புலவர். காதலன் பிரிவை யாற்றாது கலங்கும் காதலியின் மனநிலையைத் தெள்ளத்தெளிய எடுத்துக் காட்டும் வன்மையையும், கவிநயத்தையும் உணர்ந்து ஆரப்பருகி இன்புறக் கீழே அச்செய்யுளைத் தமிழ்ச்செல்வர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறேன்.

"செம்பொன் அரங்கத் தரங்கநீர்ச் சேனை சந்திர வாவிசூழ்
சம்பு சூடன்பயில் காரைகான்! காதலை யென்சொலி யாறுவேன்!
வெம்பனி வந்தது, வந்தபின் வேனிலும் வந்தது, வேனில்போய்ப்
பைம்புயல் வந்தது சென்றநம் பாதகர் வந்திலர் காணுமே"

இப்பாட்டின் அழகும், அகப்பொருள் சுவையும் அறிஞர் கண்டு மகிழத் தக்கது.

Read "New Star of Fun & Frolic"

"Funny" Magzin of India.

ISSUED EVERY 5th & 20th OF THE MONTH.

RATES OF SUBSCRIPTION.

		Inland.	Foreign.
Annual	Rs.	2—0—0	4—0—0
Half yearly	,,	1—2—0	2—4—0
Single copy (Madras Presidency).	,,	0—1—6	0—3—0
Single copy in other parts of India, Burma and Ceylon.	Rs.	0—1—9	

Full of Jokes, Stories, Pictures, Cinema Star Photos etc.

Sold at all News Stalls & Stations.

Easy Prize Puzzles given away every time.

Try one issue of Funny.

For sample send Postage Stamps for 0-1-6.

Apply to:—

Manager, Funny Magzin Office,

Sowcarpet, MADRAS.

சிறுகதை

காதலா? காமமா?

(இராமதாசன்.)

எனக்கு ஏற்பட்ட அந்த சந்தேகத்தை எனது நண்பர்கள் பலரிடத்திலும் சொல்லிப் பார்த்தேன். அவர்கள் மறுமொழியால் எனது ஐயம் அணுவளவேனும் குறையவில்லை. எனக்கு உற்ற நண்பர்களாக வாய்ந்தவர்களிற் சிலர் தமிழ்ப் பண்டிதர்களுமாவர். அவர்கள் இலக்கணம் இலக்கியம் புறனடை அகனடையாகிய எல்லா வழிகளாலும் எனது ஐயத்தைத் தீர்க்க முயன்றனர். "காதல்" என்பது மூன்று எழுத்துக்களாலான ஒரு தனித் தமிழ்ச் சொல். காதலைக் கண்டவர் தமிழ் மக்கள் மட்டும்தான். வேறு எந்த நாட்டவர்க்கும் காதல் என்பதே புதிது. ஒத்த குணம் வாய்ந்த ஒருவனுக்கும் ஒருத்திக்கும் இடையே தோன்றுவதுதான் காதல். ஒருவன் பல மகளிரை மணப்பதும், ஒருத்தி பல ஆடவர்க்கு உரிமையாவதும் ஆரியர் முதலிய வேற்றுப் புல மக்களின் வழக்கம். அதுதான் 'காமம்' எனப்படுவது. 'காமம்' என்ற சொல் வடமொழிச் சொல்" எனக் காதல் காமம் இவற்றின் வேற்றுமைகளையும் பெருமை சிறுமைகளையும் சாங்கோப வாங்கமாகக் கூறினர். வேறு சிலர், "கண்டதும் காதல்" "காதலோ சாதலோ" "காதலும் மையலும்" "கண் மறைக்கும் காமம்" "காதலி" முதலிய நாவல்களை வாங்கிப் படித்தால் காதல், காமம் இவற்றின் வித்தியாசம் நன்றாய்த் தெரியும்," என்று கூறித் தமிழ்ப் பண்டிதர்களை ஒரு வகையில் நல்லவர்களாக்கிவிட்டனர். எனக்கு மட்டும் நீண்ட நாட்களாக எது காதல்? எது காமம்? என்ற சந்தேகம் நீங்காமலே இருக்கிறது. இதைப்பற்றி இப்பொழுது "போதினி" நேயர்களிடத்தில் கூற நேர்ந்தது எதனாலென்றால் சமீபத்தில் நான் கண்ட ஒரு சம்பவந்தான் காரணம். எனது நண்பர்கள் நிலையை அறிந்த நான் உங்கள் மூலமாகவாவது என் சந்தேகத்தை நீக்கிக்கொள்ளலாம் என்பது எனது எண்ணம்.

திம்மி செட்டி என்றால் எங்கள் பக்கங்களில் அழுத பிள்ளையும் வாய் மூடும். நல்ல உடற்கட்டு வாய்ந்தவர். அவருடைய கருத்துவளர்ந்த "கிருதா" மீசையே மற்றவர்க்கு அச்சத்தையூட்டும். துவரப்பட்டியில் உள்ள அந்த இரண்டடுக்கு மெத்தைவீடு அவருடையதுதான். ஏராளமான நிலபுலன்கள் உடையவர். வருஷம் அவருக்கு மிளகாய் 100 பொதியும், புகையிலை 60 பாரமும் ஆகும். விவசாயத்தால் பணம் வரக்கூடிய பண்டம் இவைதான். வெள்ள-

றல் இவை மனிதர்க்கு முக்கியமான பொருள்களல்லவா? வேறு கேழ், சோளம், கம்பு முதலியனவும் ஏராளமாக வரும். அவற்றால் என்ன பயன்? வயிறு வளர்ப்பது ஒன்றுதான்! கால வித்தியாசம் அவரையும் சூழ்ந்துகொண்டது. காணி 150-கலம் கண்ட மிளகாய் நான்கு வருஷங்களாக 75 கலத்திற்கு மேல் ஆவதில்லை. புகையிலை முன்புபோலவே ஆனாலும் விலை படுத்துவிட்டது. அவர் நிலத்தில் விளையும் புகையிலை முழுவதும் சுருட்டுக்கு உதவாது. தானிய விலை கிராக்கியாக இருந்தகாலத்தில், ஏழைகள் புகையிலையை மென்று பசியை மறந்திருக்க முயன்றனர். இப்பொழுதோ முன்பு உமி விற்றவிலை நெல் விற்கிறது. இதனால் அனைவருக்கும் இனி அஜீர்ணந்தான் ஏற்பட்டால் ஏற்படும். அதற்குச் சுருட்டு தேவையேயொழிய வாய்ப் புகையிலை அவசியமில்லை. இவ்வகையில் ரெட்டியார்க்கு புகையிலை வருமானமும் குறைந்துவிட்டது. வருமானம் குறைந்துபோனாலும் செலவு குறையவில்லை. ஆட்படைகளும், ஆடம்பரச் செலவும் அப்படியேதான் இருக்கிறது. இதனால் கைப்பணமெல்லாம் போய் கடன் அதிகமாகிவிட்டது. துவரப்பட்டியில் தேவரெட்டி யென்பவர் சமாரான பணக்காரர். திம்மி ரெட்டியின் செல்வாக்கில் நெடு நாட்களாகப் பொறாமை கொண்டிருப்பவர்.

அவருடைய செல்வாக்கைக் குறைக்க இதுதான் தருணமென்று, திம்மி ரெட்டியின் எருதுகள் வயலில் வேலை செய்துவிட்டுத் தொழுவிற்குப் போகையில், தேவரெட்டி தனது பயிரை அந்த மாடுகள் அழித்துவிட்டதென்று, தன் ஆட்களை யேவி, அவற்றைக் கொண்டிப்பட்டியில் அடைத்துவிட்டார். இதையறிந்த திம்மி ரெட்டிக்கு மீசை துடித்தது; மனம் பதைத்தது. "இருக்கட்டும்; ஒருகை பார்க்கிறேன்" என்று கூறி, அபராதத் தொகையைக் கொடுத்து மாடுகளை விடுவித்தார். அன்றிரவே தேவரெட்டியின் வைக்கோல் போர் தீக்கிரையாயிற்று. மறு நாள் தேவரெட்டியையும், அவர் ஆட்களையும் திம்மி ரெட்டி தனது ஆட்களைக்கொண்டு நன்றாக அடிக்கச் செய்து, தனது பயிரை மேய்ந்த தேவரெட்டியின் மாடுகளைத் தன் ஆட்கள் கொண்டிப் பட்டிக்கு ஓட்டிச் செல்கையில், அவர் தன் ஆட்களோடு வழிமறித்து, மாடுகளைக்கொண்டிப்பட்டிக்கு விடாமல் ஓட்டிச் சென்றதாக அன்றைக்கே கோர்ட்டில் பிராது கொடுத்துவிட்டார். இவ்வாறு பணத்தை லட்சியம் பண்ணாமல் தனது செல்வாக்கை நிலை நிறுத்தி வந்தார். எனினும், கடன் அதிகமாகி விட்டதால் கடன் கொடுப்பவரும் அரியராயினர். இந்தக் கடனைத் தொலைத்து முன்புபோல் பணக்காரராக அவருக்கு ஒரு யோசனை பிறந்தது. அவருக்கு ஒரு மகனைத் தவிர வேறு பிள்ளைகள் இல்லை. ஊரார் அனைவரும் திம்மி ரெட்டியைப் பெயர் சொல்லாமல் "பெரிய ஐயா," என்று அழைப்பதால், அவர் மகனை "சின்ன ஐயா" என்றே சொல்வது வழக்கம். சின்னையாவுக்கு வயது இருபதாகியும் கலியாணமாக வில்லை. எனவே தனக்கு இனி மருமகளாக வரப்போகும் பெண்ணின் சீதனத் தொகையால் தன் கடனைத் தீர்த்துவிடவேண்டுமென்று திம்மி ரெட்டி நினைத்து, நாகனூர்ப் பெருஞ் செல்வர் ரங்கா ரெட்டியின் மகளை மண முடித்துவிடுவதெனத் தீர்மானித்திருந்தார். ரங்கா ரெட்டியும் அவர் கருத்துக்கு ஒப்பினார்.

* * *

சின்னையா தன் ஊரிலேயே அண்ணாவையரிடத்தில் தமிழில் ஆதிவை, அம்பிகை மாலை, எண்சுவடி, நெல்லிலக்கம் முதலியன படித்திருந்தான். உத்தியோகம் வேண்டுமென்னும் ஆசை யில்லாமையால் ரெட்டியார் தன் மகனை ஆங்கிலம் படிப்பிக்கவில்லை. சின்னையா நான்கு வருடங்கட்கு முன்பே படிப்பை நிறுத்திவிட்டு, பண்ணைவேலை பார்த்துக்கொண்டு வருகிறான். அப்பண்ணையில் கூலிக்கு ஆடுமேய்த்து வருபவன் கரியா கவுண்டன். அவன் மகள் பதினாறு வயதுடைய தேவச்சி யென்பவள் நல்ல அழகு வாய்ந்தவள். பட்டுப் புடைவையும், வயிர நகைகளும் அவளுக்கு இல்லையாயினும், அவளுடைய இயற்கை யழகு சேற்றில் மலர்ந்த தாமரையைப்போல் பொலிந்தது. அவள் திம்மி ரெட்டியின் வயலுக்குக் களை பிடுங்குதல் முதலிய கூலி வேலைக்கு வருவாள். சின்னையா அவள் பேரழகில் ஈடுபட்டு, அவளிடம் நெருங்கிப் பேசிச் சிரித்து விளையாடுவான். அவள் நாணத்தால் தலை குனிந்து, இரு கன்னங்களும் குழிந்து சிவப்பெய்த புன்னகை செய்வாள். நாளடைவில் தமிழர்கள் "யாழோர் கூட்டம்" என்றும், வடமொழியாளர்கள் "கந்தருவ விவாகம்" என்றும் சொல்லுகின்றார்களே அந்தக் கூட்டம் இவ்விருவருக்கும் நிகழ்ந்துவிட்டது.

ஒரு நாள் திம்மி ரெட்டியின் கம்பம் கொல்லையில் தனியே குருவியோட்டிக்கொண்டிருந்த தேவச்சி முத்து முத்தாய்க் கண்ணீர் உதிர்த்துக்கொண்டிருந்தாள். தற்செயலாக அங்கு வந்த சின்னையா அவளைப் பார்த்து விட்டான்.

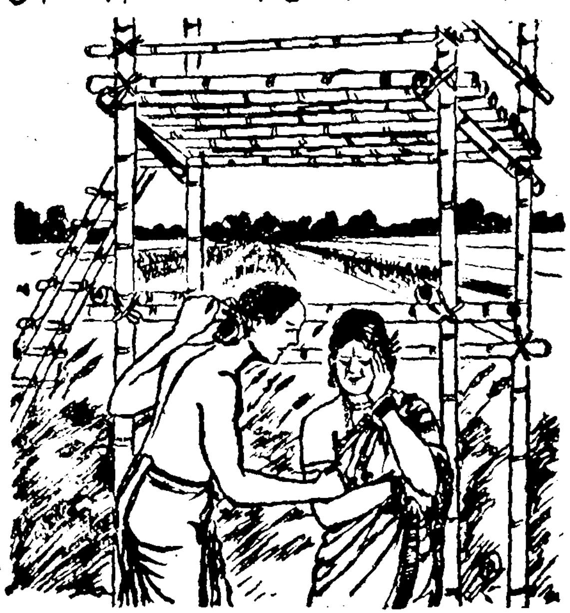

"தேவச்சி, உனக்கு என்ன நேர்ந்தது? ஏன் இப்படிக் கண்ணீர் விட்டுக் கலங்குகிறாய்!" என்று கேட்டான். வேறு எவரும் அங்கு வரக்கூடும் என்று அவன் ஒருசிறிதும் எண்ணவில்லை. இப்படி எதிர்பாராத வகையில் வந்து, தன் நிலையையறிந்து வினவியதும் அவள் திடுக்கிட்டு, "ஒன்றுமில்லை; உடம்பு ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறது" என்றாள்.

"உடம்பா, மனமா?"

அதற்கவள் மறுமொழி யொன்றுங் கூறாது தேம்பித் தேம்பி அழத் தொடங்கி விட்டாள். சின்னையன் அவளை இறுகத் தழுவி, "உனக்கு வந்த துயர் யாது? யானும் அதைப் பங்கிட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்" என்று கெஞ்சினான். அவள், "உங்களுக்குக் கலியாணம் நடக்கப் போகிறதாம்; பேரழகுடைய அவள் உங்களுக்கு மனைவியாக வந்ததும், எனது சுற்றத்தாரால் ஒதுக்கப்பட்ட நான் உங்களாலும் வெறுக்கப்பட்டுப் பூமிக்குப் பாரமாக இருக்க வேண்டியவள்தானே" என்று தேம்பிய வண்ணம் கூறினாள்.

"இதற்காகவா வருந்துகிறாய்; தேவலோகத்து ரம்பையே வந்தாலும் உன்னை மறப்பேனா?"

"இப்பொழுது அப்படித்தான் சொல்வீர்கள்; பின்பு எல்லாம் மாறிவிடும்."

"என்னை அப்படி நினையாதே."

"உங்களை மட்டுமல்ல; ஆண்மக்கள் சங்கதியே அப்படித்தான்."

"என்னை நன்றாக அறிந்திருந்தும் உனக்கு ஏன் இந்த சந்தேகம்?"

"என்னமோ, இந்த மனவுறுதி பின்னால் தெரியும்."

"அப்படியானால் கலியாணமே வேண்டாமென்று சொல்லி விடுகிறேனே."

"இது முடியுமா?"

"முடியாமல் என்ன?"

"எனக்காக நீங்கள் இசைந்தாலும் உங்கள் தந்தை ஒப்பமாட்டார்; நீங்கள் கல்யாணம் வேண்டாமென்பதன் காரணம் வெளியானதும் என்கதி அதோகதிதான்."

சின்னையனுக்கு ஒன்றும் புலப்படவில்லை. சிறிதுநேரம் மௌனமாக இருந்தான். அவ்வளவில் கவலையால் வாட்டமுற்றிருந்த அவன் முகம் பொலிவு பெற்றது. புன்சிரிப்போடு, "தேவச்சி, நாம் துயரப்பட வேண்டியதெல்லாம் இந்த சாண் வயிற்றை நிரப்புவதற்குத்தானே; இச்சிற்றூரை விட்டுப்போனால் நமக்கு வேறு இடமே கிடைக்காதா? மிகப் பரந்த இப்பூமியிலே, வானத்தில் தோன்றும் நட்சத்திரங்களைப்போல் அளவிறந்த மக்கள் வாழும் இப்பெருலகிலே நம் இருவர்க்குந்தானா இடம் கிடையாமற் போகும்; இன்றிரவே நாம் சிலோனுக்குப் போவோம்" என்று கூறினான்.

"சிலோனுக்கா! நானாவது சிறுவயதிலிருந்து வேலை செய்து பழகியிருக்கிறேன்; நீங்கள் சிலோனுக்குச் சென்றால் மிக வருந்த நேரிடும்."

"என்னைப் பரிகசியாதே; நான் ஆண்மகனல்லவா."

இந்தப் பேச்சோடு இருவரும் பிரிந்தனர்.

* *

எனக்குப் பிறந்த பையன் ஊமையாக இருந்தான். வருஷம் ஒன்றாகியும் வாய் திறந்து பேசவில்லை. நன்றாகப் பேசினால் பழனியாண்டவனுக்கு முடியெடுப்பதாக என் மனைவி வேண்டிக்கொண்டாள். என்ன வியப்பு! ஆறுமாதத்திற்குள் "அம்மா" "அப்பா" என்று பேசத் தொடங்கி விட்டான். எனவே, குடும்பசகிதமாக பழனிக்குப் புறப்பட்டோம். எங்கள் ஊரிலிருந்து பழனிக்குப்போக ரயில்வசதி யிருந்தும், ரயில்வண்டி அங்கங்கே நின்று நின்று போவதில் நேரமாகிவிடும்; மோட்டாரானால் ஒரே யடியாகப் பழனியில் போய்த்தான் நிற்கும் என்று நினைத்து மோட்டாரில் போனோம். திண்டுக்கல்லிலிருந்து 18-மைல் சென்றதும், அதிர்வேட்டுபோல "படார்" என்ற சத்தம் கேட்டது. மோட்டாரிலிருந்த எல்லோரும் நடுங்கிவிட்டோம். உடனே வண்டியை நிறுத்திப் பார்த்ததில் பின் சக்கரத்து "டையர்" வெடித்து விட்டது. டிரைவரும், கண்டெக்டரும் பின் சக்கரத்தைக் கழற்றிச் செப்பனிடத் தொடங்கினார்கள். எனக்கு அப்பொழுது உண்டான எரிச்சல் இவ்வளவு அவ்வளவு அல்ல. எனினும் அதை டிரைவரிடத்தில் காட்டமுடியுமா? ஒன்றும் பேசாது, அந்த ரோட்டிலேயே இங்கும் அங்குமாக உலாவிக்கொண்டிருந்தேன். சிறிது தூரத்தில் ஒருவன் "கவலை" ஏற்றம் ஓட்டிக்கொண்டிருந்தான். நான் ஒரு விவசாயியாதலால் அந்தப் பிரதேசங்களின் விவசாய நிலைமையை அறியலாமென்று போனேன். ஏற்றம் ஓட்டிக்கொண்டிருப்பவன் முகம் எனக்குப் பழகிய முகம்போல் காணப்பட்டது. அவனும் என்னைக் கூர்ந்து பார்த்தான். ஏற்றத்தை நிறுத்திவிட்டு என்னிடம்வந்து, "அண்ணா, சுகமா?" என்றென்னை இறுகத் தழுவிக்கொண்டான். உருவம் மாறியிருப்பினும் குரல் அவனை இன்னானென்று நன்றாகக் காட்டிவிட்டது. "தம்பி சின்னையா, ஏது இங்கே? உனக்கும் இந்த விதி வாய்த்ததே" என்று நான் கூறி முடிப்பதற்குள் துக்கம் தொண்டையை அடைத்துக் கொண்டது. "எனக்கு ஒன்றும் கஷ்டமில்லையே; எனது வாழ்க்கை இப்பொழுதுதான் உற்சாகமாக இருக்கிறது" என்றான் அவன்.

"உற்சாகமா? உடம்பு மெலிந்து இருக்கிறது; மேனி கருத்து விட்டது;

உன் சொல்லை எதிர்பார்த்து நடக்க ஆயிரம்பேர் உன் ஊரில் காத்திருக்க, நீ இங்கு வேலைசெய்து பிழைப்பது துயரமாக இல்லையா?

"இல்லவே இல்லை; எனது ஊரை நினைக்கும்பொழுது தான் பயமும், துயரமும் உண்டாகிறது. இங்கே எவ்வளவோ அமைதியோடு காலங்கழிக்கிறேன்".

"நீ சிலோனில் இருப்பதாக அல்லவா பிரஸ்தாபம்; இங்கு எப்படி வந்தாய்?"

"நான் சிலோனுக்குப் போனது உண்மைதான்; அங்கே கட்டக்கொல்லை தோட்டத்தில் வேலையில் இருந்தேன். முதலில் என்னால் நன்றாக வேலை செய்ய முடியவில்லை; எனினும் வஞ்சனை இன்றி உழைத்து வந்தேன்; எனக்குக் 'கங்காணி'யாக இருந்தவர் இளகிய மனமுடையவர். எனது நிலைமையை யறிந்து சிறிது இலகுவான வேலை கொடுத்தார். தினம் கொழுந்து ஒடிப்பது தேவச்சியின் வேலை. இப்படி மூன்று வருஷம் சிலோனில் இருந்தோம். எங்கும் ஏற்பட்ட 'வியாபார மந்தம்' சிலோனிலும் வரவே, அங்கு கூலி குறைந்துவிட்டது. இனி எங்கு போய்ப் பிழைப்பது என்ற ஏக்கம் எங்களை வருத்தத் தொடங்கிற்று. அச்சமயம் அத்தோட்டத்து "சின்ன கங்காணி" சுப்பா ரெட்டியார் எங்களைப் பார்த்து, 'இனி உங்களால் இங்கு பிழைக்க முடியாது; உங்கள் சொந்தவூர் செல்லலாம்; அங்கே போக இஷ்டமில்லாவிட்டால், எனது ஊர்ப்பக்கத்தில் நல்ல நிலங்கள் இருக்கிறது. நீங்கள் சம்பாதித்த பணத்தைக் கொண்டு சிறிது நிலம் வாங்கிப் பயிர்செய்து பிழைக்கலாம். எனது ஊரிலேயே வீடு ஒன்று உங்களுக்கு இனாமாகத் தருகிறேன்" என்றார். நாங்கள் சம்மதப்பட்டு இங்கு வந்து ஒரு வருஷமாகிறது. அங்கே தெரிகிறதே ஊர், அதுதான் நாங்கள் இருக்கிற ஊர்; நிம்மச்சம்பட்டி யென்று அதற்குப் பெயர். அந்த ஊரில் தெரிகிற பெரிய மச்சு வீடுதான் கங்காணி சுப்பா ரெட்டியின் வீடு. இந்த நிலத்தைச் சொந்தமாக வாங்கிப் பயிர் செய்து வருகிறோம். தேவச்சி அதோ தண்ணீர் காட்டுகிறாள். எங்கள் இருவருக்கும் பிறந்த அருமைச் சிறுவன் அந்த வேப்பமர நிழலில் தொட்டிலில் தூங்குகிறான்" என்று கூறி முடித்தான்.

நான் இவ்வுலகையே மறந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அதற்குள் பாவி "டிரைவர்" "பம் பம்" என்று "ஹாரனை" அமுக்கினான். உடனே நான் "சின்னையா, உன்னையும், தேவச்சியையும், அருமைப் புதல்வனையும் மறக்க மாட்டேன். உன்னுடைய பிரிவால் உன் தந்தை மிக வருந்தி மெலிந்துபோய்விட்டார். பழனிக்குச் சென்று திரும்புகையில் உங்களை ஊருக்குக் கட்டாயம் அழைத்தே போவேன். பிடிவாதம் செய்யாதே" என்று கூறி மோட்டாரில் ஏறிக்கொண்டேன். பழனியாண்டவனிடமிருந்த என் சிந்தையைச் சின்னையா கவர்ந்துகொண்டான். "எவ்வளவோ போக போக்கியங்களெல்லா மிருக்க, இந்த தேவச்சிக்காக அவற்றை யெல்லாம் விட்டு, இங்கே இப்படி கஷ்ட வாழ்க்கை நடத்துகிறானே; இது காதலினாலா, காமத்தினாலா?" என்ற சிந்தனை அதனிலும் பெரிதாகிவிட்டது. தேவச்சி இதற்கு முன்பு மணம் ஆனவளா, ஆகாதவளா என்ற ஐயம் உங்களுக்கு இருக்குமாயின், ஆகாதவள் என்று அந்த ஐயத்தைத் தெளிவு படுத்திவிடுகிறேன்.

நாடகமேடையில் தேர்ச்சிபெறுவ தெப்படி?

(ராவ்பகதூர். பி. சம்பந்த முதலியார், பி ஏ., பி.எல்.)

(காபிரைட்.)

நான் ஒரு ஆக்டர் என்று பெயர்பெற்ற நாள் முதலாக, எனது இளைய நண்பர்களில் பலர் மேற் குறித்த கேள்வியைக் கேட்டிருக்கின்றனர். "நான் நாடகமாட விரும்புகிறேன்; நாடகமேடையில் பெயர் எடுக்க வேண்டுமென்று விருப்பமிருக்கிறது; இக்கலையை நான் கற்பதெப்படி? நான் நல்ல ஆக்டராவது எப்படி?" என்று கேட்டிருக்கின்றனர். சென்ற நாற்பத்தொரு வருடத்திய என் அனுபவத்தைக் கொண்டு, என் இளைய நண்பர்களுக்குச் சில விஷயங்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

முதன் முதல் இவ்விஷயத்தில் என் நண்பர்களுக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்பும் சமாசாரம் என்னவென்றால், நாடகமாடுவதை நீங்கள் வினோதமாகக் கொள்ளும் வரையில்தான் அது உங்களுக்குச் சந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணும். அதையே ஜீவனார்த்தமாகக் கொள்வீராயின், அதுமுதல் அந்த சந்துஷ்டி குறையும் என்பது என் அபிப்பிராயம். இது என்னுடைய அபிப்பிராய மாத்திரமல்ல, மேனாட்டுச் சிறந்த ஆக்டர்களிற் பலரும் அப்படியே அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கின்றனர். இங்கிலாந்தில் மிகவும் கீர்த்திபெற்ற காலஞ்சென்ற ஆக்டராகிய சர் ஹென்றி இர்விங் (Sir. Henry Irving) என்பவர், முதலில் அமெட்டூர் (Amateur) ஆக இருந்து பிறகு நாடகமாடுவதையே தன் ஜீவனோபாயமாகக் கொண்டவர். அவர் ஒருமுறை, தன் சிறு வயதில் வாசித்த ஆக்ஸ்போர்டு (Oxford) என்னும் கலாசங்கத்தில் நாடகமாடுவதைப்பற்றி பிரசங்கம் செய்தபொழுது, இதே அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார். இதற்கு முக்கிய காரணம், நாடகமாடுவதையே தொழிலாகக் கொண்டோமாயின், அதுமுதல் நாடகக் கலையை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்னும் எண்ணம்போய், எப்படி நடித்தால் அதிக வரும்படி வரும் என்னும் எண்ணமே, நமது மனதிற் குடிபுகும் என்பதாம்.

இதனால் நான் நாடகமாடுந் தொழிலை இழிவுபடுத்திக் கூறியபடியன்று. ஐரோப்பா, அமெரிக்கா முதலிய கண்டங்களில் நாடகமாடுந் தொழில் தற்காலம் இழிவாக மதிக்கப்படவேயில்லை. வைத்தியத் தொழில், ராணுவத் தொழில், உபாத்தியாயத் தொழில் முதலிய கௌரவமான தொழில்களைப் போல் இதுவும் ஒரு கௌரவமான தொழிலாகத்தான் எண்ணப்படுகிறது. அதைப்போலவே இன்னும் சில வருஷங்களுக்குள் நமது நாட்டிலும் இத்தொழிலானது முன்பிருந்தபடி மதிக்கப்படாது கௌரவமாய் மதிக்கப்படும் என்பதற்குத் தடையில்லை. அன்றியும், தற்காலம் படித்தவர்களாயிருந்தும் நமது தேசத்துச் சிறுவர்களுக்குத் தற்காலம் உத்யோகங்கள் கிடைப்பது மிகவும் அரிதாயிருப்பதால், நாடகமாடுவதையும் அவர்கள் ஒரு உத்தியோக முறையாகக் கொள்வார்களாயின் அவர்கள் வேலையின்றி தற்காலம்படும் கஷ்டமானது

சிறிது குறையுமென்பதற்குத் தடையில்லை. ஆயினும் நான் எடுத்துக் கூற வந்த முக்கியாம்சம் என்னவென்றால், ஒருவன் நாடகமாடுவதை வேடிக்கையாய்க் கொள்ளும் வரையில் அவனுக்கு அதில் இன்பம் அதிகமாயிருக்கும்; வேலையாகக் கொள்வானாயின் அது குறையும் என்பதேயாம்.

மேற்கூறிய விஷயத்தை நான் வற்புறுத்துவதற்கு மற்றொரு காரணமுண்டு. பள்ளிக்கூடங்களில் வாசிக்கும் அநேகம் சிறுவர்கள், "நான் படிப்பை விட்டு நாடகக் கம்பெனியைச் சேரலாமென்றிருக்கிறேன்; என்ன சொல்லுகிறீர்கள்" என்று என்னைக் கேட்டிருக்கின்றனர். அன்றியும் குறைந்த சம்பளத்திலிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களிற் சிலர், சில நடிகர்கள் நாடகம் ஒன்றுக்கு இருநூறு முந்நூறு, வாங்குவதைக் கண்டு, "என் வேலையை விட்டு, நாடகமாடுவதைத் தொழிலாகக் கொள்ளலாமென்றிருக்கிறேன், எனக்கு என்ன புத்திமதி கூறுகிறீர்கள்?" என்று என்னைக் கேட்டிருக்கின்றனர்.

இவர்களுக்கெல்லாம், நான் ஒரே பதில்தான் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறேன். ஐரோப்பா முதலிய கண்டங்களில் இருப்பதுபோல் இன்னும் இந்திய நாடகமேடை, அத்தனை உன்னத ஸ்திதிக்கு வரவில்லை; அந்த ஸ்திதிக்கு வரும் வரையில் நீங்கள் அவ்வாறு செய்யாதீர்கள், என்பதேயாம். நாடகமாடுவதைத் தொழிலாகக்கொண்டு, பணம் சம்பாதித்து வாழும் நடிகர்களைத் தற்காலம் ஒரு கையின் விரலில் எண்ணிவிடலாம்; நாடகமாடும் உற்சாகத்தால் இழுக்கப்பட்டு அதையொரு தொழிலாகக்கொண்டு, சீரழிந்தபேர்களை ஆயிரக்கணக்காக எண்ணலாம். ஆகவே, நாடகமேடையின்மீது ஏற விரும்புவோர், முக்கியமாக அதையே ஜீவனாதாரமாகக் கொள்ள விரும்புவோர், மிகவும் ஆராய்ந்து பார்த்தே அவ்விதம் செய்யத் தீர்மானிக்க வேண்டுமென்பது என் திடமான அபிப்பிராயம்.

ஆயினும் இதனால் நாடகமாடுவதில் இதை வாசிக்கும் என் இளைய நண்பர்களுக்கு இருக்கும் உற்சாகத்தைக் குறைக்க எண்ணியவனன்று. இதனால் சென்ற நாற்பத்திரண்டு வருடங்களாக நான் பெற்ற இன்பம் எனக்கு நன்றாய்த் தெரியும். அவ்வின்பத்தை மற்றவர்களும் அடையவேண்டுமென்பது என் கோரிக்கை. ஆகவே, அவ்வின்பத்தைப் பெறுவதற்கு அவர்களுக்கிருக்க வேண்டிய குணங்களைப்பற்றியும் அக்கலையைப் பயிலவேண்டிய மார்க்கங்களைப்பற்றியும் சற்று விவரமாய் எழுதுகிறேன்.

முதலில் நாடகமேடையையேறி அதில் பெயர்பெற விரும்பும் ஒவ்வொரு ஆக்டரும் நல்ல தேக ஆரோக்கிய முடையவனா யிருக்கவேண்டும். இதை முதலில் குறிப்பிட்டதற்கு முக்கியமான ஒரு காரணமுண்டு. ஒரு ஆக்டர் தன் தேக ஸ்திதியைத் தக்கபடி பாதுகாத்து வராவிட்டால் அவன் நெடுநாள் நாடகமேடையில் நடிப்பது அசாத்தியம் என்று என் கண்டிப்பான தீர்மானம். அநேகம் ஆக்டர்கள், முக்கியமாக நாடகமாடுவதையே ஜீவனாதாரமாகக் கொண்டவர்கள், தங்கள் சிறுவயதில் நல்ல ஆக்டர்களாயிருந்தபோதிலும் சில வருடங்களுக்கெல்லாம் தங்கள் தேக ஸ்திதியைத் தக்கபடி பாதுகாத்து வராமையால் துர்ப்பலர்களாகி, பிணிக்குட்பட்டு நாடகமேடையினின்றும் விலகவேண்டி வந்ததை நான் பன்முறை என் ஆயுளில் பார்த்திருக்கின்றேன். அன்றியும் நாடகமாடுவதென்றால் சுலபமான காரியமல்ல; ஒவ்வொரு நாடகத்திற்கும் பல நாட்கள் ஒத்திகை செய்யவேண்டும். மேலும் நமது தென் இந்தியாவில் சாதாரணமாக நாடகங்களெல்லாம் இராக்காலங்களில்தான் நடத்-

தப்படுகின்றன. இரவில் தூக்கமின்றி விழிப்பது எப்பொழுதும் தேகபலத்தைக் குன்றச்செய்யும். நான் சிறுவனாயிருந்தபொழுது இரவு நாடகங்கள் சாதாரணமாக, காலை மூன்றுநான்கு மணி வரையில் நடந்தவற்றைப் பார்த்திருக்கிறேன். எனது நாடகமேடை நினைவுகளில் நான் குறித்தபடி எங்கள் சபையில் 1893-ம் வருஷம் முதன்முதல் லீலாவதி—சுலோசனா நாடகம் நடத்தியபொழுது, அது காலை 3½-மணி ஆயிற்று! இந்த வயதிலும், மதுரை முதலிய வெளியூர்களுக்குப்போய் நாடகம் நடத்தியபொழுதெல்லாம் சாதாரணமாக காலை 2½ அல்லது 3½ மணி வரையில் நான் நடித்திருக்கிறேன், இவ்வாறு இராத் தூக்கம் கெட்ட பிறகு வேஷத்தைக் கலைத்துவிட்டு வீட்டிற்குப் போய் உறங்குவதற்கு இன்னொருமணி சாவகாசம் பிடிக்கும். இதன் கஷ்டம் இதை அனுபவித்தவர்களுக்குத்தான் மறுநாள் தெரியும்! ஆகவே, யௌவனத்தில் இது சுலபமாகவிருந்தபோதிலும், அநேகம் வருஷங்கள் நாடக மேடையின்பேரில் நடிக்க வேண்டுமென்று விரும்புவோர் தங்கள் தேக ஸ்திதியை மிகவும் ஜாக்கிரதையாகப் பாதுகாத்துவராவிட்டால் அது அசாத்தியமான காரியமாகும். அநேகம் பால நாடக சபைகளில் சில வருடங்கள் நற்பெயரெடுத்த சிறுவர்கள் இவ்வாறு இராக்காலங்களில் விழித்து நாளுக்கு நாள் ஆடவேண்டி வந்தமையால், அகால மிருத்துவை அடைந்ததைக்கண்டு நான் பன்முறை விசனித்திருக்கிறேன். அன்றியும் வயதுவந்த ஆக்டர்களும் தங்கள் தேகத்தைச் சரியாகப் பாதுகாக்காமையால் கெட்டழிந்ததைப் பன்முறை பார்த்திருக்கிறேன். உடம்பு சரியாக இல்லாவிட்டால் எந்த நடிகனும் சரியாக நடிக்க முடியாது; சரியாகப் பாடுவது அதிலும் கடினம். இதை நான் என் சொந்த அநுபவத்தினின்றும் கூறுகிறேன். என் தேகம் அசௌக்கியமா யிருந்தபொழுது யாழ்ப்பாணத்திலும், மதுரையிலும், நான் நடிக்கவேண்டி வந்த பொழுது நான் நடித்தது எனக்கே திருப்தியாயில்லை. எனக்கே நான் நடித்தது திருப்திகரமா யில்லாவிட்டால் சபையோருக்கு அது எப்படி திருப்தியை உண்டாக்கி யிருக்கும்? ஏதோ நான் கொஞ்சம் பெயர் பெற்ற ஆக்டர் என்பதினால் தள்ளிக்கொண்டு போயிருக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஐயமில்லை. என் தேகஸ்திதி மிகவும் நன்றா யில்லாவிட்டால் "அமலாதித்தியன்," "மனோகரன்" முதலிய கடின பாகங்களருகில் நான் போவதில்லை. அப்படிப்பட்ட கடினமான பாத்திரங்களை நீக்கி சுலபமாய் ஆடத்தக்க ஏதாவது பாத்திரங்களை நடிக்கும் வண்ணம் ஏற்பாடு செய்வேன். ஆகவே, நாடக மேடையின்மீது ஏற விரும்பும் ஒவ்வொருவனும் சிறந்த தேகஸ்திதியிலிருக்க வேண்டுமென்பது அதி அவசியமாகும். அன்றியும் அவன் எத்தனை வருடம் நாடகங்களாட விரும்புகிறானோ அத்தனை வருடங்களும் அத்தேக ஸ்திதியைத் தக்கபடி பாதுகாத்து வர வேண்டியது மிக்க அவசியமாம்.

இரண்டாவதாக நாடக மேடையில் பெயர் பெற விரும்புவோர்கள் தங்கள் குரலைக் கவனிக்க வேண்டியதுடன், ரங்கத்தினின்றும் பேசினாலும், பாடினாலும் சபை முழுதும் கேட்கும்படியான குரலை யுடைத்தா யிருப்பது அதி அவசியமாம். எவ்வளவு நல்ல ஆக்டரா யிருந்தபோதிலும் சபையோருக்குக் கேட்காத சிறு குரலையுடையவனா யிருந்தால் என்ன பிரயோசனம்? அதனைக் கேட்பதைவிட மௌன சினிமாக் காட்சியைப் பார்க்கலா மல்லவா? சில ஆக்டர்களுக்கு உருவமும், முகபாவமும் நன்றா யிருக்கிறது, குரல் முதல் நான்கைந்து வரிசையில் உட்கார்ந்திருப்பவர்களுக்குத்தான் கேட்கும். இதனால் அவர்கள் அவ்வளவாகச் சோபியாததைப் பார்த்திருக்கிறேன். இன்

னும் பல ஆக்டர்கள் குரல் கீச்சுக் குரலா யிருப்பதால் அவர்கள் பெயர் பெறாததையும் கவனித்திருக்கிறேன். ஆகவே நல்ல குரல் இருக்க வேண்டியது எல்லா ஆக்டர்களுக்கும் அதி அவசியமாம். இதனால் எல்லா ஆக்டர்களும் உரத்த சப்தத்துடன் கத்த வேண்டுமென்று கூறியபடியன்று. ரங்கத்தினின்றும் சாதாரணமாகப் பேசின போதிலும், ஹால் முழுவதும் கேட்கவேண்டுமென்பதுதான் என் கருத்து. கம்பீரமான குரலானது ஒரு நடிகனுக்கு பெரும் நிதியாம். இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஸ்திரீ வேஷம் தரிப்பவர்கள் மெல்லிய குரலுடன் தான் பேச வேண்டும் என்று சில ஆக்டர்கள் எண்ணுகிறார்கள். இது ஒரு விதத்தில் வாஸ்தவமே. ஆயினும் ஸ்திரீகளின் சொல்நயமா யிருக்க வேண்டியதாயிருந்தபோதிலும் யாவர்க்கும் கேட்கும்படியானதா யிருக்கவேண்டும். சரியான குரலில்லாதவர்கள் ரங்கத்தின்மீது ஏறாதிருப்பது நலமாம்.

நாடக மேடையில் பெயர் பெற விரும்புவோர் அங்கஹீனமில்லாதிருக்க வேண்டுமென்று நான் எடுத்துக்கூற வேண்டிய நிமித்தியமில்லை. அதிலும் முக்கியமாக "ராஜபார்ட்" என்று சாதாரணமாக வழங்கப்படும் கதாநாயகன் வேஷம் தரிக்க விரும்புவோர் சிறந்த உருவமைந்தவரா யிருக்க வேண்டுமென்பது திண்ணம். சாமுத்திரிகா சாஸ்திரப்படி உத்தம லட்சணங்கள் அமைந்துள்ளவர்களே இப்படிப்பட்ட பாத்திரங்களை எடுத்துக்கொள்ளத் தக்கவர்கள் என்று நான் கூறவேண்டிய நிமித்தியமில்லை. ஒன்றரைக் கண்ணுடையார் தாமரைக் கண்ணனான ஸ்ரீ ராமபிரான் வேடம் புனைய வேண்டுமென்று விரும்பினால் அது எப்படி சாத்தியமாகும்? குண்டோதரனைப் போன்ற வயிறு உடையவர்கள் அர்ஜுனன் வேடம் புனைதல் தகாதல்லவா? வற்றலைப்போல் உலர்ந்த உடலை யுடையவர்கள் பீமன் வேடம் தரித்தால் எப்படி யிருக்கும்? இச் சந்தர்ப்பத்தில் முக்கியமாக, ஸ்திரீ வேஷம் தரிக்க விரும்புவோர்கள் மிகவும் சிறந்த உருவமைந்தவர்களா யிருக்கவேண்டும் என்பது கூறாமலே யாவர்க்கும் விசிதமாகும். ஆண் வேடம் தரிப்பவர்களுக்காவது உத்தம புருஷ லட்சணத்தில் கொஞ்சம் குறைந்தாலும் பெரிதன்று; ஸ்திரீவேடம் தரிப்பவர்களுக்கு உத்தம ஸ்திரீகளின் லட்சணங்கள் அமைந்திருக்க வேண்டியது இன்றியமையாததாம். இக் காரணம் பற்றித்தான், நமது நாட்டில் அயன் ராஜபார்ட்டுக்கு அநேகர் கிடைத்த போதிலும், அயன் ஸ்திரீ பார்ட்டுக்குச் சரியான ஆக்டர்கள் சிலரையே நான் பார்த்திருக்கிறேன். மேலும் ஸ்திரீ வேஷம் தரிக்க விரும்புவோர், தற்கால நாடகமேடையின் நிலைமையின்படி பலவிதப் பயிற்சி யுள்ளவர்களா யிருக்க வேண்டும். ஆகையினால் தென் இந்தியா நாடகமேடையின் மீது ஏறி ஸ்திரீ வேடத்தில் பெயர்பெற வேண்டுமென்னும் எண்ணமுடையோர் அதற்கேற்ற உருவமும் குரலும் சங்கீத ஞானமும் இல்லாவிட்டால் அவ்வெண்ணத்தைத் திட்டென ஒழிப்பார்களாக.

இதன் பிறகு ஆக்டர்களாக விரும்புவோர்க்கு ஞாபகசக்தி போதுமானதா யிருக்கவேண்டும்; இச்சக்தி குறைந்தவர்களா யிருந்தால் நாடக மேடையில் பெயர் எடுப்பது மிகவும் கஷ்டமாகும். நாற்பது வருடங்களுக்கு முன் நாடகமேடையில் தோன்றும் பாத்திரங்கள் வாய்க்கு வந்தபடி பேசும் வழக்கமானது மாறி, தற்காலம் நாடகாசிரியர்கள் எழுதியபடி வார்த்தைகளைப் பேசவேண்டிய காலமாய் மாறிக்கொண்டு வருகிறது. ஆகவே நடிகர்களெல்லாம், தாங்கள் படித்த பாடங்களை மறவாதிருக்கும் ஞாபகசக்தி யுடையவர்களா யிருக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமாம்.

மேற்கூறிய விஷயங்களுடன் நல்ல நடிகன் என்று பெயர்பெற விரும்பும் ஒவ்வொருவனுக்கும், இக் கலையில் மிகுந்த உற்சாக மிருக்க வேண்டும். எந்தக் கலையில் தேர்ச்சியடைய வேண்டுமென்று விரும்பினாலும், அக் கலை பயிலுவதில் உற்சாகமில்லாவிட்டால் பயன்படாது. நாடகக் கலையானது சாதாரண ஜனங்களால் மிகவும் எளிதிற் கற்கக் கூடியதென்று எண்ணப்பட்ட போதிலும், அதில் தேர்ச்சி யடைவதின் கஷ்டம் அதில் முயன்றவர்களுக்குத் தான் தெரியும். இவ் வுற்சாகத்துடன் இக் கலை பயிலுவதில் கூட எந்நாளும் கஷ்டப்பட்டாலொழிய இதில் தேர்ச்சி பெறுவது துர்லபம்.

நாடக மேடை யேற விரும்புவோர்க்கு இன்னின்ன இன்றி யமையாதன வென்று கூறி விட்டீர்கள். அவைகளைப் பெறுவதெப்படி? என்று எனது இளைய நண்பர்கள் கேட்கலாம். ஆகவே என் அனுபவத்தைக் கொண்டு நான் கற்றறிந்த மார்க்கங்களை இங்கு எடுத்து எழுதுகிறேன்.

நாடகமாடுவோர் நல்ல தேகஸ்திதியிலிருக்க வேண்டுமென்று முதலில் குறிப்பித்தேன். ஒருவன் தேகத்தைத் தக்கபடி காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் சுத்த போஜனம் கொள்ளவேண்டும்; சுத்த ஜலம் அருந்தவேண்டும். பரிசுத்தமான காற்றை உட்கொள்ளவேண்டும்; ஸ்நானாதிகளினால் உடம்பைப் பரிசுத்தமாய் வைத்திருக்க வேண்டும்; காலத்தில் நித்திரை கொள்ளவேண்டும்; இவை போன்ற சுகாதார விதிகளை நமது ஆயுர்வேத சாஸ்திரங்களினின்றும், ஆங்கில வைத்திய நூல்களினின்றும் எளிதில் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆயினும் அவற்றுள் முக்கியமானதாகிய தேகப் பயிற்சியைப் பற்றி மாத்திரம் இங்கு எடுத்து எழுத விரும்புகிறேன். தேகப் பயிற்சிக்குச் சமஸ்கிருதத்தில் வியாயாமம் என்று பெயர், ஆங்கிலத்தில் எக்சர்சைஸ் (Exercise) என்பார்கள். மகம்மதியர்கள் இதைக் கசரத் என்பார்கள். இது எல்லா மனிதர்களுக்கும் முக்கியமானதே. அதிகமாக நாடகமாடுபவர்களுக்கு இன்றியமையாததாம்.

ஒவ்வொரு நடிகனும் ஒவ்வொரு தினமும் காலை மாலைகளில் 15 நிமிஷமாவது தேகப் பயிற்சி செய்துவரவேண்டும். இதற்குமேலும், கூடுமானால் செய்து வந்தால் நலம்தான். ஆயினும் குறைந்த பட்சம் கால்மணி அவகாசமாவது இதற்காக பிரத்யேகமாய் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பது என் கருத்து. அன்றியும், இதைத் தினம் செய்து வரவேண்டியது மிகவும் அவசியம். ஒரு மாதத்து தேகப் பயிற்சியை ஒரே நாளில் 1½ மணிநேரம் நான் செய்து விடுகிறேன் என்பதில் பயனில்லை. தேகப் பயிற்சியின் பலனெல்லாம் தினம் செய்து வருவதினால்தான் பூரணமாய்க் கிடைக்கும். நான் சிறு வயது முதல் தண்டால், பஸ்கி முதலிய கஸரத் செய்து வந்தேன். எங்கள் தகப்பனார் தேகப் பயிற்சியின் நன்மையை அறிந்தவர். தன் பிள்ளைகளுக்கெல்லாம் ஒரு மகம்மதிய வஸ்தாதை ஏற்படுத்திக் கஸரத் கற்பிக்கச் செய்தார். சிறுவயதில் நான் அப்பியசித்ததின் பலனை இன்னமும் அனுபவிக்கின்றேன். நான் கொஞ்சம் பெரியவனானபின் பச்சையப்பன் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போன பிறகு, நானும் எனது பால்ய நண்பரான வி. வி. ஸ்ரீனிவாச ஐயங்காருமாக, ஆங்கில ஜிம்னாஸ்டிக்ஸ் (Gymnastics) பழகிவந்தது எனக்கு நன்றாய் ஞாபக மிருக்கிறது. ஆயினும் அதனால் நான் அவ்வளவு தேக வலிவு அடையவில்லை என்பது என் அபிப்பிராயம். எனக்கு ஈசன் கிருபையால் சற்றேறக் குறைய அறுபது வருடங்களாகியும் இன்றும் காலை மாலைகளில் கொஞ்சமாவது தேகப்

பயிற்சியில்லாம லிருப்பதில்லை. இதனால்தான் இத்தனை வயதாகியும் நாடக மேடையில் இன்னும் ஆடும்படியான தேக சக்தி பெற்றிருக்கிறேனென உறுதியாய்க் கூறுவேன். நான்கு மணி நேரம் நாடக மேடையின் மீது நடிப்பதென்றால் மிகவும் சிரமம் என்பது அதை அனுபவித்தவர்கள்தான் அறிவார்கள். அப்படி நடிப்பதற்கு தேக வலிவு குன்றாதிருத்தல் அதி அவசியம் என்று நான் வற்புறுத்த வேண்டிய நிமித்தியமில்லை.

இத் தேகப்பயிற்சிக்காக, தண்டால், பஸ்கி முதலான கஷ்டமான வேலைகளைச் செய்யவேண்டும் என்றும் அவசியமில்லை. பிசிகல் கல்சர் (Physical culture) என்பதைப் பற்றி அச்சிடப்பட்டிருக்கும் பல ஆங்கில புஸ்தகங்களிலும், பத்திரிகைகளிலும் கண்டிருக்கும் அவயவச் சலனங்களைச் (Body movements) செய்துவந்தால் போதும். இப்படி தினந்தோறும் செய்து வருவதினால், தேகத்திலுள்ள தசை (Muscles) உறுதியையுண்டாக்குவதன்றி ஒழுங்காய் நிற்பதற்கும் நடப்பதற்கும் மிகவும் அனுகுணமாம். மற்ற விஷயங்களில் நல்ல தேர்ச்சி பெற்ற சில ஆக்டர்கள், நாடகமேடையின் மீது நிற்கும்போது, கூனுடனும், நடக்கும்போது அவலட்சணமாய் நடப்பதையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். சரியாக தேகப் பயிற்சி செய்து வருவார்களானால் இக்குறைகளெல்லாம் நீங்கும் என்பது திண்ணம். மேலும் சாதாரணமாக ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் முப்பது வயதுக்குமேல், வயிறு பெருத்து தொப்பை யுண்டாகும் என்பது நமது வைத்தியர்களுடைய கொள்கை. இத் தொப்பை பெருத்து விட்டால் ஆக்டர்கள் விநாயகர், குண்டோதரன், மகோதரன் முதலிய வேடங்கள் தரிக்க சுலபமாயிருக்குமேயொழிய, ஸ்ரீராமர், அர்ஜுனன் முதலிய வேடங்களுக்குப் பொருத்தமாயிராது. உடல் மெல்லியதாயிருக்கும் ஆக்டர் பெருத்த உடலையுடையவனாய் வேடம் தரிக்கலாம். தொப்பை பெருத்த ஆக்டர் மெல்லிய உடலை உடையவனாய்த் தோற்ற முடியாது. தொப்பை பெருத்த ஒரு ஆக்டர் பிரம்மா வேடம் பூண்டபோது, காலஞ்சென்ற வி. கிருஷ்ணசாமி ஐயர் அவர்கள் கண்டித்ததைப் பற்றி முன்பே என் நண்பர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறேன். தொப்பை பெருத்த ஒரு ஆக்டர் மனோஹரன் வேடம் பூண்டால் எப்படியிருக்குமென்று இதை வாசிக்கும் எனது நண்பர்களே தங்கள் ஞான திருஷ்டியைக்கொண்டு ஊகிக்கலாம்! ஆகவே ஆக்டர்கள் முக்கியமாக தொப்பை பெருக்காதிருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு முக்கியமாக தினம் தேகப்பயிற்சி செய்துவர வேண்டும். சாமுத்திரிகா சாஸ்திரப்படி மார்பின் அளவிற்கும், வயிற்றின் அளவிற்கும் 4 அங்குலம் வித்யாசம் இருக்க வேண்டும். மார்பின் அளவு 32 அங்குலமிருந்தால், வயிற்றளவு 28-க்கு மேற்படலாகாது; குறைந்திருக்கலாம். இந்த வயதில் எனக்கு மார் அளவு 32 அங்குலமிருந்தும், வயிற்றளவு 29 இருக்கிறது; அதையும் குறைக்க வேண்டுமென்று நான் தினம் காலை மாலைகளில் கவாத் செய்து வருகிறேன். இதைக் குறைப்பதற்கு முக்கியமான வியாயாமம், (Exercise) பஸ்கி என்பதை என் இளைய நண்பர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். வைத்திய சாஸ்திரப்படி, நெய், வெண்ணெய், எண்ணெய் முதலிய கொழுப்புள்ள பதார்த்தங்கள் அதிகமாய் உபயோகிக்கலாகாது என்கிறார்கள். அன்றியும் சில ஆங்கில வைத்தியர்கள் உணவு கொண்டவுடன் அதிகமாய்த் தண்ணீர் சாப்பிடாமலிருந்தால் இதற்கு மிகவும் அனுகுணமாம் என்று அபிப்பிராயப்படுகின்றனர்.

உபவாசத்தின் மஹிமை

(வி. சங்கர ஐயர்)

ஆதிகாலம் முதற்கொண்டு ஹிந்துக்கள் ஏகாதசி என்ற வியாஜத்தால் இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒரு முறை உபவாசமிருந்து வருகிறார்கள். இது குழந்தைகளும், விருத்தர்களும், பலஹீனர்களும் இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அப்படி ஏகாதசி உபவாசமிருப்பவர்களுக்கு நிச்சயமாக மோக்ஷம் கிடைக்குமென்று பல அரிய கதைகளால் புராணங்களெல்லாம் நமக்குக் கூறுகின்றன. ஏன் மோக்ஷத்தை விரும்புகின்ற விருத்தர்களையும், பாலர்களையும் பலஹீனர்களையும் விலக்கியிருக்கிறது? இது மத சம்பந்தமானதாக யிருந்தால் இவர்களை விலக்கியிருப்பது அநுசிதமே. ஆகையால் எப்படியாவது தைரியசாலிகளாக இருக்கும் யௌவனர்கள் இவ் விரதத்தை அனுஷ்டித்து தேக ஆரோக்யம் பெறட்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் இதை ஒரு முக்கிய விரதமாக கணக்கில் சேர்த்திருக்கிறார்கள்.

அவசியத்துக்கு அதிகமாகவே ஒவ்வொருவரும் உண்ணுவதாகவே சுகாதார நூல் கற்றோரும், வைத்திய நிபுணர்களும் கூறுகிறார்கள். ஏகாதசியைப்போல் சிவராத்திரி, கோகுலாஷ்டமி (ஸ்ரீஜயந்தி) முதலிய பல உபவாச தினங்களும் இருக்கின்றன. பகலில் குருத்வமான ஆகாரம் உட்கொள்ளும் நாட்களான அமாவாசை, பௌர்ணிமை முதலான நாட்களில் இரவு பலஹாரம் செய்யும்படி நமது சாஸ்திரம் கூறுகிறது. பல+ஆஹாரம் பலம்=பழம், ஆகாரம்=உணவு அந்த விரதத்தின் இரவுகளில் பலஹாரமே செய்யலாமே தவிர பலாஹாரம் (பல=அநேக+ஆஹாரம்=உணவு) செய்யக்கூடாது என்பது சாஸ்திரம்.

ஆனால் நாம் அந்தப் பலஹார தினங்களில்தான் இட்டலி, உப்புமா தோசை, சேவை, சேமியா அவல், பால் முதலியவைகளை உண்டு ஜீரணக் கருவிகளுக்கு மற்ற நாட்களைவிட அதிக வேலையைக் கொடுக்கின்றோம். பெரியோர்கள் தெரியாமலா 'லங்கனம் பரமௌஷதம்' என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

ஜுரமாயிருந்து வைத்தியரிடம் சென்றால், அவர் முதலில் 'சரியாக மலப்பிரவர்த்தி யாயிற்றா?' என்று கேட்கிறார். அநேக வியாதிகளுக்கு மூல காரணம் குடல் சம்பந்தப்பட்டே யிருக்கும். ஆகையால் குடலிலுள்ள கோளாறுகளைத் தீர்க்க மலசோதனை மருந்துகளை வைத்தியர்கள் கொடுக்கிறார்கள். குடலுக்கு ஓய்வு கொடுத்தால் குடலிலுள்ள பலவியாதிகள் தீர்ந்து போகின்றன.

உபவாசமிருந்தால் குடலுக்கு ஓய்வு கிடைக்கிறது. ஆகையால் பல ரோகங்களிலிருந்தும் தப்பமுடியும். வயிற்றைச் சுத்திகரிக்க உபவாசமிருக்கவும், அன்றைய தினம் வேண்டிய அளவு தண்ணீர் பருகவும் வேண்டும். ஆகை

டால் எந்த வியாதிக்கும் மருந்து கொடுக்குமுன் மலப்பிரவர்த்தியாக மருந்து கொடுக்கவோ அல்லது அதற்கு முந்தின நாள் பூராவும் ஜலபானம் மாத்திரம் செய்து கொண்டுள்ள உபவாசமிருக்கவோ செய்யவேண்டும்.

ஹிந்துக்களைப்போல் மகம்மதியர்களும் கிருஸ்துவர்களும் உபவாசமிருக்கின்றார்கள். எல்லாம் சரீர சுகத்தை உத்தேசித்து ஏற்படுத்தியிருப்பதே. உபவாசமிருப்பதால் பல வியாதிகளைத் தடுக்கலாம் என்ற விஷயத்தைக் கூறாமல் நம்முன்னோர்கள் மத சம்பந்தமான விஷயமாகச் செய்து நம்மை கட்டுப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். பட்டினி கிடப்பதால் தேகத்திலுள்ள அழுக்குகள் தோல்வழியாக வெளிப்படுகின்றன.

சாப்பிடுகையில் பசியை முழுதும் திருப்திசெய்துவிடாமல் இன்னும் கொஞ்சம் சாப்பிடலாமென்று தோன்றும்பொழுது நிறுத்துவது உத்தமமென்று ஆரோக்கிய சாஸ்திரிகள் கூறுகின்றனர்.

ஆகையால் உபவாசத்தின் மஹிமையைத் தெரிந்து யாவரையும் மாதம் இருமுறையாவது ஜலபானம் தவிர வேறொன்றும் உட்கொள்ளாமல் இருக்கும்படிக்குக் கடவுள் அருள்புரிவாராக. அப்படி வருங்காலத்தில் பல ரோகங்களுக்கு மனிதர்கள் இரையாகாமல் ரோக தேவதை நம் நாட்டைவிட்டு ஓடிவிடுமென்பது நிச்சயம்.

நேயர்கள் கவனிக்க

இக்காலத்தில் எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் போட்டிப் பரிசு விளம்பரங்கள் விசேஷமாய் வெளியிடப்பட்டு வருவதால் நமது "ஆனந்தபோதினி" மாத சஞ்சிகையிலும் 19-வது ஆண்டு முதல் பிரவேசக் கட்டணமின்றியே போட்டிப் பரிசுகள் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவித்திருந்தோம். அங்ஙனமே சென்ற மாதம் வரை ரூபாய் ஐம்பது போட்டிப்பரிசு கொடுக்கப்பட்டு வந்ததும் நேயர்கட்குத் தெரியும். ஆனால் நமது "ஆனந்தபோதினி" அன்பர்கள் பலருக்கு அத்தகைய போட்டிப்பரிசு முறை பிடிக்கவில்லை. எமக்கும் அது சம்பந்தமான சிரமங்கள் இல்லாமல் இல்லை. எனவே இம்மாதம் முதல் அப் போட்டிப் பரிசை நிறுத்தி வைத்திருக்கின்றோம் என்பதை இதன்மூலம் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றோம்.

பத்திராதிபர்.

உண்மையின் மேன்மை.

("இளங்குமரன்")

அடக்க வாழ்க்கையில் அமர்ந்தோன், உண்மை வாழ்க்கையில் உட்காரும் உயர்ந்தோன். உண்மை வாழ்க்கை உயரிய வாழ்க்கை; தனக்கும் பிறருக்கும் ஊறு செய்யாத உத்தம வாழ்க்கை.

உண்மை கொண்டோன் மனதில் என்றும் இன்பமே குடிகொள்ளுகிறது. அவன் முகம் பொலிவுடன் விளங்குவதை எந்த வேளையிலும் காணலாம். அவன் எவருக்கும், எதற்கும் அஞ்சுவதில்லை. எதனிடத்திலும் அன்பு கண்டு ஆனந்தமடைகிறான். உண்மையே பேச அவன் மனம் அவாவுறும்; எதற்குப் பொய் பேசவேண்டுமென எண்ணுகிறான். பொய்மையில் உழலுவோரை எண்ணி இரங்குகிறான்.

உண்மை பேசுவதால் என்ன விளையுமென்பதை அவன் சிந்தனை செய்வதில்லை. உண்மை பேசும்பொழுது தனக்குத் தீமை விளையுமென்று அவன் ஏன் எதிர்பார்க்கவேண்டும்? உண்மையில் ஒளிரும் உள்ளம், எந்த நன்மை தீமைகளையும் எண்ணாது உள்ளதை உள்ளவாறே உரைப்பதில் உந்தப்படுகிறது. பிறருக்குத் தீமை நேருந்தருணங்களில் அன்னோன் நெஞ்சம் மௌனங்கொள்ள விழையும் மாண்பையும் ஈண்டுக் குறித்திடல் வேண்டும். உண்மையாயினும் அவ்வுரை குற்றமிலாப் பிறருக்குத் தீமை பயப்பதாயின் வாளாவிருத்தலே அழகென்பது அறிஞர் ஒப்பியது. ஆனால் நெறிகடந்தோராது நீதியற்ற செயல்களிலோ, சொற்களிலோ, அவர்க்கு இன்னலேற்படும் என்பதற்காக மயங்காது உண்மையை வெளிப்படுத்தலே விரைந்திடுவேனென்பதை விளம்பவேண்டுமோ?

உண்மை பேசுவதுதான் மனித இயற்கை யென்பதைக் குழந்தைகள் விவரம் தெரிகிறவரையிலும் உண்மையே பேசுவதை நோக்கியறிக.

உண்மையே பேசும் குழந்தைகளின் மொழிகளைக் கேட்டலில் ஆர்வங் காட்டுகிறோம். காரணமென்ன? அம்மொழிகளில் குற்றமில்லையே. குற்றமில்லா மொழிகள் செவிக்கும், சிந்தைக்கும் குளிர்ச்சியை யளிக்கின்றன. அங்ஙனமே மனிதன் உண்மை மொழிகளை உரைப்பானாயின் அவன் மொழிகளைக் கேட்க அனைவரும் விழைவதில் அதிசயமென்ன விருக்கிறது?

உண்மையை மன, மொழி, மெய்களிற் காட்டவேண்டும். நினைத்ததை நினைத்தவாறு சொல்லவும், சொன்னதைச் சொன்னவாறு செய்யவும்வேண்டும். இவற்றுக்கு முறையே உண்மை, வாய்மை, மெய்ம்மை எனப் பெயர் கூறுவர்.

உண்மை கொண்டொழுகுவோனை இவ்வுலகமே கொண்டாடும். அவன் புகழ் அவனியெங்கும் அலர்ந்து விளங்கும். அவனைச் சிறு குழந்தையும் அறியும். உண்மையின் மேன்மையை என்னென்று உரைக்க!

காந்தியடிகள் உண்மையே கொண்டொழுகும் உத்தமர். வாய்மையும், மெய்ம்மையும் அவரிடம் உண்மையோடு ஒன்றித்து இலங்குகின்றன. இந்நிலைமையாய இவர் உலகில் கொண்டாடப்படுவது ஒரு வியப்பா? நிலவாது புகழ்.

எங்குதானில்லை? இவர் திருப்பெயரை உச்சரிக்காத குழந்தைதானுமுண்டா? என்னே உண்மையின் வன்மை!

"வாய்மை நெறியினால் வையகமே போற்றிசெயத்
தூய்மைகொண் டான்காந்தி சோமேசா—ஆய்வதேவன்
உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தார்
உள்ளத்து ளெல்லா முளன்."

உண்மை கொண்டோன் உயர்வு கண்டோன்!

திரு. வி. ஜே. படேல் மறைவு

சமீபத்தில் திரு. வி. ஜே. படேல் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து சென்றார் என்பதைக் கேட்டு நமது வாசகர்கள் திடுக்கிடுவார்கள் என்பது திண்ணம். திரு. விட்டல்பாய் ஜாவேரிபாய் படேல் நாடியாட்டிற் கருகிலுள்ள கரம்சாத் என்னுமிடத்தில் பட்டேதார் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். அவர் முதலில் ஆமதாபாத் கலாசாலையில் படித்துப் பின்னர் மேல் படிப்புக்காக இங்கிலாந்து சென்றார். அவர் பம்பாய் கார்ப்பொரேஷனில் அங்கத்தினராக இருந்தார். 1918-ல் பம்பாயில் நடந்த விசேஷ காங்கிரஸ் வரவேற்புக் கமிட்டிக்குத் தலைவராக இருந்தார். 1922ல் சட்டமறுப்பு கமிட்டி யங்கத்தினர் என்னும் தோரணையில் நாடு முழுதும் சுற்றுப் பிரயாணஞ் செய்தார். 1923-24-ல் கல்விக் கமிட்டித் தலைவராகவும், பம்பாய் சட்டசபை—இம்பீரியல் சட்டசபைகளில் அங்கத்தினராகவும் இருந்தார். பின் பம்பாய் கார்ப்பொரேஷன் தலைவரானார். 1925-ல் இந்தியா சட்டசபைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1927-ல் மீண்டும் அப்பதவியைப் பெற்றார். கடைசியாக, இந்தியாவிலேற்பட்ட அரசியல் குழப்பம் காரணமாக இந்தியா சட்டசபைத் தலைவர் பதவியை ராஜிநாமா செய்தார். 1930ல் சட்டமறுப்பு இயக்கத்தில் கலந்து சிறைப்பட்டார். பிறகு உடல்நலங் கருதி ஐரோப்பா சென்று இந்தியாவின் சார்பாக அமெரிக்காவில் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். பின்னர் அவர் வியன்னா வந்து ஜினீவா ஆரோக்கிய ஆசிரமத்துக்குச் சென்றார். கடைசியாக அங்கு அவர் அக்டோபர் 22-ந் தேதி பகல் 2—மணிக்கு உயிர் நீத்தார்.

"அபிப்பிராயம்"

அம்பட்டன்:—"நாஜிகள் நடவடிக்கைகளைப் பற்றித் தங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?"

க்ஷவரம் செய்துகொள்பவர்:—என்னுடைய அபிப்பிராயம் உன்னுடைய அபிப்பிராயம் போலவேதான்."

அம்பட்டன்:—"அதென்ன, அப்படிச் சொல்கிறீங்க!"

க்ஷவரம் செய்துகொள்பவர்:—"கத்தி உன் கையிலிருக்கும்போது நான் வேறு என்ன சொல்வது!"

"தன் காரியப்புலி"

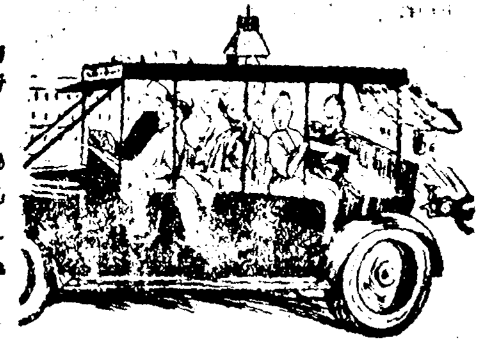

பாசஞ்சர்:—"ஐயோ! ஒரு சைதாப்பேட்டை பாசஞ்சர் விழுந்துவிட்டார்!"

கண்டக்டர்:—"பரவாயில்லை. மவுண்ட்ரோட்டுக்குப் போனால் சைதாப்பேட்டை பாசஞ்சர்கள் எனக்கு ஏதேஷ்டமாய்க் கிடைக்கும்."

"என் பெண்ணை ஓர் ஏழைக்கு கொடுத்திருந்தால் அவன் ரொம்ப சொகுசாக வைத்திருந்திருப்பான்."

"பயப்பட வேண்டாம்; உன் மாப்பிள்ளை கொஞ்ச நாளில் ஏழையாய் விடுவான்."

"சம்பள உயர்வு"

குமாஸ்தா:—"கடந்த ஆறுமாதங்களாக மூன்று ஆட்கள் வேலையை நான் ஒருவனே பார்த்து வந்திருக்கிறேன். எனக்குச் சம்பளம் கூட்டித் தரக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

மானேஜர்:—"மூன்று ஆட்கள் வேலையையா! மற்றும் சும்மா இருந்த இரண்டு ஆட்கள் பெயரையும் சொல்லு, உடனே வேலையிலிருந்து நீக்கி விடுகிறேன்."

***

"கலியாணம்"

மாஜிஸ்ட்ரேட்:—"நீ யாரைக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டாய்?"

குற்றவாளி:—"ஒரு பெண் பிள்ளையை."

மாஜிஸ்ட்ரேட்:—"என்னடா முட்டாள்தனமாய் பதில் சொல்லிறாய். பெண்ணையில்லாமல் ஆணையா கல்யாணம் பண்ணுவார்கள்."

குற்றவாளி:—"இல்லிங்க, என் தங்கைக்கு ஒரு ஆண் பிள்ளையைத்தான் கல்யாணம்பண்ணினேனும்."

***

ஒருவனுக்கு ஒரு கண்ணு பொட்டை; மற்றவனுக்கு ஒரு கால் உதறி உதறி நடக்கும் ஒரு சுபாவம். பொட்டையன் மற்றவனைப் பரிகாசஞ் செய்ய வெண்ணி,

"உதறுகால் நெல்லு ரூபாய்க்கு எத்தனை மரக்கால்?" என்றான். (இவனுக்குத் தக்க சவுக்கடி தரவெண்ணி) "பொட்டைக் கண் மரக்காலிலே பத்து மரக்கா."

***

புதிதாகப் பள்ளிக்கூடம் சென்ற பையனைப் பார்த்துத் தாயார், "உன் வாத்தியார் எப்படியிருக்கிறார்?" என்றாள்.

பையன்:-அவருக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை; எல்லாம் என்னைக் கேட்டே தெரிந்துகொள்ளுகிறார்.

"சந்தேகம்"

ஹோட்டல் சுயம்பாகி கோபாலையர்:- "டாக்டர்வாள்! எனக்கு வயது பதினெட்டுத் தானாகிறது; ஆனால் தேகம் அபாரமாக ஸ்தூலித்துக் கொண்டு போகிறது. இப்படியும் போய்க்கொண்டிருந்தால் கடோசியில் என்னவாகப் போகிறதோ தெரியவில்லை. தாங்கள் தான் இதற்குத் தகுந்த பரிகாரம் செய்யவேண்டும்."

டாக்டர்:— சரி! அடுத்த மாதமுதல் நான் உமக்கு மருந்து கொடுத்து சுகப்படுத்துகிறேன்."

கோபாலையர்:—"அடுத்த மாதமா! இன்னும் ஒரு வாரத்திற்குப் பின் ஹோட்டலை விட்டு வெளியே வரமுடிகிறதோ என்னவோ என்பதே சந்தேகமாயிருக்கிறது."

***

"துரதிர்ஷ்டம்"

கணவனும் மனைவியும் பீச்சுக்கு உலாவப் போய் தண்ணீர் ஓரமாக நின்று காற்று வாங்கிக் கொண்டு ஆழ்ந்த யோசனையில் நின்றனர். திடீரென கணவன் யாதொன்றும் யோசியாமல் மெல்ல நடந்து உலாவினார். அச்சமயத்தில் வேறொருவர் தற்செயலாய்வந்து இவர்கள் இருவரும் நின்ற இடத்திற்குச் சமீபத்தில் அடுத்த பக்கம் திரும்பி நின்று கொண்டிருந்தார். கணவன் நடந்துபோய்க் கொண்டிருப்பதை யறியாமல் ஆழ்ந்த யோசனையில் நின்று கொண்டிருந்த மனைவி, திடீரென பக்கத்தில் கணவனைக் காணாமல் திரும்பிப் பார்க்க, பின்னால் அப்பக்கம் நின்றவரைக் கணவனென்று

நினைத்து மெல்ல நடந்துபோய் அவர் தோளின்மேல் கையைவைத்து, "உங்களுக்கு என்பேரில் சற்றேனும் அன்புகிடையாது. இப்படித் தனியாய் வந்து நிற்பதுதான் உங்களுக்குப் பிரியம்; அதை நான் அறிவேன். எனக்கு நீங்கள் ஒரு முத்தம் கொடுத்து ஒரு மாதத்திற்குமேல் ஆகிறது."

மற்றவர்:—"அம்மணி! அது என் குற்றமன்று. அது என் துர்அதிர்ஷ்டம்."

ஒரு ரயில் பிரயாணத்தின்போது, குளிர் மிகுந்த பருவத்தின் பயனாக பெட்டிகளில் வைக்கப்பட்டிருந்த 16,800 000 தேனீக்கள் மரணமடைந்ததாம். இப்போது ரயில்வே அதிகாரிகளும், அவைகளின் சொந்தக்காரரும், இந்த நஷ்டத்துக்கு யார் பொறுப்பாளி என்று வாதித்து வருகின்றனராம்.

* * *

ஹாலிவுட்டில் வருஷந்தோறும் சினிமாப்பட சம்பந்தமான சம்பாஷணைகளில் ஏறக்குறைய மூன்றுகோடி சொற்கள் பேசப்படுகின்றனவாம்.

* * *

நன்றாகக் கொழுத்து வளர்ந்த யானையொன்று தன்முதுகின்மீது மூன்று டன் பளுவுள்ள சாமான்களைச் சுமந்து செல்லுமாம்.

* * *

ஸ்வீடன் சர்க்கார் ஒருவித மரக்கட்டையிலிருந்து சர்க்கரை யெடுக்க ஆராய்ச்சி செய்து வருகிறார்கள். ஒரு டன் கட்டையிலிருந்து ஒன்றரை டன் சர்க்கரை எடுக்க முடியுமாம்.

* * *

ஒரு அங்குலத்தில் 8 கோடியே 20 லக்ஷத்தில் ஒரு பங்கு பருமம் சிலந்தி நூல் இருக்கிறதாம். இரண்டாயிரம் நூல்கள் சேர்ந்தால் ஒரு குதிரை மயிர் பருமனாகிறதாம். இவ்வளவு மெல்லியதாக இச்சிலந்தி நூல் இருந்தும் மற்றெல்லா நூல்களைவிட வலிமையும், உறுதியாகவு மிருக்கிறதாம்.

* * *

சமீபத்தில் லண்டனில் விஞ்ஞான சாஸ்திரிகள், விஷப் பாஷாண வாயுவை ஒரு மணிநேரம் தடைசெய்ய முகமூடியொன்று செய்திருக்கிறார்களாம். ஆனால், இதுவரை ஐந்து நிமிஷம்தான் தடை செய்ய முடிந்ததாம்.

* * *

உலகத்திலுள்ள தேசங்கள் யாவற்றையும்விட படைபலத்தில் சோவியத் ரஷியாவே முதன்மையானதாம். இதன்பலம் 11,80,000. பிரான்சு 8,40,637. இத்தாலி 241,886. ஜப்பான் 238,786.

* * *

எப். ஐ. தோனேகன் என்ற ஆராய்ச்சியாளர் நல்லபாம்பின் விஷம் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேற்பட்டால்தான் மரணத்தை யுண்டு பண்ணுகிறதென்றும், அதற்குள்தான் டாக்டர் பாம்பால் கடியுண்டவனை இறக்காதவாறு காக்கமுடியும் என்றும் அபிப்பிராயப்படுகிறார்.

* * *

வியன்னா விஞ்ஞான சாஸ்திரி யொருவர் ஒருவரது கையெழுத்தின் காலத்தைக் கண்டுபிடிக்கும் முறையைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறாராம். இதனால் கள்ளத்தனமாகக் கையொப்பங்கள் இடுவதைக் கண்டுபிடிப்பது சுலபமாகிறதாம்.

கனவிற் கண்டதுபோல் கண்ணிழந்த குழந்தை:—

ருமேனியாவைச் சேர்ந்த ஜாஸ்ஸி என்னு மிடத்தில் ஒரு குழந்தை ஒரு நாளிரவு தூங்கிக்கொண் டிருக்கும்போது, தன் கண்கள் இரண்டும் பார்வையிழந்து குருடாய் விட்டதாகக் கனவு கண்டது. பின்னர் மறுநாள் காலை அக் குழந்தை விழித்தெழுந்தபோது, கனவிற் கண்ட வண்ணமே குருட்டுத் தன்மையை யடைந்து விட்டது. இப்போது டாக்டர் அக் குழந்தை மறுபடியும் பார்வையைப் பெறுவதற்காகச் சிகிச்சை செய்து வருகிறார்கள்.

* * *

ஒரு லக்ஷம் மங்கையரை முத்தமிட்ட புருஷர்:—

புகழ்பெற்ற பிரஞ்சு நூலாசிரியரான மௌரீஸ் டெகோபா என்பார் ஒரு லக்ஷம் மங்கையரை முத்தமிட் டிருக்கிறாராம். அவர் ஒரு பெண்மணி அளிக்கும் முத்தத்தைக் கொண்டு அவள் இன்ன தேசத்தினள் என்று சொல்லக் கூடுமென்றும், பிரஞ்சு, அமெரிக்கா, ஜெர்மன், இங்கிலாந்து, ஸ்பெயின், வியன்னா முதலிய தேசங்களிலுள்ள பெண்கள் இவ்விவ்வாறு முத்த மிடுவார்களென்றும் தெரிவிக்கிறார். அவர் முத்தத்தின் தன்மையையும், அந்தந்த நாட்டு மகளிர் முத்தமிடும் வகையையும் விவரித்து நூலொன்று எழுதியிருக்கிறாராம். பாரிஸில் வெளியான அப் புத்தகம் உலக முழுதும் விற்கப்படுகிறதாம். முத்தமிடும் விதத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக ஹாலிவுட்டில் வைத்துள்ள பள்ளிக்கூடத்தில் இப்போது திரு. எம். டெகோபா இருந்து வருகிறாராம். சினிமாவில் நடிகர்கள் அளிக்கும் முத்தம் ஏழு வகையாக இருக்கிறதென்று அங்கு அவர் கண்டுபிடித் திருக்கிறார்.

* * *

கடனைக் கொடுக்க 11 வருஷம் மௌனம்:—

வில்மிங்டன் என்னு மிடத்தைச் சேர்ந்த திரு. மெல்வின் டிரெயின் என்பார் கம்பெனி யொன்றை நடத்தி வந்தார். அதற்குப் பங்குதாரராய் இருந்த மனிதன் கம்பெனி பணத்தை யெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு ஓடிவிட்டான். எனவே அக் கம்பெனியில் பணங்கட்டி யிருந்த திரு. டிரெயினுடைய உறவினர்களும், நண்பர்களும் அவரைத் தாங்கள் கட்டிய பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கும்படி வற்புறுத்தினர். இதைக் கண்ட திரு. டிரெயின், தாம் அவர்களுக்கெல்லாம் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் வரை பேசுவதில்லை யென்று மௌன விரதம் பூண்டார். அவர் கடன்களைக் கொடுப்பதற்கு பதினொரு வருஷமாயிற்றாம். அதுவரை அவர் ஒரு வார்த்தைகூட யாருடனும் பேசியதில்லையாம். ஒரு வருஷம் சிரமப்பட்டு மௌன விரதத்தைக் கடைப் பிடித்தால் அப்புறம் பேசாமலிருப்பது கஷ்டமாகவே தோன்றாது என்று திரு. டிரெயின் கூறுகிறார்.

ஆசிரியர் குறிப்புக்கள்.

பஞ்சாப்பில் கிராம புனருத்தாரண வேலை

கிராம புனருத்தாரணம்-கிராம முன்னேற்றம் என்ற பேச்சு இப்பொழுது எங்கும் கேட்கப்படுகிறது. இதுகாறும் பொதுஜனத் தலைவர்கள் வற்புறுத்திக் கொண்டுவந்த கிராம புனருத்தாரணப் பேச்சில் இப்பொழுது அரசாங்கத்தாரும் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கியிருக்கின்றனர். இது எதிர்காலத்தின் நல்ல அறிகுறி என்றே கருதுகின்றோம். சில காலத்துக்கு முன் கிராமபுனருத்தாரண வேலை அதிகாரிகளுக்கு அவ்வளவாக ருசிக்காமல் இருந்தது. ஆனால் நாளுக்கு நாள் அவர்களுடைய அலக்ஷிய புத்தி மாறி வருகிறது. பஞ்சாப் அரசாங்கத்தார் கிராம புனர் நிர்மாணத்தின் பொருட்டுச் சில திட்டங்களை வகுத்திருக்கின்றனர். இவைகளை ஒழுங்குபடுத்தி அநுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவர ஒரு உத்தியோகஸ்தரை நியமிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றனர். முல்தான் டிவிஷன் கமிஷனரான ப்ரெயினி என்பவரைக் கிராம புனருத்தாரண உத்தியோகஸ்தராக நியமித்தனர். இது ஒரு வகையில் பாராட்டத்தக்கதே. ஆனால் ஒரு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர் மக்கட்கு நலந்தரும் முறைகளைச் சிரத்தையுடன் மேற்கொள்ளுவரா என்ற கேள்வி பிறக்காமல் போகாது. எனவே இவர் பொதுஜனத் தொண்டாற்றும் தலைவர்களுடன் கலந்து அவர்களுடைய யோசனைகளையும் கேட்டு நடக்கவேண்டும். மக்கள் நலத்தைக் கருதாத—மக்களின் விருப்பத்தை ஏற்காத எந்தத் திட்டமும் உருப்படாது என்பது உறுதி. இந்தியாவுக்குக் கிராமங்களே அஸ்திவாரம்—மூலாதாரம். கிராமங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்தாலொழிய நாடு முன்னேற்றம் அடையாது. கிராமாந்திர மக்கட்குக் கல்வி முக்கியம். கிராமக் கைத்தொழில்கள் தலையெடுக்க வேண்டும். கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் திறமையுடன் நிர்வகிக்கப்படவேண்டும். கிராமங்களில் ஒற்றுமை நிலவவேண்டும். பரஸ்பர ஒத்துழைப்புப் பெருக வேண்டும். இவைகளின் பொருட்டு அரசாங்கத்தார் உதவி செய்வதாயிருந்தால் அவர்கள் பொதுஜனங்களின் ஆலோசனைகளைக் கேட்டே தீரவேண்டும். பஞ்சாப் கிராம புனருத்தாரண உத்தியோகஸ்தர் இவைகளை எந்த அளவுக்குக் கவனித்துக் காரியத்தில் காட்டுவார் என்பது போகப் போகத் தெரியும்.

குஷ்டரோகக் கொடுமை

சென்னை நகரில் இருபதினாயிரம் குஷ்டரோகிகள் இருக்கின்றனர். நோய்களில் மிகவும் பயங்கரமானது குஷ்டநோய். இதைத் தொழுநோய் என்றும் பெருநோய் என்றும் தமிழர் வழங்குவர். இந்நோய் ஒருவனுக்கு வந்தால் நீங்குதல் அருமை. எனவே இதைக் கருமவியாதி என்றும் கூறுவர். இது தொத்து நோய்களில் ஒன்று. வெகு விரைவில் தொத்திப் பரவும் தன்மை வாய்ந்தது. கைகால்களை யெல்லாம் குறைத்துவிடும் சக்தி வாய்ந்த இத்தொத்து நோயைப் பரவ விடாமல் செய்ய வேண்டியது அறிவுடைய மக்கள் கடமையாகும். நமது தமிழ் நாட்டில் சேலம் ஜில்லாவில்தான் குஷ்டரோகிகள் அதிகம் என்று எண்

ணினோம். சென்றமாதம் சென்னை நகரில் மாத்திரம் இருபதினாயிரம் குஷ்டரோகிகள் இருக்கின்றனர் என்ற செய்தி அறிந்து திடுக்கிட்டோம். நாகரிகம் மிக்க நாடுகள் குஷ்டநோயை அடியோடு தொலைத்துவிட ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கின்றன. இங்கிலாந்தில் வெளியூர்களிலிருந்து வந்த சில குஷ்டரோகிகளைத் தவிர அங்கே குஷ்டரோகிகளே இல்லையாம். அந்நாட்டுப் பொது மக்களும் சங்கங்களும் குஷ்ட ரோகிகள் ஆரோக்கியமுள்ளவர்களோடு கலவாதிருக்க எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியினாலேயே அந்நோய் இங்கிலாந்தைவிட்டு அகன்றது. சென்றமீ 4உ சனிக்கிழமை சென்னை நகரில் "குஷ்ட ரோகிகள் நாள்" ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இந்நாளில் பொது ஜனங்களிடம் பண வசூலுக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. சென்னையிலுள்ள குஷ்ட நோய் நிவாரண சங்கம் நன் முறையில் தொண்டாற்றி வருகின்றது. இச்சங்கமானது பிரசாரத்தாலும், வைத்திய வசதிகள் ஏற்படுத்துவதாலும், குஷ்டரோகிகளை விலக்கி வைப்பதாலும் இந்நோயைத் தடுத்துவிடலாம் என்று நம்புகின்றது. ஆனால் இதற்கெல்லாம் பொருள் இன்றியமையாதது என்பதை நாம் விரித்துரைக்க வேண்டியதில்லை. இப்புண்ணிய கைங்கரியத்திற்கு ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்களாலியன்ற பொருளுதவி புரியவேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம்.

தொண்டர் சங்கம்

மயிலாப்பூர் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மிஷன் சங்கத்தார் ராமகிருஷ்ணபுரம் ஸ்தாபித்து அங்குள்ள மக்களின் சமூக முன்னேற்றத்திற்காகத் தொண்டாற்றி வருகின்றனர். சமூகத் தொண்டர்கட்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்கும், ஏழை மக்களின் துன்பங்களை நீக்குவதற்கும் தொண்டர் சங்கம் என்னும் பேரால் ஒரு தனிச் சங்கம் நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சங்கத்தில் அங்கத்தினராகச் சேருகின்றவர்கள் வாரத்திற்கு ஒருமணிநேரம் சமூகத் தொண்டாற்றவேண்டும். இதைத்தவிர அங்கம் வகிப்பதற்கு வேறு தனிக் கட்டணம் இல்லை. ஒவ்வொரு மாதத்திலும் நடத்தப்பட்ட வேலைகளைக் குறித்து விசாரணை செய்யப்படும். இந்தச்சங்கத்தார் இரவுப் பாடசாலைகளையும் நிர்வகித்து வருகின்றனர். இவற்றின் வாயிலாக ஏழைகட்குக் கல்வியறிவு அளிக்கின்றனர். இப்பொழுது இச்சங்கத்தின் ஆதரவில் மூன்று இரவுப்பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. மாஜிக் லாந்தர்க் காட்சிகள், பஜனைகள் முதலியவை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. கோவாபரேட்டிவ் சேவிங்ஸ் பாங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஊர் ஜனங்களின் க்ஷேமங்களைக் கவனிக்கப் பஞ்சாயத் சபை நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. வைத்தியசாலை ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் கைம்மாறு கருதாமல் தொண்டாற்றி வந்தாலும் வேறு செலவுகட்குப் பணம் தேவையாயிருக்கிறது. இதற்காக அச்சங்கத்தார் பொதுஜன உதவியை எதிர்பார்க்கின்றனர். இச்சங்கத்தார் ஒரு வருஷ வேலைத் திட்டத்தை வெற்றியுடன் நடத்தியிருக்கின்றனர். இரண்டாவது ஆண்டின் ஊழியமும் இப்படியே நடத்தப்படும் என்று நம்புகின்றோம். ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் தொண்டு செய்வதைப் பெரிதும் வற்புறுத்தியிருக்கிறார். அதுதான் அவரது வாழ்க்கையின் நோக்கமும் ஆகும். அவ்வுபதேசத்தை இச்சங்கத்தார் நடைமுறையில் காட்டிவருதல் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். இவர்களுடைய நன் முயற்சிகள் வெற்றிபெறுக என்று வாழ்த்துகின்றோம்.

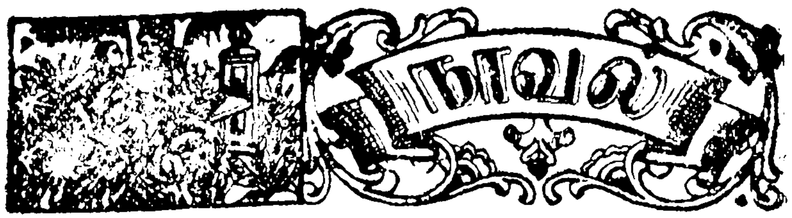

நீல அறையின் மர்மம்

(எஸ். எஸ். வாஸன்.)

(315-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

அவன்:—இதுவுமல்ல, அதுவுமல்ல, நடு நிறம்!

நான்:—உயரமா? குள்ளமா? எப்படி?

அவன்:—உயரமாகவுமில்லை; குள்ளமாகவுமில்லை. சாதாரண ஸ்திரீபோல் காணப்பட்டாள். அவள் வரும்பொழுது ஒரு ரிக்ஷாவில் வந்திறங்கினள்.

நான்:—அவள் தன்னுடைய பெயரைக்கூட உன்னிடம் சொல்லவில்லையா?

அவன்:—அவள் சொல்லவேயில்லை. வெகுநேரம் கழித்து நானே அவள் பெயரைக் கேட்டேன். அவள் பேச்சைத் திருப்பிவிட்டாளே தவிர, தன்னுடைய பெயரைச் சொல்லவில்லை. இதனால்தான் இவள் வந்துபோனதில் என் மனம் சமாதானமடையாமற் போய்விட்டது. இஞ்சித்து சந்தேகங் கொண்டு நான் பூர்ணலிங்க முதலியார் யார் என்பதாக அக்கம்பக்கத்தில் விசாரித்தேன். ஒருவருக்காவது தெரியவில்லை. இப்பொழுது அந்தப் பெண்ணைப் போல் நீங்களும் இங்கு வந்து பூர்ணலிங்க முதலியாரைப்பற்றி விசாரிப்பதுடன் இவ்வறைகளை வந்து பார்க்கிறீர்களாதலால், இவ்விஷயம் ஏதோ மர்மமாகவே யிருக்க வேண்டுமென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது என்று சொல்ல, "ஆம். இவ் விஷயம் நம்பக்கூடாததாயும், மர்மமுள்ளதாயுமே யிருக்கும் தென்படும்" என்று நான் கூறிவிட்டு அவனிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு என் நண்பன் ஜகந்நாதன் வீடு வந்து சேர்ந்தேன்.

நேற்றையதினம் இம்மர்ம வீட்டுக்குச் சென்ற பெண் யார்? எனக்கு இவ் விஷயம் ஆச்சரியமாகவே யிருந்தது. இப்பெண் நிச்சயம் மீனுவல்ல.

நான் அதிக நாட்கள் என் நண்பன் ஜகந்நாதனுடைய ஆதரவிலிருந்து விட்டேனென்பதாக என் மனதிற் பட்டபடியால், நான் சென்னையில் பிரபலமான பெயருடைய டாக்டர் மல்லையா என்பவருக்கு ஒத்தாசையாக இருக்கப் பிரியப்பட்டேன். இவ்விஷயத்தைக் குறித்து நான் டாக்டர் மல்லையாவுக்கு தெரிவிக்க, அவர் சந்தோஷத்துடனேயே என்னைத் தன்னிடம் வைத்துக் கொள்வதாகச் சொன்னர். நான் மறு நாளே ஜகந்நாதனிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு டாக்டர் மல்லையாவிடம் போய்ச் சேர்ந்தேன்.

இவரிடம் நான் வந்து சேர்ந்த இருபது தினங்களுக் கெல்லாம் டாக்டர் மல்லையா பார்க்க வேண்டிய கேஸ்களை யெல்லாம் நானே பார்த்துக்கொண்டு வந்தேன். ஒரு நாள் சாயங்காலம் வேலைக்காரன் என்னிடம் வந்து ஒரு கடிதத்துண்டைக் கொடுத்துவிட்டு, "ஒரு ஸ்திரீ தங்களைக் காண விரும்புகிறள்" என்று தெரிவித்தான். நான் எனக்குக்கொடுத்த கடிதத்துண்டை ஆவலுடன் கவனிக்க அதில் "பாலாமணி" என்ற பெயர் அச்சிடப்பட்டிருந்தது. இதைக் காண என்னுடைய ஆச்சரியத்திற்களவேயில்லை. கடைசியாக பாலாமணி சென்னையிலேயே இருக்கிறள். ஆனல் நான் இங்கு டாக்டர் மல்லையாவிடம் இருப்பது அவளுக்கு எப்படித் தெரிய வந்தது என்பதுதான் எனக்கு அதிகமான வியப்பைக் கொடுத்தது. நான் அவசரமாக பாலாமணி காத்துக்கொண்டிருக்குமிடம் சென்றேன். அவள் ஏதோ கலவரப்பட்டு நின்றுகொண்டிருக்கிறளென்பது அவளுடைய வெளுத்திருந்த முகத்திலிருந்து அறிந்து கொண்டேன்.

என்னைப் பார்த்ததும் அவள், "ஐயா டாக்டரவர்களே! உங்களைப் பார்த்ததும் எனக்குப் பாதி உயிர் வந்ததுபோலிருக்கிறது! நான் லிங்கச் செட்டித் தெருவுக்குப் போயிருந்தேன். உங்களுடைய நண்பர் நீங்கள் இங்கிருப்பதாகத் தெரிவித்தார்" என்றள்.

நான்:—என்ன சமாச்சாரம்? நீங்கள் அவசரமாக இப்படி என்னைத் தேடி வரவேண்டிய காரணமென்ன?

பாலாமணி:—முக்கியமான காரணமில்லாமல் நான் இங்கு வரவில்லை. எனக்கு அநேக டாக்டர்களைத் தெரியும். இருந்தாலும் உங்கள் பேரில்தான் எனக்கு அதிக நம்பிக்கை. தயவுசெய்து இப்பொழுதே தாங்கள் என் பின்னே வரவேண்டும். நமக்காக வாசலில் ரிக்ஷா காத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

நான்:—எங்கு போக வேண்டும்? உங்கள் வீட்டுக்கா?

பாலாமணி:—ஆம். நாம் இங்கு கொஞ்சங்கூட தாமதம் செய்யக்கூடாது. ஒரு உயிரைக் காப்பாற்றுவது உங்களுடைய கடமையாயிருக்கிறது.

நான்:—நோயாளி யார்?

பாலாமணி:—எல்லாம் மர்மமாகவே யிருக்கிறது!........டாக்டரவர்களே! நீங்கள் இதையோர் ரகசியமாக பாவிக்க வேண்டுமென்பதுதான் எனது வேண்டுகோள்.—இவ் விஷயத்தை வெளியிடவில்லை யென்பதாக நீங்கள் வாக்குறுதி கொடுக்கவேண்டும்.

நான்:—எத்தனையோ குடும்ப ரகசியங்கள் என்னிடம் ஒப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்னிடத்தில் ஒப்பிக்கப்பட்ட சமாச்சாரங்களை நான் என்ன வந்தபோதிலும் வெளியிடமாட்டேனென்பதை நீ நிச்சமாய் நம்பலாம்.

பாலாமணி:—அப்படியானல் சீக்கிரம் என்னுடன் வாருங்கள். இன்று நீங்கள் பார்க்கும் விஷயங்களையோ கேட்கும் சங்கதிகளையே கொஞ்சங்கூட வெளியே சொல்லாமலிருக்க வேண்டும்.

நான்:—நான் இந்த ரகசியத்தை வெளிப்படுத்தவில்லையென்று சத்தியம் வேண்டுமானலும் செய்து தருகிறேன். போதுமல்லவா?—என்று சொல்லிவிட்டு வேலைக்காரனை நோக்கி, "இங்கு வந்திருக்கிறவர்களையும், இனி வருவோர்களையும் சிறிது நேரத்திற்குக் காத்திருக்கச் செய். டாக்டர் எங்கே

பென்று கேட்டால் ஒரு அர்ஜண்ட் (Urgent) கேஸுக்காகப் போயிருக்கிறாரென்றும், திரும்பி வருவதற்கு ஒருமணி நேரமாகுமென்றும் சொல்" என்றேன்.

இதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த பாலாமணி யம்மாள், "நல்லது. இனி நாம் வேகமாகப் போய்ச் சேரவேண்டும்" என்று சொல்ல, நான் என் வேலைக்குத் தேவையான மருந்துப் பெட்டியை யெடுத்துக்கொண்டு அவள் பின்னே சென்றேன். ரிக்ஷாவில் ஏறிக்கொள்வதற்கு முன்பாக நான் பாலாமணியம்மாளைப் பார்த்து, "நோய் எப்பேர்ப்பட்டதென்றும், நோயாளி யார் என்றும் நீங்கள் இன்னும் எனக்குத் தெரிவிக்க வில்லையே!" என்றேன்.

இதற்குப் பாலாமணி யம்மாள் வெகு பரபரப்புடன் என்னை நோக்கி, "நோய் எப்பேர்ப்பட்டதென்று எனக்குத் தெரியாது. முன் நான் சொல்லியது போல் இவ் விஷயம் பெருத்த மர்மமாக இருக்கிறது. என் வீட்டிலிருக்கும் கோகிலத்தை நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களல்லவா? அவள்தான் இப்பொழுது சாகும் தருணத்தி லிருக்கிறாள்!" என்றாள்.

இதைக் கேட்டதும் நான் மயிர்க்கூச்சலடைந்து, "கோகிலமா? அவள் சாகும் தருணத்தி லிருக்கவேண்டிய காரணமென்ன?" என்று கேட்டுக் கொண்டே அவளுடன் வாசலில் நின்றுகொண் டிருக்கும் ரிக்ஷாவிலேறிக் கொண்டேன். நான் கடைசியாகக் கேட்ட கேள்விக்கு அவள் பதில் சொல்லாமலே மௌனமாயிருந்தாள். ரிக்ஷா தங்கசாலைத் தெருவை நோக்கி வேகமாய்ப் போய்க்கொண் டிருந்தது.

ரிக்ஷாவில் முகம் வெளுக்க என்னருகில் பாலாமணி சவம் போல் அசைவற்று உட்கார்ந்திருந்தாள். நான் கேட்கும் கேள்விகளுக்கெல்லாம் அவள் ஓரே வார்த்தையில் பதில் சொல்லி விடுகிறாளே யொழிய, சரியான பதில் கொடுப்பதில்லை. கோகிலம் சாகும் தருணத்திலிருக்கிறாளென்று இவ்வோரே சமாச்சாரத்தை யவள் பின்னும் பின்னும் சொல்லுகின்றாளே தவிர, இதற்கு மேல் அவள் வாயிலிருந்து ஒன்றும் கிரஹிக்கக் கூடியதாயில்லை. தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டவள்போல் அவள் நடுக்கங்கொண் டிருந்தது எனக்குப் பெருத்த சந்தேகத்தை மூட்டியது.

பாலாமணியின் முகமே ஒருவாறு மாறுபட் டிருந்தது. கூரிய புத்தியும் குறுகுறுப்பும் உடைய இவளது முகம் தற்சமயம் மீளாத் துயரத்தைக் காண்பிக்க என் சந்தேகம் அதிகரித்தது. இதற்குக் காரணம் மாசிலாமணி முதலியாரின் கொலையா யிருக்கலாமென் றெண்ணினேன். மேலும் இந்த சமயத்தில் இவளும் கோகிலமும் பல்லாவரத்திற்கு வந்த விருந்தினர்களில் சேர்க்கப் படவில்லை யென்ற விஷயம் எனது ஞாபகத்திற்கு வந்தது.........அடிக்கடி நான் பாலாமணியின் முகத்தையே உற்று நோக்கினேன். அவள் தீராத்துயரமடைந்திருக்கிறாளென்றும், அவளுடைய மனக் கலக்கத்திற்கும் வேதனைக்கும் அளவே யில்லை யென்றும் அவளுடைய முகம் காட்டிற்று.

பாலாமணியின் வீட்டு வாயிலில் ரிக்ஷா வண்டி சென்று நின்றது. என்னைக் கண்டதும் ஒரு வேலைக்காரன் வாசற் கதவைத் திறந்தான். உள்ளே சென்றவுடன் இடது பக்க மிருந்த அறையை நோக்கி பாலாமணி என்னை யழைத்துக்கொண்டு சென்றாள். அவ்வறையின் கதவு திறக்கப்பட்டதும் அங்கு ஒரு கட்டிலில் மீனாள் படுக்கையாகக் கண்மூடி யிருக்கக் கண்டேன்.

அடுத்த க்ஷணமே நான் அவளருகில்போய் நின்று கொண்டேன். என் பின் பக்கத்தில் பாலாமணி நின்றுகொண்டு வருத்த மிகுதியால் அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டாள். நான் படுத்திருக்கும் பெண்மணியாகிய என் கண்மணியின் தேகத்தைத் தொட்டுப் பார்த்தேன். அவளுடைய தேகம் ஜில்லென்று குளிர்ந்திருந்தது! நாசியில் கையை வைத்துப்பார்த்தேன். ஸ்வாசத்தையே காணோம்!! அவளுடைய இருதயத்தையும் தொட்டுப் பார்த்தேன். இரத்தோட்டமே நின்று போய் விட்டது!!!.........சவம் போலவே அவள் மல்லாந்து படுத்திருந்தாள்.

"உயிர் இருக்கிறதல்லவா?" என்று மிகுந்த பரபரப்புடனும், விவரிக்க வொண்ணாத் துயரத்துடனும் பாலாமணி என்னைக் கேட்டாள்.

இதற்கு நான், "என்னால் ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை. உயிர் இருப்பதும், இல்லாததுமே சந்தேகத்தில் இருக்கிறது" என்றேன்.

மீனாள் சாதாரண மூர்ச்சை யடைந்து கிடக்கவில்லை யென்று கண்டறிந்து கொண்டேன். ஏனென்றால் அவளுடைய மெல்லிய தேகம் தற்சமயம் சவம் போல் வெளுத்தும் விறைத்தும் போயிருந்தது. மேலும் கைகால்கள் அசைக்க முடியாமலிருந்தன. சவத்திற்கும் இதற்கும் கொஞ்சங் கூட வித்தியாச மில்லை. என்றாலும் இவளுக்கு உயிரே போய் விட்டது என்று நிச்சயமாகத் தீர்மானித்து விடவும் முடியாம லிருந்தது.

என் கலியாணம் நடந்த தினம் நேர்ந்த அதிசய விஷயங்களெல்லாம் தற்சமயம் என் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அன்று குருவிக்காரன் தெரு 94-ம் நம்பர் வீட்டு மாடியில் எந்த நிலைமையில் படுத்திருந்தாளோ அதே நிலைமையில் இப்பொழுதும் மீனாள் படுத்திருக்கிறாள் என்று என் மனதிற்குத் தோன்றிய படியால் இவள் சவம் போல் காணப் பட்டாலும் நிச்சயமாக உயிரற்றிருக்கவில்லை யென்ற எண்ணம் எனக்குண்டாயிற்று. ஒரு நிமிஷத்திற்கு நான் என் மனைவியின் மனோகர வதனத்தையே மயங்கித் தயங்கி உற்று நோக்கிக்கொண் டிருந்தேன். அவளுடைய அழகு இப்பொழுது கூட என் மனதைத் தைத்துக்கொண் டிருந்த படியால் நான் சிறிது நேரம் திகைத்து நின்றேன். எனக்கு ஏற்பட்ட துயரம் அளவிட முடியாததா யிருந்தது. அப்பால் துயரப்பட்டு அதைரியங் கொள்வது நன்கல்லவென்றும், மீனாளின் நிலைமையை மாற்றப் பிரயாசைப்பட வேண்டுமென்றும் எண்ணங் கொண்டேன்.

உடனே நான் பாலாமணியைப் பார்த்து "அம்மா! நான் ஒரு கடிதம் கொடுக்கிறேன். ஒரு ஆளை சீக்கிரம் இங்கு அனுப்புங்கள். அவன் இக் கடிதத்தைக் கொண்டு சென்று மற்றொருவரை யழைத்துக்கொண்டு அதி சீக்கிரத்தில் இங்கு வந்து சேரவேண்டும். அவர் வந்து பார்த்த பிறகுதான் நம்முடைய சந்தேகங்கள் தீரும்" என்று சொல்ல, அவளது கட்டளையின்படி ஒரு வேலையாளும் வந்து சேர்ந்தான். உடனே நான் ஒரு சிறிய கடிதமெழுதி இதையோர் உறையில் போட்டு உறையின் பேரில் "டாக்டர் நடேசன், நடராஜ விலாசம், எழும்பூர்" என்று எழுதி அவ்வேலையாளிடம் இதைக் கொடுத்து டாக்டர் நடேசனைக் கையோடு அழைத்துவரும்படிக் கட்டளை யிட்டேன். வேலையாளும் கடிதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு வேகமாய்ச் சென்றான்.

"ஆனந்தபோதினி" பஞ்சாங்கம்.

ஸ்ரீமுகஞு கார்த்திகைமூ—கலியுகாதி 5035, சாலிவாகனம் 1856, பசலி 1343, கொல்லமாண்டு 1109, ஹிஜரி 1352, இங்கிலீஷ் 1933ஞு நவம்பர்மூ—டிசம்பர்மூ

கார்த்திகை	நவம்பர்	வாரம்.	திதி.	நக்ஷத்திரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	16	வியா	சது47-10	சுவா50-20	அ50-20சி	மாச சிவராத்திரி,
2	17	வெ	அ●39-15	விசா44-8	சித்60	சர்வத்திர அமாவாசை
3	18	சனி	பிர30-25	அனு37-18	சித்60	மார்க்கசிர சுத்தம், அனுஷ கார்த்திகை கா-53-18
4	19	ஞா	துதி21-43	கே30-25	ம30-25அ	சந்திர தெரிசனம்
5	20	திங்	திரி13-10	மூல28-55	சி28-55மர	மாச சதுர்த்தி விரதம்
6	21	செவ்	சது5-15 பஞ்58-23	பூரா18-5	சி18-5அ	நாக பஞ்சமி, நாக பூஜா, அவமாகம், கணிதாரம்பம்
7	22	புத	சஷ்52-53	உத்18-20	அ18-20சி	சஷ்டி, மகாசஷ்டி, ஸ்கந்த சஷ்டி, சம்பா சஷ்டி
8	23	வியா	சப்48-48	திரு9-53	சித்60	மித்ர சப்தமி, சூரிய விரதம்
9	24	வெள்	அஷ்46-10	அவி7-58	சித்60	வியாதிஸ்யஸ்தர் ஸ்நானிக்க
10	25	சனி	நவ45-0	சத7-20	அ7-20மர	கரிநாள்
11	26	ஞாய	தச45-10	பூர8-13	சித்8-13அ	ஏற்றம் ஸ்தாபிக்க
12	27	திங்	ஏகா46-33	உத்10-30	சித்60	சர்வ, மத்வ ஏகாதசி
13	28	செவ்	து49-0	ரே13-35	சித்60	மச்ச துவாதசி
14	29	புதன்	திர52-20	அஸ்17-50	ம17-50சி	அநுமத் விரதம்
15	30	வியா	சது57-0	பர22-53	சி22-53ம	கிருத்திகை தீபம்
16	1	வெள்	○60	கி✳28-45	சி28-45ம	பௌர்ணமி, கிருத்திகை
17	2	சனி	பௌ1-43	ரோ35-15	அ35-15சி	கரிநாள், விஷ்ணு தீபம்
18	3 (1933ஞு டிசம்பர்)	ஞா	பிர7-28	மிரு42-25	சித்60	
19	4	திங்	துதி13-43	திரு50-25	சி50-25அ	
20	5	செவ்	திரி20-23	புன57-40	சித்60	
21	6	புத	சது27-8	பூச60	சித்60	
22	7	வியா	பஞ்33-10	பூச5-10	அ5-10மர	
23	8	வெள்	சஷ்38-25	ஆயி12-0	மர60	
24	9	சனி	சப்42-20	மக-17-35	அ17-35சி	
25	10	ஞா	அஷ்44-15	பூர21-35	சி21-35அ	
26	11	திங்	நவ44-3	உத்23-35	சித்60	
27	12	செவ்	தச41-38	அஸ்23-28	சித்60	
28	13	புதன்	ஏகா37-5	சித்21-13	சித்60	
29	14	வியா	து30-45	சுவா17-10	அ17-10சி	வித்யாரம்பம், உபநயனம் செய்ய, வாகனமேற

ராகு	6-தலா-வக்-பு 13-மகா-சுக் 20-விரு-புத 23-மகர-ராகு 23-கடக-கே		
சனி			கே
செவ் சுக்	சூரி புத		குரு

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR,
AT THE "ANANDA BODHINI" PRESS,
NO. 5, LAWYER CHINNATHAMBI MUDALI STREET, MADRAS.

சென்றமாதம் வெளியான சித்திர எழுத்து போட்டிப் பந்தயத்தின் சரியான விடை.

1. தூரதேசம். 2. பாகஞ்செய். 3. ஆடுகேள். 4. குருபூசை. 5. தொழிலாளி. 6. குஞ்சரமீது. 7. தங்கஇடம். 8. பம்பரம். 9. சுகவாசி.

பரிசு பெற்றவர்கள்.

முதற் பரிசு.

இந்தப் போட்டிப் பந்தயத்தில் ஒருவரும் சரியான விடை அனுப்பாததால் முதற் பரிசு ரூ. 20ஐ ஒரு தப்புள்ள விடை அனுப்பின 18 பேருக்கு பங்கிட்டுத் தலா ரூபா-1—8—7 விகிதம் அனுப்பப்படும்.

1, 2, 3, என். எஸ். வெங்கட்சுப்ரமணியம், கர்ணம், நன்கவல்லி, P. O. 4. சி. வரதராஜுலு நாயுடு, கி. மூ. ராமனுதபுரம் கோவிலூர் B. O. திண்டுக்கல். 5. சி. அங்கையர்க்கண்ணு அம்மாள், 25, நாசய்யர் தெரு, வண்ணாரப்பேட்டை, சென்னை. 6. கு. அ. சக்கரவர்த்தி, அட்வகேட், நெ. 68, ராமசாமி வீதி, மண்ணடி மதராஸ். 7. எம். டி. என். மணியன், சதர் வஸ்திராலயம், தூத்துக்குடி. 8. எஸ். கோபாலசாமி S/o சுப்பையர், புதுரோட், உறையூர். 9. எஸ். நடேச ஐயர், சப்போஸ்ட் மாஸ்டர், பேர்காம்பெட். 10. எம். கந்தசாமி பிள்ளை, ஹெட் வார்டர், நெ. 8, சென்டரல் ஜெயில், திருச்சிறாப்பள்ளி. 11. ஜி. வி. ராமன், காமுதி, ராமனுதபுரம் ஜில்லா. 12. ஜி. வெங்கு லட்சுமி, கணபத் அயான் ஒர்க்ஸ், வண்ணார்பேட்டை, திருநெல்வேலி. 13. டி. கே. விஜயராகவய்யர் C/o டி. கே. சேஷய்யர், ஓட்டல் & காபிகிளப் உடுமலைப்பேட்டை.

இரண்டாவது மூன்றாவது பரிசுகள்.

2-வது பரிசு ரூ. 15ம் 3-வது பரிசு ரூ. 15ம் சேர்த்து ரூ. 30ஐ இரண்டு தப்புள்ள விடை அனுப்பின 57 பேருக்கு பங்கிட்டுத் தலா ரூபா 0—8—5 அனுப்பப்படும்.

1. அகிலாம்பியம்மாள், வடலூர் போஸ்ட். 2. ஆர். எப். பத்மாவதி அம்மாள், ராயப்பேட்டை, மதராஸ். 3. டி. எல். பட்டம்மாள், தஞ்சாவூர், 4. மீனாக்ஷிநாதன், போபால். 5. எம். மாரிமுத்து, திருச்செங்காடு. 6. யு. ஆர். சாரங்கபாணி, உடுமலைபேட்டை. 7. கெ. சிதம்பரம் பிள்ளை, மன்னார்குடி. 8. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி, சக்கரைவாசல். 9. எஸ். துரைசாமி பிள்ளை, சித்தனக்காவூர். 10. கெ. என். ஆறுமுகம், சாலவாக்கம். 11. வெ. பிச்சை செட்டி. மதுரை. 12. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு, சாலவாக்கம் போஸ்ட். 13. பி. ஜி. சேதுராமன், கண்ணனூர். 14. எம். ராமசுவாமி, தூத்துக்குடி. 15. ஆர். சுப்ரமணியன், தூத்துக்குடி. 16, 17, எம். டி. எஸ். மணியன். தூத்துக்குடி. 18. என். வெங்கிடராமன், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை. 19, 20, 21. பி. ஸ்ரீனிவாஸன், மதுரை. 22. எஸ். ராஜகோபாலன், புதுச்சேரி. 23. டி. ஆர். வைத்திநாதய்யர், சிதம்பரம். 24, 25, 26, 27. டி. சுப்ரமண்யம், திருவல்லிக்கேணி. 28. டபிள்யூ. நரசிங்க ராவ், பருகூர் போஸ்ட். 29, 30, ஏ. வி. எம். ஆர். எம். ராமசாமி செட்டியார், கண்டரமாணிக்கம். 31. கி. கிருஷ்ணராஜு, குனூர். 32. எஸ். சுப்பராயப் பிள்ளை, திருவானைக்கோவில். 33. எம். ரங்கய்யன் செட்டியார், கும்பகோணம். 34. எஸ். ராமலிங்கம், திருநெல்வேலி. 35. ஜி. வி. ராமன், குமுதி. 36. எஸ். எஸ். பொன்னுசாமி முதலி அட்டையம்பட்டி. 37. எம். முத்து லட்சுமண செட்டியார், அய்யம்பாளையம். 38. டி. ஆறுமுகம் பிள்ளை, கோயமுத்தூர். 39. எஸ். மாணிக்கம் செட்டியார், சிறுவள்ளூர் போஸ்ட். 40. ஆர். பெருமாளையர், சோமனூர் போஸ்ட். 41. பி. ஜீ. சேதுராமன், கண்ணனூர். 42. ஸ்ரீனிவாசன், மன்னார்குடி. 43. எம. எஸ். வெங்கட்ராம ஐயர், ஐம்பகரதபுரம் போஸ்ட். 44. பழ. செ. சொக்கலிங்கம் செட்டியார், செவ்வூர். 45. எம். பழனியப்ப செட்டியார், கோயமுத்தூர். 46. மூ. சு. வீரன் செட்டியார், நகரம். 47. கெ. ஜெயராம ஐயர், புதுவை. 48, 49. டி. கே. விஜயராகவ ஐயர். 50. கெ. எஸ். வேலாயுதம் பிள்ளை, மதுரை. 51. பி. எஸ். சின்னசாமி பிள்ளை, பொன்னமராவதி. 52. எல். எம். சீனிவாஸன், க்யாக்வி, பர்மா. 53. கெ. தேசிகமய்யங்கார், தேவகோட்டை. 54. டி. கெ. விஜயராகவய்யர், உடுமலைப்பேட்டை. 55. எஸ். கெ. சிதாலக்ஷ்மி அம்மாள், திண்டுக்கல். 56. எம். மலையாண்டி, தேவகோட்டை. 57. என். ஏ. துரைசாமி குருக்கள், சக்கங்கரை.

பரிசு ரூபா 1000

எளிய முறை 'முதலெழுத்து' போட்டிப் பந்தயம்

முதற் பரிசு ... ... ரூபா 600
இரண்டாவது பரிசு ... „ 400

விடைகாணும் விதம்:—அடுத்த பக்கத்தில் ஒன்பது படங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு படத்தையும் குறிக்கும் பதத்தின் முதல் எழுத்தை எடுத்து படத்திற்கு அடியில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் எழுத்துக்களின் முதலில் சேர்த்தால் அர்த்தமுள்ள முழுப் பதம் கிடைக்கும். உதாரணம்: முதல் படம் காக்கை. முதலெழுத்தாகிய 'கா' உடன் 'ண்டிவம்' சேர்த்தால் 'காண்டிவம்' என்றாகும். இப்படியே மற்றவைகளையும் கண்டுபிடித்து அனுப்புக.

பிரவேசக் கட்டணம் அணா எட்டு

1-11-33 'பிரசண்ட விகட'னில் வெளியாயிருக்கும் கூப்பனில்தான் விடைகளை பூர்த்திசெய்து அனுப்பவேண்டும். மற்ற விவரங்களுக்கு 'பிரசண்ட விகடன்' நவம்பர் மாதம் முதல் தேதி வெளியீட்டைப் பார்க்கவும்.

நவம்பர் 'பிரசண்ட விகடன்' பிரதிகளுக்கு ரூபா 100 அதிர்ஷ்டப் பரிசும் உண்டு.

தனிப்பிரதி விலை ஒரு அணாதான்.

பிரதிகள் எல்லா ஏஜெண்டுகளிடமும் கிடைக்கும்.
கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு ஒரு அணா ஸ்டாம்பு அனுப்பியும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

"பிரசண்ட விகடன்" ஆபீஸ்,

நெ. 6, லாயர் சின்னதம்பி முதலி தெரு, மதராஸ்.

பரிசு ரூபா 1000

பிரவேசக் கட்டணம் அணா 8.

எளிய முறை 'முதலெழுத்து' போட்டிப் பந்தயப் படம்.

ஓர் சிறந்த தமிழ் நூல் வெளியீடு

நாலடியார் மூலமும்

விரிவான உரையும்.

செம்பூர் வித்வான்-வீ. ஆறுமுகஞ் சேர்வை அவர்களைக்கொண்டு இந்நூல், மிகத் தெளிவாகவும், விரிவாகவும் பழைய உரைகளையும் தழுவிப் புதிதாக எழுதப்பட்ட சிறந்த உரையுடன் இப்போது வெளிவந்திருக்கிறது.

இந் நாலடியார் என்னும் நூலானது, ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்குமுன் கடைச்சங்க காலத்தில், பாண்டியனிடம் வந்திருந்த ஜைன முனிவர் பலரால் தனித்தனி வெண்பாக்களாக இயற்றப்பட்டு பின்னர் அப் பாண்டியனால் தொகுக்கப்பட்டுப் பெயரிடப்பட்ட சிறந்த நீதி நூலாகும். உலகத்தில் பல தேசத்தாராலும், பல சமயத்தாராலும் கொண்டாடப்படும் திருக்குறளோடு ஒப்புமை யுடையது, உலகத்தார் பலருக்கும் பொதுவாகப் பற்பல நீதிகளை எடுத்துரைக்கக் கூடியது. உலகத்தில் மனிதர்க்குப் பயன் தரத் தக்க நூல்களில் இது சிறந்ததாகும். பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் இது முதன்மை பெற்றதாகும். மனிதர் அடையவேண்டிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருடார்த்தங்கள் நான்கினையும் அடைதற்கு இந் நூல் நல்ல வழிகாட்டி யாகும். மாணவர்களும், மற்றவர்களும் அவசியம் படிக்கத் தக்க நூலாகும்.

இதற்குப் பிற்காலத்தில், 'பதுமனார்' என்னும் சிறந்த புலவரொருவர், பால், இயல், அதிகாரம் என்னும் பாகுபாடுகளைச் செய்து சிறந்த உரையொன்றும் இயற்றி யிருக்கின்றார். வேறு சில சிறந்த புலவர்களும் சில உரைகள் எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

இது, அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்னும் மூன்று பால்களையும், பதினொரு இயல்களையும், நாற்பது அதிகாரங்களையும், நானூறு செய்யுட்களையு முடையது.

இந் நூலுக்கு, முன் பதுமனார் முதலியவர்களால் இயற்றப்பட்ட சில உரைகள் இருப்பினும், அவை சிறந்த கல்வி யறிவுடையாரே படித்துணரத் தக்க பழந்தமிழ் நடையில் அமைந்திருப்பதாலும், ஆரம்பக் கல்வி யுடையாரும், சாமானியக் கல்வி யுடையாரும் தக்க ஆசிரியரிடம் பாடங்கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியனவா யிருப்பதாலும் எவரும் தாமே படித்துணரத் தக்க விதத்தில் இக்காலத்துக்கேற்ப எளிய தமிழில் தெளிவான உரை யொன்று எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்று பலர் எம்மிடம் கேட்டுக்கொண்டதற் கிசைந்து, அவர்கள் விரும்பிய விதமாகவே இவ்வுரை எழுதி வெளியிடப் பெற்றிருக்கிறது. இதில் பதவுரையும், கருத்துரையும், விசேடவுரையும் எவர்க்கும் சந்தேக முண்டாகாதபடி பொருள்களை நன்கு விளக்கிக்காட்டி மிகத் தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய உரைப் பகுதிகள் மிகத் தெளிவாக விரித்தெழுதப்பட் டிருக்கின்றன. நூல் அமைப்பிற்கு விரோதமாகவும், முன்னுக்குப்பின் முரணாகவும் பொருள்பட்டுச் சந்தேகங்களை விளைவித்துக்கொண்டிருந்த உரைப்பகுதிகளில் ஐயம் நீங்குமாறு பொருத்தமான பொருள்கள் விளக்கப்பட் டிருக்கின்றன. புதிய உரைகளும் ஆங்காங்கே விரித்தெழுதப்பட் டிருக்கின்றன. சில செய்யுட்களின் சரியான பொருள் விளங்காமல் மயக்கத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்த உரைகள், வேறு நூல்களின் ஆதாரங்களைக்கொண்டு சந்தேகம் நீங்கச் சரியான விதத்தில் அமைக்

தத்வசங்க்ரஹ ராமாயணம்

இரண்டாம் பதிப்பு.

இது சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான நூல். இதனை ஒரு முறை படிப்பவர்கள் இம்மை மறுமை யென்னும் இருவகை வாழ்விற் குரிய சாதனங்களை யுணர்ந்து மக்களாய்ப் பிறந்த நாம் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய ஒழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டு பகவானுடைய திருவருட் குரியவராக விளங்குவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த கிரந்தம் துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலன நிமித்தம் உலகத்தில் லத்

யவதாருக விளங்கிய தசரத பூபதிக்கு ஸ்ரீ ராமனாக அவதரித்த ஜகத் பிரபுவின் குண விசேஷங்களைப் பற்றிப் பேசுவது.

ஸ்ரீ ராமாவதாரத்தின் உண்மை இதனைப் படிப்பவர்க்கு உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல் விளங்கும். இதனைப் படித்தால் அநேக ஞான நூற்களைப் படித்த பயனை ஒருங்கே யடைதல் கூடும். ஸ்ரீராம பூஜா விதிகளும் அர்ச்சனைகளும் இதன்கண் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவரையில் வெளியான ராமாயணங்களைவிட மும்மடங்கு மேலான தத்வ உபதேசங்கள் இதன்கண் காணலாம்.

உபந்யாசகர்களுக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியது. ஸ்ரீ ராம சரிதையை வாசிப்பதே இகபர நன்மை பயக்குமென்பர் பெரியோர். இதில் எண்ணிறந்த மிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 4.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசன சங்கிரகம்

(சப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(மூன்றாம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 2.

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிஷேகம் ஆப்டோன் படம் சேர்க்கப்பட்டது.
மிக்க திருத்தங்களோடு கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

☞ சொற்ப காப்பிகளே அச்சிடப்பட் டிருக்கின்றன. ஆதலின் புஸ்தகம் வேண்டியவர்கள் முன்னரே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்துக் கூறும் இந்த இராமாயணமானது மிக்க புண்ணிய கதை யென்பது உலகறிந்த விஷயம். இதனைப் பாராயணஞ் செய்வதாலுண்டாகும் பயன்கள் அளவிடற்கரியனவாம். இதனைப் பக்தி சிரத்தையுடன் படிப்பவற்கு உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களெல்லாம் கைகூடும்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; கீர்த்தி அதிகரிக்கும்; மோக்ஷத்தை அடையும் மார்க்கம் ஏற்படும்; இலக்ஷ்மி கடாக்ஷ முண்டாகும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

கப்பட் டிருக்கின்றன. வேறு நூல்களில் விளங்காதிருந்த பொருள்கள், இந்நூற் செய்யுளின் ஆதாரத்தைக்கொண்டு விளக்கப்பட் டிருக்கின்றன. இதுவரை இந்நூலுரைகளிற் காட்டப்படாத பற்பல சிறந்த கருத்துக்கள் இவ்வுரையில் நூதனமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூல் மூலச் செய்யுளுரையில் ஜைனமதக் கோட்பாடுகள் மிகத் தெளிவாக எடுத் தெழுதப் பட்டிருக்கின்றன. பல கல்விமான்களும், ஜைனர்களும் நாலடியில் சில பாடல்களுக்குத் தெரிவித்துவந்த அரிய உரைகளும் இப்புதிய வுரையில் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இலக்கணக் குறிப்புக்களும், இலக்கியக் குறிப்புக்களும், தொல்காப்பியம், நன்னூல் முதலிய இலக்கண நூல் சூத்திரங்களின் உதாரணங்களாலும், சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், கலித்தொகை, நீலகேசி, சூடாமணி நிகண்டு, பழமொழி, அறநெறிச்சாரம், திருநூற்றந்தாதி முதலிய இலக்கிய நூற் செய்யுட்களின் உதாரணங்களாலும் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் இவ்வுரையில் செய்யப்பட்டிருக்கும் திருத்தமான வேலைகள் பல.

இதுவரை, நாலடியாருக்கு இத்தகைய தெளிவான உரை வெளிவந்ததில்லை என்பது இதைப் படித்துப் பார்ப்பவர்க்கு நன்கு விளங்கும். இது டெமிஒன் 16-பேஜ் அளவில் 51-பாரங்களுக்கு மேற்பட்டும் 820 பக்கமுள்ளதாயும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழர் ஒவ்வொருவரும் அவசியம் வாங்கிப் படிக்கத் தக்கது.

இதன் விலை ரூபா 2—8—0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-11-33 வரை விலை ரூ. 1—12—0

நாகரீகம்?

இரண்டாம் பதிப்பு.

சே. இராஜு செட்டியார், எம்.பி. பி.ஐ., அவர்கள் இயற்றியவை

'நாகரீகம்' என்ற உயர்ந்த பெயரை வைத்துக்கொண்டு இக்காலத்து நடைபெறும் பல போலி வழக்க ஒழுக்கங்களின் சீர்கேடுகளை ஒழிக்கவும், நீதியும், உண்மையும், அன்பும் நிலைகுலைந்து, மூலை முடுக்குகளில் தேங்கிக் கிடக்க, அநீதியும், பொய்யும் கொடுமையும் ஒருங்கு திரண்டு கரைகடந்து பெருகிவரும் பெரு வெள்ளத்தைத் தடுக்கும் அணைக்கட்டாக இக்காவல் வரையப்பட்டது. இதில் உள்ளதை உள்ளபடியே எடுத்துக் காட்டி இந்தியர் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து அன்புடன் வாழவேண்டுமென்று அரும் பெரும் நீதிகளடங்க பலதிறந்த மனிதர்களின் சுபாவத்தையும் போக்கையும் விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது; இதில் ஜாதி சமூக கட்டுப்பாடுகளின் ஊழல்களும், ஆப்தமித்ரனின் அருங்குணங்களும், கருத்தொருமித்த காதலர்களின் அந்தரங்கப் பிணைப்பும், மோசக்காரர்கள் இறுதியில் நாசமுறுவதும், பல அத்தாட்சிகளோடு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லாரும் வாசித்து நற்பயனடைந்து இன்புறுவார்களாக. இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-11-33 வரை விலை ரூ. 1—8—0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

சாதி சமயச் சண்டைகளை யொழித்து சமரசபாவத்தைப் பரப்புவது எது?
இந்து மதத்தின் உண்மையான தத்துவத்தை அறிவிப்பது எது?

வேதாந்த மொன்றே.

உபநிடதங்களின் பரம தாத்பரியமாக விளங்கும் வேதாந்தத்தின் இரகசியார்த்தங்க[illegible] யெல்லாம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் அறியவேண்டுமானால்

ஞானசூரியோதயம் என்னும்
வேதாந்த இரகசியார்த்த வினாவிடை

என்னும் அரிய நூலைப் பாருங்கள். ஒவ்வொருவரிடத்திலும் அத்தியாவசியமாக இருக்கவேண்டிய ஞான பொக்கிஷம். பிறருதவியின்றிப் பாலருமறியுமாறு எளிய நடையில் சம்பாஷணை வடிவமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. முமுட்சுக்களுக்குண்டாகும் முக்கியமான சந்தேகங்களை யெல்லாம் போக்கி சீவன் முக்திப் பரமானந்தத்தைத் தருவது. வேதாந்த தர்க்க ஆசிரியர் திரு. கோ. வடிவேல் செட்டியார் அவர்களின் சிறந்த முகவுரை யுடையது. நாவல் வாசிப்பது போலவேயிருக்கும். நல்ல கிளேஸ் காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது. சுமார் 200 பக்கம் கொண்டது. இதன் விலை ரூபா 1.

கிராமக் கோர்ட்டுகள் சட்டம்.

(சென்னை 1888௵த்து 1-வது ஆக்ட்.)

சென்னை ராஜதானியின் கிராமங்களில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் கிராமக் கோர்ட்டுகளில் (கிராம முனிசிப் கோர்ட்டுகளிலும் கிராம பஞ்சாயத்து கோர்ட்டுகளிலும்) நடக்கும் சட்ட திட்டத்தைக் குறித்த ஷை ஆக்டை, 1920௵த்திலும், 1929௵த்திலும் ஏற்பட்ட திருத்தங்களுடன் ஆக்டையும், அதன்படி செய்யப்பட்ட விதிகளையும், இன்னும் அவைகளுக்கு சம்பந்தமான கிராம மேஜிஸ்திரேட்டு ரெகுலேஷன்களையும், இதர சட்டங்களையும் அநுபந்தங்களுடன் சேர்த்து விரிவான உரையுடன் எளிய தமிழ் நடையில் சென்னை ஹைகோர்ட்டு அட்வோகேட்டுகள் ம-ள-ள-ஸ்ரீ, K. ஜகன்னாத சாஸ்திரியார், B.A. B.L., K. சங்கர சாஸ்திரியார், B.A. B.L., அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதன் விலை ரூபா 1—8—0.

இதர ஆக்ட் புஸ்தகங்கள்

	ரூ.	அ.		ரூ.	அ.
இந்தியன் பினல் கோட் சட்டம்	8	0	பஞ்சாயத்துச் சட்டம்	1	4
கிரிமினல் லா	8	0	இந்துதேச சாட்சி ஆக்ட்	1	0
சிவில் லா	8	0	தேவஸ்தான சட்டம்	1	0
புது விவகார சிந்தாமணி	2	8	எஸ்டேட் லாண்டு ஆக்ட்	1	4
புது பெரிய ஹிந்து லா	2	0	ஸ்டாம்பு ஆக்ட்	0	12
முகம்மதியன் லா	2	0	ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட்	0	10
கிராம முன்சிப் சட்டம்	1	8	டிரஸ்டிகள் சட்டம்	0	12
பரம்பரை கிராம உத்தி யோகஸ்தர்கள் சட்டம்	1	0	கால நிர்ணயச் சட்டம்	0	8
இன்கம் டாக்ஸ் சட்டம்	1	0	நில ஆக்கிரமிப்பு என்குரோச் மெண்ட் சட்டம்	0	4
லோகல்போர்ட் ஆக்ட்	2	0	கிராமச் சுகாதாரம்	0	2

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், மதராஸ்.

மதிமோச விளக்கம்.

(தூசி இராஜகோபால பூபதி அவர்கள் இயற்றியது)

ஆன்றோர் மதிக்கும் நான்காம் பதிப்பு.

223-பக்கங்கள் கொண்டது. 16-விநோதமான சித்திரப்படங்கள் சேர்க்கப்பட்டது. உயர்ந்த திக்கு கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

தருமமே தழைத்தோங்கி வளர்ந்துவந்த மகா புண்ணிய பூமியாமெ நம் பாரதகண்டத்தில், கலிகாலந் தொடங்கியதிலிருந்து, மனிதர், கால வயப்பட்டு, மன மாறுபட்டுத் தருமத்தில் செலுத்தும் சிந்தையை மிகுதியும் அதர்மத்தில் செலுத்தி வருவதால் அறநெறி குறைந்து மறநெறி வளர்ந்து வருகின்றது. அதற்கேற்ப வஞ்சமும், சூதும், பஞ்சமா பாதகமும் அவற்றிற் கஞ்சா நெஞ்சமும் படைத்த மனிதரே நாள்தோறும், நாடுகள் தோறும், நகர் தோறும், வீடுகள்தோறும் மலிந்து, விநோதம் விநோதமான படுமோசம், மதிமோசம், நிதிமோசங்களையும், சூது வஞ்சனைகளையும் செய்து வருகின்றனர். காலம் செல்லச் செல்ல இதற்குமுன் கண்டும், கேட்டுமிராத எண்ணிறந்த மோசநாசச் செயல்கள் எங்கும், என்றும் நூதனம் நூதனமாகத் தோன்றி அதியற்புதத்துடன் வளர்ந்துகொண்டே வருகின்றன; அவற்றைச் செய்யும் மனிதர்களும் உற்பாத பிண்டங்களாய் ஒருவரை யொருவர் எடுத்து விழுங்குவோராய் அற்புதமாக உற்பவித்து மலையை விழுங்கிய மகாதேவன் போல வளர்ந்து சிறந்து ஜெகஜாலப்புரட்டராயும், அண்டப்புரட்டராயும், திமிர்ப் புளுகராயும் பரவி வருகின்றனர். இவர்களுடைய மகாமோசச் செயல்களால் சூதுவாதறியாத உலகத்தார் அடையும் கஷ்ட நஷ்டங்களுக்களவேயில்லை. வியாபாரத்தொழில் முழுவதிலும் மோசம்; விவசாயத்திலும் மோசம்; உத்தியோகத் துறைகளினும் ஒப்பில்லா மோசம்; வித்தையிலும் மோசம்; வேடிக்கையிலும் மோசம்; வைத்தியத்திலும் மோசம்; மாந்திரீகத்திலும் மோசம்; சோதிடத்திலும் மோசம்; சோற்றுக்கடையிலும் மோசம்; கப்பலிலும் மோசம்; ரெயிலிலும் மோசம்; நீதிச்சபைகளிலும் மோசம்; தேசச் சேவைகளிலும் மோசம்; கோவிலிலும் மோசம்; குளத்திலும், வீட்டிலும் மோசம்; காட்டிலும் மோசம்; நாட்டிலும் மோசம்; நகரத்திலும் மோசம். இப்படியே மனிதர் தலை நீட்டு மிடங்களெல்லாம் மோசமயமாகவே யிருக்கின்றன. உலக முழுவதும் இவ்வாறே மோசம் நிறைந்ததா யிருப்பதனாலே, வஞ்சமற்ற மனிதர் துன்பத்திற்குள்ளாகிச் சதா சர்வகாலமும் சஞ்சலப்படுகின்றனர்; இத்தகைய மோசநாச வலையினின்றும் தப்புதற்கு மார்க்கங் காணாதவர்களாய்த் தவிக்கின்றனர். ஆதலின், இந்தப் படுமோசப் பெரும் பாதாளத்தில் மனிதர் வீழ்ந்து மயங்காமல் தப்பித்துய்தற் கேதுவாயிருக்கும்படி, உலகத்தில் உலாவும் எண்ணிறந்த மோசச் செயல்களெல்லாம், இப்புத்தகத்தில் மிக்க விளக்கமாக எழுதப் பெற்றிருக்கின்றன.

இது இவ்வளவு பயன் சிறந்ததா யிருப்பதனாலேயே இதன் மூன்று பதிப்புக்களும் வெகு சீக்கிரம் செலவாகி இப்போது இந் நான்காம் பதிப்பு வெளிவந்திருக்கின்றது. இப்பதிப்பிலும் பெரும்பாகமான காப்பிகள் செலவாகிவிட்டன; சொற்பக் காப்பிகளே இருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 1—0—0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை அணா 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

பகவத்கீதை வசனம்

ஸ்ரீ மகாத்மாவினால் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவதும், ஸ்ரீ சங்கரர், ஸ்ரீ ராமானுஜர், ஸ்ரீ மாத்வர், ஸ்ரீ நீலகண்டர் முதலிய சமயாச்சாரியர்களின் வியாக்கியானங்கட்குப் பாத்திரமாக விளங்கியதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவினால் அருளிச் செய்யப்பட்டதுமாகிய பகவத்கீதையைச் சிறிது கல்வியறிவுள்ள ஆண்களும் பெண்களுங்கூடப் படித்துப் பயன் பெறவேண்டும் என்னும் நன்னோக்கத்துடன் அது பிரபல நாவலாசிரியரும், கைவல்ய நவநீத வசன நூலாசிரியருமாகிய ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் எளிய இனிய வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

அழகிய காலிகோ கட்டடம். இதன் விலை ரூ. 1—8—0.

காதலி?

ஒரு இனிய அருமையான தமிழ் நாவல்.

இதில் நவீன நாகரிகம், காதலின் வெற்றி, 'அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது', 'விதியின் வலி' என்னும் பல உயரிய நீதிகள் செல்வர்களின் ஆடம்பர வாழ்க்கை, சீர்திருத்தத்தின் சீர்கேடு ஆகிய பல அரிய அறிவைப் புகட்டும் அதியற்புத விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை அணா 10.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-11-33 வரை விலை அணா 8.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

அருமையான மருந்து. பெருமையான குணம்.

சி. எம். சாமி மகா வீரிய

தங்க பஸ்பம்.

மூலிகையினாலேயே நீற்றப்பட்டது. பெரிய மகானின் முறை. அபார தாது புஷ்டியும், பலமும், பசியும், ரத்தவிர்த்தியும் உண்டாகும். இல்வாழ்வில் அதியற்புத சுகந்தரும். வெள்ளை, வெட்டை, நீர் கடுப்பு, நீரழிவு, பவுத்திரம், மூலம், க்ஷயம், இருமல், கபக்கட்டு, குன்மம் முதலிய சகல வியாதிகளும் தீரும். 24 நாள் பஸ்பம் விலை ரு. 10.

சி. எம். சாமி குரு

தாம்பிர பஸ்பம்

சாப்பிடுவீர்களானால் அதிசயிக்கத்தக்க குணம் பெறுவீர்கள்.

திமிர், குஷ்டம், மதமதப்பு, ரணம், பத்து, தடிப்பு. குழிப்புண், பவுத்திரம், கண்டமாலை, வாசம், பிரந்தி, சளி, இளைப்பு, குன்மம் முதலிய சகல கொடிய வியாதிகளும் குணப்படும்.

50 வேளைக்கு ரு. 25. ஏழைகளுக்குப் பாதி விலை.

அன்னிய நாட்டார் முன் பணம் அனுப்பவேண்டும்.

மலையப்பசாமி வைத்தியசாலை, பழனி. (S.I.)

நிமித்தியகுறி சாஸ்திரம்

மனதில் நினைத்துக்கொள்ளும் காரியங்களையும், அவற்றின் பலன்களையும் அறிந்து சொல்லும் மார்க்கங்கள் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இது ஜோதிடர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமானது. விலை

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

புல்—புல்—தாரா.

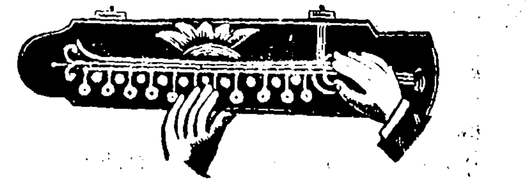

இது ஹார்மோனியத்தைப் போன்ற சிறந்த மனோகர சங்கீத வாத்தியம். சங்கீதப் பயிற்சியை எளிதில் அளிக்கக்கூடியது. இதனுடைய நாதமோ செவிக்கின்பந்தரத்தக்கது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சிறுவர்களுக்கு சங்கீத ஞானத்தை புகட்டச் செய்யும் கருவி இதுவேயாகும்.

7	கம்பிகள் உள்ளது	விலை ரூபா	5	8	0
6	,,	,,	5	0	0
5	,,	,,	4	8	0
4	,,	,,	4	0	0
3	,,	,,	3	8	0

வாசிக்கும் தந்தம் 1, சாவி 1, கம்பி 2, உபயோகிக்கும் விதம் புத்தகம் 1, இவையாவும் சேர்த்து மேற்படி பெட்டியுடன் அனுப்பப்படும். பெட்டி வேண்டியவர்கள் இத்தனை கம்பிகள் என்று தெரிவிப்பதுடன் முன்பணம் ரூ. 2. அனுப்பவேண்டும்.

மயிர் போக்கும் சோப்.

இது ஒவ்வொருவருக்கும் மிகவும் அத்தியாவசியமானது. சரீரத்தின் எந்தப்பாகத்திலுமுள்ள மயிரை இந்த சோப்பின் உதவியால் பிரயாசையின்றி அதிக சுலபமாய்ப் போக்கிவிடலாம். மயிரைப் போக்கவேண்டிய இடத்தில் கொஞ்சம் ஜலத்தைப் பூசி, அதன்மேல் இந்த சோப்பைத் தேய்த்து ஐந்து நிமிஷம் கழித்து காகித கார்டினாலாவது ஓலைத்துண்டினாலாவது வழித்தால் அவ்விடத்திலுள்ள மயிர் யாவும் கழிந்துபோகும். அந்த இடம் பிறகு மழமழப்பாக விருக்கும். இந்த சோப்பில் துர்நாற்றம் முதலியவை இரா. சோப் 1-க்கு விலை அணா 0 6 0

3-சோப் கொண்ட பார்ஸல் 1-க்கு ரூ. 1 0 0

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

ஸ்ரீ நங்கையர் கழுத்துச் சங்கிலி

இது சுத்தமான 18 காரட் கோண்ட கோல்ட் பிளேட் நெக்லேஸ் என்னும்

கழுத்துச் சங்கிலி

3 வருஷம் உத்திரவாதமுள்ளது. இது சுத்த ரோல்ட் கோல்டால் செய்யப்பட்டு இமிடேஷன் வைரம், சிவப்பு, ரத்தினங்கள் முதலியவை பதிக்கப் பெற்றது. படத்திற் கண்டபடி மிகவும் வேலைப்பாடுடையது. பதக்கம் அமைக்கப்பெற்றது. கண்ணைக் கவரக்கூடியது. அசல் தங்கத்தால் செய்ததுபோலவேயிருக்கும். யாவரும் எத்தேயத்தினரும் உபயோகிக்கலாம், இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஒரே சமயத்தில் இரண்டு சங்கிலிகளுக்கு ஆர்டர் கொடுத்தால் தபால் செலவு இல்லை.

ரோல்டு கோல்டு "பிடோ" லீவர் கைகெடியாரம்.

எங்கள் ரிஜிஸ்டர் ரோல்டு கோல்டு "பிடோ" லீவர் கைக்கெடியாரம் பார்வைக்கு அழகாயிருக்கும். சரியான டைம் காட்டும். சிலிண்டர் கெடியாரங்களைப்போல் கொஞ்ச காலைக்குள் நின்று போவதல்ல. 5 வருஷமல்ல பத்து வருஷங்கூட ரிபேர் இல்லாமல் போகக்கூடிய கடியாரம். இதை வாங்குவோருக்கு ரோல்டு கோல்டு கெடியார கைச்சங்கிலி இனாமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். 5 வருஷ காரண்டியுடன் அனுப்பப்பெறும். இனாம் சங்கிலியுடன் கடியாரம் விலை ரூ 5-12-0. ஸ்டாக் கொஞ்சம் உடனே எழுதுங்கள்.

சுபீரியர் வாட்சு கம்பெனி, கெடியார வியாபாரிகள், மதராஸ்.

ஸ்ரீ மஹா பாரதம்

விராடபர்வ வசனம்

நமது இதிகாசங்களில் சிறந்ததும், அறம் பொருள், இன்பம், வீடு என்ற உறுதிப் பொருள்களைத் திறம்பட வகுத்துரைப்பதினால் ஐந்தாம் வேதம் என்று சிறப்பிக்கப் படுவதுமாகிய ஸ்ரீ பாரதம் விராடபருவம் புதிய பதிப்பு வெளிவந்து விட்டது. சரளமான செந்தமிழ் நடை. முத்துப்போன்ற பெரிய எழுத்துக்களில் அமைந்த சுத்தப்பதிப்பு; விசித்திரப் படங்களுடன் இலங்குவது. சாமானியப் படிப்புள்ள ஆடவர் பெண்டிர் எல்லாருக்கும் எளிதில் பொருள் விளங்கும். சொற்ப பிரதிகளே கைவசம் உள்ளன. உடனே முந்துங்கள். உறுதியான கட்டிடம்.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை அணா 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையா சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

அமிர்த சஞ்சீவி லேகியமும்,

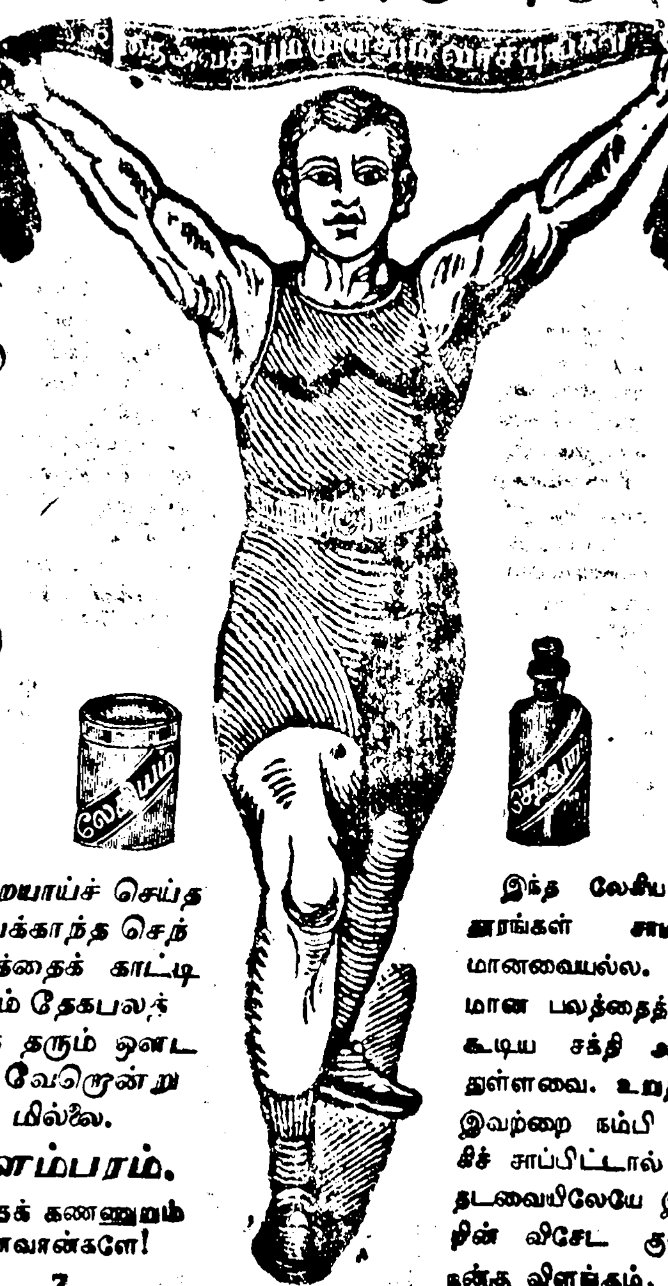

அயக்காந்த செந்தூரமுமே

முறையாய்ச் செய்த அயக்காந்த செந்தூரத்தைக் காட்டிலும் தேகபலத்தைத் தரும் ஔடதம் வேறொன்றுமில்லை.

விளம்பரம்.

இதைக் கணனுறும் தனவான்களே!

இந்த லேகிய சேந்தூரங்கள் சாமான்யமானவையல்ல. அபாரமான பலத்தைத் தாக்கூடிய சக்தி அமைந்துள்ளவை. உறுதியாய் இவற்றை நம்பி வாங்கிச் சாப்பிட்டால் ஒரே தடவையிலேயே இவற்றின் விசேட குணம் நன்கு விளங்கும்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களால்
நிவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிகளாவன:

இளங்காலத்தில் மனிதரின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போக்காயாசயர்க்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், சூலைரோகம், குன்மரோகம், அத்தபாண்டு, கைகால் முடக்கு, ஓடுவாய்வு, பித்த வெப்பம், நெஞ்சு தொண்டை எரிச்சல், வயிற்றுப்பிசம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுஷீனம், தேக எரிச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், நித்திரையில்லாமை, தலை சுழற்றல், இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் நீர்மேகம் முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் நீங்கிவிடும். பயங்கரமான மேக சம்பந்த வியாதிகளைப் பத்தே வேளையில் போக்கி சப்த நரம்புகளுக்கும் முறுக்கேற்றி அபரிமிதமான இரத்த விருத்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில் இதற்கு மிஞ்சின இலேகிய பஸ்பம் வேறெங்குமில்லை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதல்லாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேகத்தடிப்பு, கைக்கண் வெளுத்திருத்தல். முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து தினந்தோறும் மலத்தைத் தாராளமாய்ப் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரங்களே முதன்மையானவை யென்பதை நாம் எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். நிற்க, இந்த லேகிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நிவர்த்திக்குமா என்னும் சந்தேகமுடையோர் பரீக்ஷார்த்தமாக முதலில் 48-நாளாவது வாங்கி புண்டால் இவற்றின் அபாரகுணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் இம்மகத்துவம் பொருந்திய லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்துக் கூறியபோதிலும் அது தகும். மேலும் இவற்றை நோய் உள்ளவரே தாம் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உள்ளவர்களைவிட நோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு நல்ல பலம் ஏற்படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்த நண்பர் எண்ணிக்கையாகச் சாப்பிட்டு 10-நாளைக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கட்டாயம் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வாபஸ் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய நோய்கள் உடையோர் 48-நாட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுதும் நீங்கிவிடும். அப்படி நீங்கிக் குணம் ஏற்படாவிடில் நாங்கள் அதற்கு உத்திரவாதிகளாவோம். யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவோ சிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகார்த்தமாக வெளியிட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பொன் மெடல், வெள்ளிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான யோக்கியதா பத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆதலின் நமது லேகிய செந்தூரங்கள் யாம் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஜவாப்தாரியாயிருக்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேதரம் தருவித்துப் பாருங்கள்; எமது உண்மை விளங்கும்.

வாதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, துரப்பியாசத்தினாலாவது, அதிகமனக் கவலையினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் நோயினாலாவது, மற்றெந்தக்காரணத்தினாலாவது பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக ஷை லேகிய செந்தூரங்களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகாரோக்கியம், வலிமை, அழகு முதலியவற்றை அவர்க்குக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதில் தடையில்லை. வெளியூர்க் கனவான்கள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களில் முழு நம்பிக்கை வைத்து ஒரே ஒருதரம் இவற்றைப் பரீக்ஷிப்பார்களானால், அவர்கள் அவசியம் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பத்தியமே கிடையாது. எந்தப்பண்டங்களையும் நீக்குதலின்றி சாப்பிடலாம். மருந்து சாப்பிடும்போது பசி அதிகமாய் எடுக்கும் ஆதலால் பச்சைப்பயற்றுக் குழம்பு, [illegible]ச்சல் முதலியவைகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிக்கக்கூடிய விதத்தில் [illegible] யாமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும்போதெல்லாம் [illegible] காராதிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால், நெய் முதலியவைகளை [illegible] யிருந்தாலும் சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

தல், கா[illegible]

தேம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களை மட்டும் ஒருவர் [illegible] எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவாரேயானால் இவை தேகத்தில் [illegible] றை, மேகமெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கி அவர் தேகமா[illegible] ஊறுத்துப் புதிய ரத்தம் பரவித் தன் வாழ்நாள் பரியந்தம் இளைக்காமலிருக்கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்சாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றுமையாய்ச் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால், அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் மிகுந்த தேஜஸோடு தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதுதல் அனாவசியம். இந்தியா, பர்மா, ஸிலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விலை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அணா 8. ஒரே தடவை 48-நாள் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூ. 4.

பினாங்கு, சிங்கப்பூர், நெட்டால் முதலிய அயல்நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து விலை ரூபா 1-12-0. தபாற்கூலி ரூபா 1-4-0.

48 நாள் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூபா 5-8-0. சிங்கப்பூர், பினாங், மலாக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இருந்தாலும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருந்து அனுப்பப்படமாட்டாது.

விலாசம்:—லேகியம் டிபோ,

44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(ரிஜிஸ்டர் டிரேட் மார்க்)

பட்டவுடனே விஷம் பறக்கும்! அழுதவன் சிரிப்பான்!!

இதில் குணமில்லையென்று நிரூபிப்பவர்களுக்கு 100-ரூபாய் இனாம்.

எமது நாட்டிற்கு இது அவசியமாய் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண்டிய ஓர் ஔஷதமாகும். இது ஆங்கில யூனானி தமிழ் வைத்திய நிபுணர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டுள்ளது. அநேக நாள்பட வைத்திருப்பதால் இதன் குணம் சற்றும் குறையாது. தேள், கட்டுவாய்க் காலி, செய்யான், பாம்பு, எலி முதலியவற்றின் விஷங்களை இரண்டொரு நிமிஷங்களில் இது அடியோடு நீக்கக்கூடியது. எண்ணிறந்தோர் இதனால் சுகமடைந்திருப்பது பிரத்தியக்ஷ அனுபவமானதால் இதைப்பற்றி நாம் அதிகம் கூறவேண்டியதில்லை. இது இரண்டுவித மருந்துகளடங்கியது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்தோடு அனுப்பப்படும். விலை:—இரண்டுவித மருந்தும் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு அணா 8. தபாற்கூலி அணா 4. டஜன் 1-க்கு விலை ரூபா 5.

ஏககாலத்தில் 3-பாக்கெட் வாங்குவோருக்குத் தபாற்கூலி இனாம்.

வியாபாரிகளுக்கு 100-க்கு 25 கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

இந்த [illegible] சஞ்சீவித் தைலம்

நிவர்த்தி॥

...காலத்ரம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசம்பால் முதலிய சிரேஷ்ட ...பார்த்திக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் ...ட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒற்றைத் ... மண்டையிடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர் ... சாலேஸ்வரம், காதுநோய், தலைபாரம், அதிக வெய்யிலினால் உண்

டாகும் சிரரோகங்கள், சரீரதாபம், மூளைக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படும் விதமாய்த் தீரும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்து வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் நரைத்தமயிர் கருத்துவிடும். மூளையைக் குளிரப்பண்ணி அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இதனிகரற்றது. சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை கிழங்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனைகளே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இதனைத் தலையில் தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் கருப்புப்பட்டைபோல் பளபளப்பாகக் கருத்து ஆலம்விழுதுபோல் நீண்டு வளரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ஞாபக சக்தியையும், முகவசீகரத்தையும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் நடந்தவர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உள்ளங்கை உள்ளங்கால்களில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது தேகம் ஆரோக்கியமாய் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கூந்தல் வளரும் துவளி

இதை நல்லெண்ணெய் அல்லது தேங்காயெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிருக்குப் பூசிவந்தால் கூந்தலானது ஆலம் விழுதுபோல் உண்மையாய் வளரும். அதில் பேன் சேராது; சுண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிராது; வழுக்கைவிழுந்த இடத்திலும் மயிர் முளைக்கும். புட்டி 1-க்கு விலை அணா 12. தபாற்கூலி வேறு.

கண்நோய் மருந்து

இது கண்நோய், கண்குத்தல், கூசல், நீர் வடிதல், மங்கல், அந்திமாலை பூளை கட்டல், சதை வளர்ந்திருத்தல், கண் சிவப்பு, எரிச்சல், கண் இமை புருவம் இவைகளில் வலி, கண் புகைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணாக்கர்களுக்கும், ஆழ்ந்த பார்வையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த ஔஷதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட வேண்டியதில்லை.

புட்டி 1-க்கு அணா 8. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

மேஹ ராஜ சஞ்சீவி எ[illegible]

இந்த எண்ணெயை ஒருமுறை மூன்று நாள் சாப்பிட மாலை... யே, கிரந்தி, மேக தாமரை, மேக நமைச்சல்கள், மேகம் ... மேகப் புண், கால் கைகளிலே சேரும் மேக தூர்நீர், மேக எல்லாவகைகளான வெள்ளை, மூத்திர கருவியிலே தே... பலவித வியாதிகள் தீரும். அநேக காலமாக இருக்கும் ...களுக்கு ஒருமுறை சாப்பிட்டு, 15-நாள் பொறுத்து, மற்... முறை சாப்பிடவேண்டும். 3-நாள் எண்ணெய், புட்டி 1-க்கு ரூபா 1—8—0; மருந்துக்கு ஆர்டர் செய்யும்போது வியாதியின் பூரண நிலவரத்தை தெரியப்படுத்தவும்.

கஸ்தூரி மாத்திரை

குழந்தைகள் முதல் கிழவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உண்டாகும் சளி, இருமல், சுரம், தலைப்பாரம், நெஞ்சில் கொருகொருப்பு, ஜலதோஷம் முதலியவைகள் தீரும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அணா 12.

காப்கியூர் என்னும் க்ஷய அரி.

கபஇருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், க்ஷயம், சளி இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டைநோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான ஈழை இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரகரப்பு, இருமலினால் தூக்கம் பிடியாமை, குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச் சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் நனைவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாலுதினத்தில் இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தள்ளி நன்றாய் அவ்வியாதிகொண்டிருந்தவரை தூங்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, காலை மாலை இரண்டு வேளைகளிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத்

தேகத்தில் ஊறிய மேகரோகங்கள், மேக வாய்வு, தனுர்வாதம், முழங்கால்வாதம், குதிக்கால்வாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள், திமிர் வாய்வு, கைகால் விரல்களில் மேகநீர் தங்கிய நோய்கள், கிரந்தி முதலிய கிரந்திப் புண்கள், தொடைவாழை படைகள், நகக்கணுநோய், சகல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள், நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும். இது அநேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் சௌக்கியத்தை உண்டுபண்ணி அதிக அனுபவத்திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், நெய், கறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும் பேதி, இளைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமாக்கி வியாதிகளைக் கண்டித்துச் சுகப்படுத்தக் கூடியதுமாகிய உண்மையான மருந்து.

இதன்விலை ரூபா 1—8—0. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நாக ரம்பேதி மாத்திரை.

இநீரீரயில் 2-முதல் 5-வரை திரேக திடமறிந்து மாத்திரை நிரட்டு கொஞ்சம் ஜலம் சாப்பிடவும். இவ்விதம் சாப்பிட்டால் சுக மாயிவிடும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும் முறை தெரிந்து கொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அணா 6.

யூகலிப்டஸ் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த ஒரு அநுபோக வைத்தியரால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வாந்திபேதி, மினேக்வியாதி, தேள் முதலிய விஷ ஜந்துக்களின் கடி, கத்தி வகையறு, வெட்டுக் காயங்கள், நரம்புச்சுளுக்குகள், தீப் புண்கள், வெந்நீர்பட்டு வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புரைபோன இரணங்கள், இருமல், கக்குவாய் இருமல், வாய்பிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்விஞல் உண்டாகும் கொடூரமான பல்வலி, தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய ரோகங்களுக்குக் கைகண்ட ஔஷதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அணா 4.
1 „ 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2—8—0.

நரைமயிர் கருக்குந் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டையாகவும் பசுமை நிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நமது தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-நிமிஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டு பண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா, இதைப் பூசிய பிறகு முகலட்சணமும் வசீகரமு முண்டாகிறபடியால் வயோதிகரும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம் பார்சலோடு தெரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி.

இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷ்ணம் என்பது வரம்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினால் தாது கெட்டு மூலத்தில் அக்னி அதிகரிப்பதனால் ஏற்படும் கள்ளநோய். நீரடைப்பு, சதையடைப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் மூலமாய் ஏற்படும். நீர்க்கடுப்பும், குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதுண்டு. இவைகளை நீக்கி நல்ல சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அநுபவ மருந்து இது. பத்தியம் கிடையாது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

கர்ண...

காதில் சீழ் வடிதல், காது ... இருத்தல், காதில் நமைச்சல் முதலி... இந்த மருந்தில் 2-துளி காலை மாலை ... விட்டுவர, காதிலுள்ள நோய்களெல்லாம் ...

புட்டி 1-க்கு அணா 4.
வி. பி. தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்.

சரீரத்தின் இடுக்கான இடங்களாகிய தொடையின் இடுக்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிதாகப் படர்ந்து இரவில் ஓயாத நமைச்சலைத் தந்து நித்திரையைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச் சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் தைலத்தை உபயோகித்த மாத்திரத்தில் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அணா 4. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

பூவேலை தைக்கும் கைமெஷீன்

இவ்வாச்சரியமான மெஷீன் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளோடு சேர்த்தியாகத் தைப்பதற்கு மிகவும் அவசியமானது. கொஞ்சநாள் அனுபவத்திலேயே ஸ்திரீ புருஷர்கள் யாவரும் இதை எளிதில் அறிந்து கொண்டு

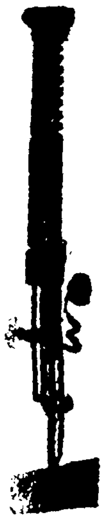

இதன் உதவியால், மெத்தை படுக்கை, படுக்கை உறைகள், தலையணை உறைகள், மேஜை விரிப்புகள், ஜன்னலின் திரைச்சீலைகள், குழந்தைகளின் சொக்காய்கள், ஸ்திரீகளின் கவுன்கள், குல்லாய்கள், இவைகளில் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளமைத்து கண்ணைக் கவரும்படி செய்யலாம்; சுவற்றில் கனி மண்ணால் பலவிதப் பூச்சித்திர வேலைகள் அமைப்பதற்கும் இது மிகவும் சாதனமானது.

ஒவ்வொரு ஸ்திரீக்கும் தங்கள் ஓய்வு நேரங்களில் இது மிகவும் உற்சாகத்தைத் தந்து தங்கள் மனத்திற்கினிய யுக்தியுடன் புதுபுது வேலைப்பாடான பலரக பூவேலை சித்திர வேலைகள் செய்வதற்கு இது மிகவும் அவசியமானது.

வாங்கிப்பார்த்தாலே இதன் அருமை பெருமை விளங்கும். பத்தே நிமிஷத்தில் இதை அறிந்து கொள்ளும்படியான முறையையும் இதனுடன் அனுப்புவோம். பல ஆச்சரியமான வேலைகளைப் பகட்டாகவும் நேர்த்தியாகவும் இதன் உதவியால் செய்து ...க்கலாம்.

...பல பள்ளிக்கூடங்களில், மாணவர்களுக்கு இவ்வேலைப் ... கற்பிக்கும் பொருட்டுத் தருவித்து நல்ல பலனை ...கிறார்கள்.

...யோகிக்கும் முறை அடங்கிய புஸ்தகம், இம் மெஷீனுடன் ...ம் செய்து அனுப்பப்படும். விலை ரூ. 2-8-0-தான்.

...ி, நெ. 44, தம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சிவப்பிரகாச பல் பொடி

இந்தச் சிவப்பிரகாச பல்பொடி மற்ற இதர பல்பொடிகளைப் போலிராமல், அதிக சுகந்தமாகவும், பல்வலி, பல்லில் சொத்தை, ஈறு வளர்ந்திருத்தல், வாய்ரணம், வாய்நாற்றம், பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை நீக்குவது மல்லாமல், பல் கன்றுய்த் துலங்கும்படி செய்யும். வாயில் சதா கம கம வென்னும் மணத்தை உண்டாக்கிக்கொண் டிருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகிக்கக்கூடிய பல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை அணு 2. 6-டப்பிகள் அணு 10.

நாக்குப் பூச்சியை நாசமாக்கும் பில்லை

இந்த பில்லைகள் ஒரு வருடத்துக் குழந்தைகட்கு அரை பில்லையும், மற்றவர்கட்கு 1 அல்லது 2 பில்லைகளும் கொடுத்தால் வயிற்றிலுள்ள சிறு கிருமிகள் யாவற்றும் பந்து பந்தாய் வந்துவிடும். 8-பில்லைகள் விலை அணு 6.

அயத்தங்கத் திராவகம்

மித்திரர்களே! இந்த அபூர்வ மருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாகக் கண்டிக்கக் கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதியினுலாவது வேறு எந்தக் காரணத்தினுலாவது இளைத்துப்போ யிருக்கும் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கி பலவிருத்தி தருவதில் இது நிகரற்ற மருந்தாகும். ஆங்கிலேய முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமையான மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமாயிருக்கும். இருமல் நோய்கண்டு அவஸ்தைப் படுபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்டே வேளையில் ஆச்சரியமான சுகத்தை யடைவார்கள். இதனுல் உண்டாகக்கூடிய அநேக குணங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிக்கிறேம்.

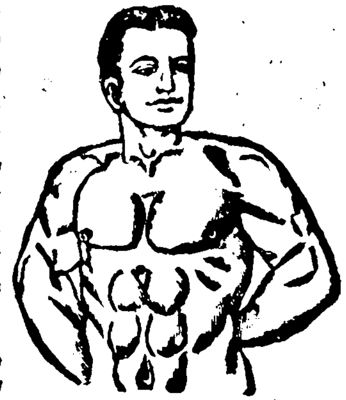

இது, நரைத்த மயிரைக் கறுப்பாக்கும், உஷ்ணத்தினுலாவது, புழு வெட்டினுலாவது மயிர் உதிர்வதை நிறுத்தும்; இதனுல் நீர் வியாதிகள் தீரும். கண்ணெரிச்சல், கைகால் காந்தல் இவை தீரும். இன்னும் இது முகவசீகரத்தை உண்டாக்கும். தேக அசதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும், நல்ல பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், நரம்புகளுக்கு அதிக வலுவைத் தரும். தேகத்தில் நல்ல இரத்தத்தைச் சுரப்பிக்கும். க்ஷயரோகத்தை க்ஷணத்தில் தீர்க்கும். வாத பித்த சிலேத்தமங்களா லுண்டாகும் ரோகங்களை நிவர்த்திக்கும். சத்த தாதுக்களுக்கும் நல்ல பலத்தைத் தரும். மூலக்குடு மூலவாய்வு மலச்சிக்கல் ஆகியவை தீரும்.

இந்தச் சஞ்சீவியை நல்ல போஜனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இணையில்லாத ஆனந்தத்தைத் தரும். மனிதர் தாம் இழந்துபோன ...திடத்தைப் பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. ஒருவன் 40-நாள் மருந்தை உட்கொள்ளும் பக்ஷத்தில் அவர் ...வஜ்ஜிரமே யாகும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமும் இல்லை. பத்தியம் ...

20-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருந்து ... அனுப்பப்படும்.

...வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச... மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

புத்திர சந்தான

ஆண்மலடு சொன்னலும் சொல்ல லாகும்
அப்பனே பெண்மலடு யாரு மில்லை
என்மலடாய்ப் போவதென்று கேட்பா யாகில்
இயம்புவேன் கருக்குழியில் சோரி சேர்ந்தால்
...ன்மிருந்தால் புழுதரித்தால் உதிரங் கெட்டால்
ஓங்கார பிரணவத்தில் வாயு சேர்ந்தால்
...ன்மதத்து விபரீதச் சேர்க்கை செய்தால்
தலையரட்டுப் பேய்பிணியால் தரியாதென்னே.

ஸ்திரீகளின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி அவ்வப்போது வித்தைப் புசித்து விடுவதனுலும், விபரீதச் சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதை வளர்ந்து சோறி பற்றி இரத்தங்கட்டி யிருப்பதாலும், கருக்குழி மதத்துக் கொழுத்திருப்பதாலும், மூலச் சுழியில் வாயு பித்தம் தங்கி யிருப்பதனுலும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணெயைக் காலை மாலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-காசு அளவு உள்ளங்கையில் விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சாப்பிட்டால் இது கருக்குழியிலிருக்கும் ஷை குற்றங்களை நீக்கி, கருக்குழியைச் சுத்தப்படுத்தி, மறுமாதத்திலேயே கரு தரிக்கும்படி செய்யும். இது அனுபவமான எண்ணெய். இதற்குக் கடுமையான பத்தியம் கிடையாது.

சிலருக்கு கருதரித்து 2, 3, 4-மாதங்கள் வரையில் தங்கியிருந்து பிறகு கரைந்து உடைந்து போவதுண்டு. இவ்வகைத் தோஷமும் இந்த எண்ணெயால் நிவர்த்தியாகித் தீர்க்காயுளான கரு தரிக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

மதன கோலாகல

தங்கமாத்திரை

இம்மருந்து தாதுபுஷ்டியைத் தருவதில் நிகரற்றது. இதில் கஞ்சா, அபின் முதலிய லாகிரி வஸ்துக்கள் சிறிதும் சேர்க்கப்படவில்லை. வயது மூர்ந்த காரணத்தாலும், ...அளவற்ற போக நுகர்ச்சியாலும் இழந்த பலத்தை இம்மருந்து ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் உண்டாக்கி ... விதமான சுகு... ...

இதுவன்றி வேறு எந்த ரோகினு லுண்டான பலவீனமும் இம்மருந்தினுல் நீங்கும். இரத்த விர்த்தியை யுண்டாக்கி நரம்புக்கு உறுதியைக்கொடுக் ...தன்மையில் இது கை... ...து. சேர் ...

...ய உயர்ந்த ...சேர்க்கப்பட் ...

... குணம் ...

...மதிராஸ்.

நிவாரணி மாத்திரை.

இந்த மாதாந்திர பஹிஷ்டை (ருது) கிரமமாக வெளிப்படாமல் நிவாந் ளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே விருத் வலி, ஜுரம், மார்பு நோய், மயக்கம், கழுத்திசிவு, தோஷங்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி சிற பருக்கெடுத்தல், மூர்ச்சையாகுதல், மார்பு படபடவென்று த்துக்கொள்ளுதல், மேல் மூச்சு வாங்குதல், மர்மஸ்தானத் தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதர் களுக்குக் காணும் ருது சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும் கண்டித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விருத் தியை உண்டாக்கும்.

ஒரு டப்பி மாத்திரை விலை ரூபா 1.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்.

இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. தவிர இரும்பலினால் உண்டாகும் இளைப்பையும் அடக்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தால் தேகம் புஷ்டியாகும், ரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகோசங்களின் ரோகத்தைக் குணப்படுத்தும், சரீரத்தினுடைய ஒவ் வொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக் கும். இதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக் கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1-8-0.

கருவைத் தடுக்கும் ஔஷதம்

இந்த இரகசிய கருவைத்தடுக்கும் ஔஷதம் ஜர்மன் தேசத்தில் செய்யப் பட்டு அநேக பண்டித மேதாவிகளால் பரிசோதிக்கப்பட்டு நற்சாக்ஷி பத் ரங்கள் பெற்றிருக்கிற படியாலும் நமது தேசத்தில் வரவுக்கு மிஞ்சிய குழந்த களைப் பெற்று குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுவதை யோசித்தும், சில பலஹீனப் பட்ட தாய்மார்கள் அடிக்கடி கர்ப்பம் தரித்து தனது சரீரம் கொத்து மீன திசை யடைவதைக் கண்ணுற்றும் தற்சமயம் எம்மால் மேற்படி ஔஷதம் குவிக் கப்பட்டு விற்பனை செய்து வருகிறோம். உபயோகிக்கும் முறை ஔஷதத் துடன் அனுப்பி வைக்கப்படும். விலை ரூபா 2—0—0.

டேபில் டைம்பீஸ் இனம்!!

எங்கள் 22 ... சிக்கல் ... தரும். ... தரும்.
"கோல்ட ... ருசியை நல்ல போஜனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் ...
இவர்க ... ஆனந்தத்தைத் தரும். மனிதர் தாம் இழந்துபோன ...
கக்கூடிய ... பபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே இ ...
பீல் இ ... ான் மருந்தை உட்கொள்ளும் பக்ஷத்தில் அவ ...
இரண்டு ... ரும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமும் இல ... இல்லை
முக்கு ... மருந்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருந் ... இது. பத்தியம்
... ரூபா ... டன் அனுப்பப்படும்.

... கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேசுவ வேறு.
... தெரு
... மேல்நிரி தெரு, மதராஸ்.